

UOHSX00E88GG

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0250/2018/DP
Číslo jednací: ÚOHS-40242/2020/830/DKI

Brno 14.12.2020

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP zahájeném dne 26. června 2018 z moci úřední podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,¹ ve spojení s § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a s § 21, § 1 odst. 4, § 20a a § 21h zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, ve věci možného porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a/nebo možného porušení článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, jehož účastníkem je

INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s., se sídlem Klimentská 1207/10, Nové Město, Praha, IČO 00537772, zastoupený na základě plné moci ze dne 28. 8. 2020 JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D., LL.M., advokátem Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Praha 1, Jungmannova 745/24, IČO: 26739291,

vydává v souladu s § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, toto

---

¹ Tj. v té době platném a účinném znění.

ROZHODNUTÍ:**I.**

Účastník řízení, kolektivní správce **INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s.**, se sídlem Klimentská 1207/10, Nové Město, Praha, IČO 00537772,

tím, že za poskytování licencí poskytovatelům ubytovacích služeb na území České republiky k zpřístupňování předmětů ochrany výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů prostřednictvím přístrojů technicky způsobilých k zpřístupňování zvukových a zvukově obrazových záznamů včetně příjmu rozhlasového a televizního vysílání ubytovaným v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním uplatňoval bez objektivně ospravedlnitelných důvodů v období od 1. 1. 2009 do 6. 11. 2014 sazby odměn stanovené ve svém sazebníku odměn pro veřejné zpřístupňování předmětů ochrany, aniž by v nich zohlednil četnost využití ubytovacích prostor (obsazenost ubytovacích zařízení), a tedy požadoval od poskytovatelů ubytovacích služeb platby odměn i z neobsazených pokojů, v nichž nedošlo k užití předmětu ochrany prostřednictvím jeho zpřístupnění,

zneužil v uvedeném období své dominantní postavení vynucováním nepřiměřené obchodní podmínky na trhu poskytování licencí k užití předmětů ochrany výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů ubytovanými prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů včetně přístrojů umožňujících rozhlasové a televizní vysílání v pokojích ubytovacích zařízení v České republice k újmě poskytovatelů ubytovacích služeb a současně potenciálně ovlivnil obchod mezi členskými státy Evropské unie v oblasti výkonu majetkových práv výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů,

čímž porušil v období od 1. 1. 2009 do 6. 11. 2014 zákaz stanovený v § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 360/2012 Sb., a spáchal správní delikt dle § 22a odst. 1 písm. c) téhož zákona a rovněž porušil zákaz stanovený v čl. 102 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie.

II.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 11 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, účastníku řízení, kolektivnímu správci **INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s.**, se sídlem Klimentská 1207/10, Nové Město, Praha, IČO 00537772, jednání popsané ve výroku I. tohoto rozhodnutí **zakazuje.**

III.

Podle § 22a odst. 2 ve spojení s § 21h odst. 5 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 360/2012 Sb., Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ukládá účastníku řízení, kolektivnímu správci **INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s.**, se sídlem Klimentská 1207/10, Nové Město, Praha, IČO 00537772, za správní delikt dle § 22a odst. 1 písm. c) citovaného zákona a za porušení čl. 102 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie popsané ve výroku I. tohoto rozhodnutí, **pokutu v celkové výši**

20 799 000 Kč (slovy: dvacet milionů sedm set devadesát devět tisíc korun českých).

Uložená pokuta je splatná do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení, kolektivnímu správci **INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s.**, se sídlem Klimentská 1207/10, Nové Město, Praha, IČO 00537772, ukládá **povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou**

3 500 Kč (slovy: tři tisíce pět set korun českých).

Náklady jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. Předběžné šetření podnětu a zahájení správního řízení

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“) obdržel dne 23. 10. 2017 podnět² Svazu léčebných lázní České republiky, se sídlem Jiráskova 17, Františkovy Lázně, IČO 47724455, který směřoval proti možnému zneužití dominantního postavení kolektivním správcem INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s., se sídlem Klimentská 1207/10, Nové Město, Praha, IČO 00537772 (dále též „**INTERGRAM**“), kterého se INTERGRAM měl dopouštět mj. tím, že při

---

² Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0249/2018/DP, I. č. 7 – 56 (podnět veden pod sp. zn. ÚOHS-P0553/2017/DP).

stanovení výše autorské odměny za zpřístupňování předmětu ochrany³ pomocí přístrojů technicky způsobilých k příjmu rozhlasového a televizního vysílání ubytovaným v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním v lázeňských zařízeních nerespektuje při konstrukci sazebníkové ceny obsazenost lázeňského zařízení.

2. Na základě výše uvedeného podnětu Úřad prověřil způsob zohledňování obsazenosti jednotlivých ubytovacích zařízení (nejen lázeňských zařízení) kolektivními správci v České republice při stanovování výše odměn pro jimi zastupované majitele práv za udělení licence k zpřístupňování předmětů ochrany pomocí přístrojů technicky způsobilých k příjmu rozhlasového a televizního vysílání ubytovaným v minulých obdobích. Z předběžného šetření před zahájením správního řízení vyplynula indicie na možné porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZOHS**“ či „**zákon**“),⁴ a také čl. 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále též „**SFEU**“) ze strany kolektivního správce INTERGRAM, a proto dne 26. 6. 2018 zahájil Úřad s účastníkem řízení správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, jehož předmět dopisem č. j. ÚOHS-S0250/2018/DP-17585/2019/830/DKI ze dne 24. 6. 2019 rozšířil.⁵
3. Možné porušení § 11 odst. 1 ZOHS a/nebo čl. 102 SFEU spatřuje Úřad v tom, že kolektivní správce INTERGRAM uplatňoval v období od 1. 1. 2009 do 6. 11. 2014 (dále též „**posuzované období**“) za zpřístupňování předmětu ochrany⁶ pomocí přístrojů technicky způsobilých k příjmu rozhlasového a televizního vysílání⁷ a za zpřístupňování předmětu ochrany ze zvukového nebo zvukově obrazového záznamu pomocí technického přístroje⁸ ubytovaným v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním, byly-li tyto přístroje umístěny v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami (dále též „**zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným**“⁹), sazby odměn stanovené v sazebníku odměn kolektivního správce INTERGRAM, aniž by v nich zohlednil četnost využití ubytovacích prostor, v nichž docházelo k užití předmětu ochrany (obsazenost ubytovacích zařízení), a tedy požadoval odměny i tehdy, pokud nedošlo ke zpřístupnění předmětu ochrany ubytovaným, přičemž toto jednání kolektivního správce INTERGRAM mohlo být způsobilé narušit hospodářskou soutěž k újmě jiných soutěžitelů (ubytovacích zařízení) a/nebo spotřebitelů a rovněž ovlivnit obchod mezi členskými státy.

II. Charakteristika účastníka řízení

³ V daném případě se jedná o práva výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů souvisejících s právem autorským, pro zjednodušení však Úřad označuje v tomto správním řízení odměny za užití jak práv autorů, tak práv s nimi souvisejících souhrnně jako „**autorské odměny**“.

⁴ Dále v textu je zkratka „ZOHS“ a „zákon“ užívána i pro jiná znění zákona č. 143/2001 Sb. Pouze v případě, že je třeba odlišit konkrétní znění ZOHS, užívá Úřad zkratku včetně označení dané novely, např. „ZOHS 360/2012 Sb.“ apod.

⁵ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, l. č. 370.

⁶ Pod pojem předmět ochrany lze zahrnovat zejména výkon výkonného umělce a jeho záznam, zvukový záznam, zvukově obrazový záznam, dílo.

⁷ Viz § 23, § 74, § 78 a § 82 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění platném a účinném v posuzovaném období.

⁸ Viz § 20, § 74, § 78 a § 82 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění platném a účinném v posuzovaném období.

⁹ Pozn. Úřadu: Zkratka označuje oba způsoby zpřístupňování předmětu ochrany, pokud není uvedeno jinak – např.: „zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným televizním a rozhlasovým vysíláním.“

4. INTERGRAM je dle svých stanov¹⁰ nezávislým a nevýdělečným spolkem ve smyslu § 214 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, který vznikl dne 15. 5. 1990. Sdružuje výkonné umělce a výrobce zvukových a zvukově obrazových záznamů (dále též „**výrobci záznamů**“) a chrání jejich práva vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), v příslušném znění (dále též „**autorský zákon**“ či „**AZ**“)¹¹, jakož i z mezinárodních úmluv v oblasti autorského práva a práv souvisejících s autorským právem a vybírá a rozděluje odměny pro výkonné umělce a výrobce záznamů, které jim přísluší podle autorského zákona a prováděcích předpisů.
5. Účelem a hlavní činností kolektivního správce INTERGRAM je výkon kolektivní správy podle § 95 autorského zákona, tedy kolektivní uplatňování a kolektivní ochrana majetkových práv souvisejících s právem autorským a umožnění zpřístupňování předmětů těchto práv veřejnosti. Svoji činnost vykonává na základě oprávnění získaného rozhodnutím Ministerstva kultury (dále též „**Ministerstvo**“).
6. Orgány spolku INTERGRAM jsou Valné shromáždění, Výkonná rada, Kontrolní komise a Ředitel. Valné shromáždění je nejvyšším orgánem spolku INTERGRAM a koná se nejméně jednou ročně. Výkonná rada je nejvyšším orgánem spolku INTERGRAM v době mezi konáními Valného shromáždění, jejíž členy volí Valné shromáždění. Výkonná rada má 13 členů, 6 z nich zastupuje výkonné umělce a 7 zastupuje výrobce záznamů. Členové Výkonné rady ze svého středu volí předsedu a místopředsedu, a to střídavě z řad výkonných umělců a výrobců záznamů. Kontrolní komise je čtyřčlenná (2 zástupci výkonných umělců a 2 zástupci výrobců záznamů) a má především kontrolní pravomoci ve vztahu k plnění povinností orgánů kolektivního správce INTERGRAM, k plnění jejich rozhodnutí, k hospodaření apod. Ředitel je statutárním zástupcem spolku INTERGRAM, který zajišťuje výkon rozhodnutí Valného shromáždění, Výkonné rady a Kontrolní komise.
7. V roce 2019 zastupoval INTERGRAM práva 688 539 nositelů práv, z toho 16 726 s domicilem v České republice (zastupování na základě smlouvy nebo evidence jmenovitého umělce či výrobce záznamu). V roce 2013,¹² tj. v posledním uceleném roce posuzovaného období, zastupoval INTERGRAM 15 370 tuzemských nositelů práv na základě smlouvy nebo evidence jmenovitého umělce či výrobce záznamu a 70 940 tuzemských nositelů práv na základě povinné kolektivní správy, neboť vedle zastupování na základě smluv či jmenovité evidence INTERGRAM zastupuje (vybírá odměny a/nebo uděluje licenci) i takové nositele práv, kteří s kolektivním správcem INTERGRAM nemají smluvní vztah nebo se neevidovali, pokud tak stanoví autorský zákon, ale o užití jejich výkonů nebo záznamů se INTERGRAM dozvěděl od vysílatele jiným způsobem (např. z tzv. playlistů rozhlasové či televizní stanice). Zahraniční nositelé práv uzavírají smlouvy o zastupování buď přímo s kolektivním správcem INTERGRAM, nebo prostřednictvím kolektivních správců v zemi svého domicilu. INTERGRAM měl v roce 2019 uzavřeno 43 hromadných smluv s kolektivními správci, kteří dohromady zastupovali

---

¹⁰ Dostupné na <https://www.intergram.cz/wp-content/uploads/2018/11/stanovy2018.pdf>; správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 465 - 469.

¹¹ Pokud je v textu rozhodnutí třeba zdůraznit konkrétní znění autorského zákona, uvádí se přímo odkaz na toto znění; např. „AZ 81/2005 Sb.“ znamená autorský zákon ve znění zákona č. 81/2005 Sb.

¹² Data jsou konkrétně evidována k datu 30. 4. 2014.

přínejmenším 662 771 nositelů práv.¹³ K 30. 4. 2014 měl INTERGRAM uzavřeno 34 mezinárodních smluv s kolektivními správci, na jejichž základě evidoval 239 760 zahraničních nositelů práv.¹⁴

8. Rozhodnutím ze dne 22. 3. 2001¹⁵ Ministerstvo udělilo kolektivnímu správci INTERGRAM podle § 98 autorského zákona oprávnění k výkonu kolektivní správy majetkových práv výkonných umělců a výrobců záznamů podle § 95 autorského zákona k výkonům, zvukovým a zvukově obrazovým záznamům. Toto oprávnění mj. zahrnuje dobrovolně kolektivně spravované právo na provozování uměleckých výkonů ze zvukového záznamu a zvukově obrazového záznamu v rozsahu videoklipu vydaných k obchodním účelům nebo k provozování takových záznamů podle § 20 s použitím § 74, 78 a 82 autorského zákona a právo k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání uměleckých výkonů, zvukových záznamů nebo zvukově obrazových záznamů podle § 23 s použitím § 74, 78 a 82 autorského zákona na základě kolektivních a hromadných smluv uzavřených za podmínek § 101 autorského zákona a týchž smluv uzavřených za stejných podmínek k výkonu kolektivní správy jiných práv, jejímž předmětem není příležitostné či krátkodobé zastupování ani zprostředkování uzavření licenční nebo jiné smlouvy.

III. Zjištěné skutečnosti

III.1 Vývoj právní úpravy

9. Právo výkonného umělce k uměleckému výkonu a právo výrobců záznamu k jejich záznamům představují dle autorského zákona tzv. práva související s právem autorským.¹⁶
10. Výkonný umělec má dle § 71 autorského zákona právo svůj umělecký výkon užít v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě a udělit jinému smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva. Právem umělecký výkon užít se mimo jiné rozumí právo na vysílání a jiné sdělování živého výkonu veřejnosti a právo na sdělování zaznamenaného výkonu veřejnosti.
11. Výrobce zvukového záznamu má dle § 76 autorského zákona výlučné majetkové právo svůj zvukový záznam užít a udělit jinému smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva. Právem zvukový záznam užít se mimo jiné rozumí právo na vysílání a jiné sdělování zvukového záznamu veřejnosti. Stejně právo svědčí i výrobcí zvukově obrazového záznamu dle § 80 autorského zákona.
12. Na práva výkonného umělce a výrobců záznamů se obdobně užijí některá ustanovení autorského zákona upravující právo autorské, a to mimo jiné i § 18 až § 23 autorského zákona.¹⁷
13. Co se rozumí provozováním rozhlasového či televizního vysílání díla, definuje § 23 autorského zákona, který prošel v minulosti několika novelizacemi. Autorský zákon nabyl účinnosti dne 1. 12. 2000 a v § 23 stanovil, že provozováním rozhlasového či televizního vysílání díla se rozumí

¹³ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 678.

¹⁴ Viz zpravodaj spolku INTERGRAM za rok 2014; správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 549

¹⁵ Dostupné na <https://www.intergram.cz/wp-content/uploads/2018/11/licence.pdf>; správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 470 - 471.

¹⁶ Viz hlava II autorského zákona.

¹⁷ Viz § 74, § 78 a § 82 autorského zákona.

zpřístupňování díla vysílaného rozhlasem či televizí pomocí přístroje technicky způsobilého k příjmu rozhlasového či televizního vysílání.

14. Novela autorského zákona provedená zákonem č. 81/2005 Sb. s účinností od 23. 2. 2005 v § 23 doplnila, že *za provozování rozhlasového a televizního vysílání se podle § 18 odst. 3 nepovažuje zpřístupňování díla pomocí přístrojů technicky způsobilých k příjmu rozhlasového a televizního vysílání ubytovaným v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním, jsou-li tyto přístroje umístěny v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami. Za provozování rozhlasového a televizního vysílání se podle § 18 odst. 3 rovněž nepovažuje zpřístupňování díla pacientům při poskytování zdravotní péče ve zdravotnických zařízeních.*¹⁸
15. K další změně § 23 autorského zákona došlo zákonem č. 168/2008 Sb. s účinností od **19. 5. 2008**, který nově stanovil, že *provozováním rozhlasového či televizního vysílání díla se rozumí zpřístupňování díla vysílaného rozhlasem či televizí pomocí přístroje technicky způsobilého k příjmu rozhlasového či televizního vysílání. Za zpřístupňování díla pomocí přístrojů technicky způsobilých k příjmu rozhlasového a televizního vysílání ubytovaným v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním, jsou-li tyto přístroje umístěny v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami, přísluší autorům odměna, která v úhrnu za všechny kolektivní správce nesmí přesáhnout 50 % výše poplatku za jeden přístroj stanovenou zvláštním zákonem.*¹⁹ *Za provozování rozhlasového a televizního vysílání se podle § 18 odst. 3 nepovažuje zpřístupňování díla pacientům při poskytování zdravotní péče ve zdravotnických zařízeních.*²⁰
16. V souvislosti se stanovením zákonné maximální výše autorské odměny a odměny za užití práv souvisejících s právem autorským [...obchodní tajemství...] kolektivního správce INTERGRAM a [...obchodní tajemství...] pro kolektivního správce OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s., se sídlem Praha 6, Čs. armády 786/20, IČO 638 39 997 (dále též „**OSA**“)²¹ a [...obchodní tajemství...] pro kolektivního správce INTERGRAM a [...obchodní tajemství...] OSA, DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agenturu, z.s., se sídlem Krátkého 143/1,

¹⁸ V důvodové zprávě k předmětné novele se mj. uvádí: *Navrhovaným ustavením se výslovně vylučuje současná praxe, jež nemá oporu ve znění zákona, kdy za zpřístupňování díla provozováním rozhlasového a televizního vysílání je považováno užívání rozhlasových či televizních přístrojů v prostorách, kam mají přístup pouze konkrétní osoby v rámci poskytování ubytovacích služeb. Jedná se zejména o hotelové pokoje. Podle názoru navrhovatelů se nejedná o veřejnou produkci a vznášení nároků na autorskou odměnu tedy není na místě.*

¹⁹ Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Měsíční výše koncesionářského poplatku byla 135,- Kč za televizor a 45,- Kč za rozhlasový přijímač. Celková výše odměny za užití chráněných práv prostřednictvím přístrojů umožňujících rozhlasové či televizní vysílání tak dle ustanovení § 23 autorského zákona neměla v posuzovaném období v úhrnu za všechny kolektivní správce překročit za měsíc částku 67,50 Kč za přístroj umožňující televizní vysílání a částku 22,50 Kč za přístroj umožňující rozhlasové vysílání.

²⁰ Důvodová zpráva k zákonu č. 168/2008 Sb. konstatuje, že navrhovanou právní úpravou se sleduje mj. promítnutí závazného výkladu práva ES (pozn. Úřad: Evropské společenství), pokud jde o sdělování děl prostřednictvím rozhlasových a televizních přijímačů v hotelových pokojích, který provedl Soudní dvůr ve svém rozsudku C-306/05, do českého právního řádu. Předchozí znění § 23 autorského zákona bylo shledáno jako rozporné se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. 5. 2001 o harmonizaci některých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti a s výše uvedeným rozsudkem Soudního dvora. Důvodová zpráva se žádným způsobem nevyjadřuje k „zastropování“ sazby autorské odměny za sdělování děl, resp. předmětů ochrany prostřednictvím rozhlasových a televizních přijímačů v pokojích ubytovacích zařízení.

²¹ OSA je pověřena Ministerstvem ke kolektivní správě majetkových autorských práv k dílům hudebním s textem či bez textu.

Vysočany, Praha 9, IČO 65401875 (dále též „DILIA“)²² a Ochrannou organizaci autorskou-Sdružení autorů děl výtvarného umění, architektury a obrazové složky audiovizuálních děl, z.s., se sídlem Národní 973/41, Staré Město, Praha 1, IČO 60166916 (dále též „OOA-S“).²³ [...obchodní tajemství...] kolektivnímu správci Ochranná asociace zvukařů – autorů, z.s., se sídlem Národní 973/41, Staré Město, Praha 1, IČO 266 30 192 (dále též „OAZA“).²⁴ [...obchodní tajemství...],²⁵ [...obchodní tajemství...].

17. Stanovení maximální výše odměn za užití chráněných práv provozováním rozhlasového a televizního vysílání na pokojích ubytovacích zařízení bylo zrušeno novelou provedenou zákonem č. 102/2017 Sb. s účinností od 20. 4. 2017 s tím, že § 23 autorského zákona nově uvádí, že *provozováním rozhlasového či televizního vysílání díla se rozumí zpřístupňování díla vysílaného rozhlasem či televizí pomocí přístroje technicky způsobilého k příjmu rozhlasového či televizního vysílání. Za provozování rozhlasového a televizního vysílání se podle § 18 odst. 3 nepovažuje zpřístupňování díla pacientům při poskytování zdravotních služeb ve zdravotnických zařízeních.*²⁶
18. K tomu § 98e odst. 4 AZ 102/2017 Sb. doplnil, že *nejde-li o zpřístupňování díla pacientům podle § 23 věty druhé, činí sazby odměn za provozování rozhlasového nebo televizního vysílání poskytovatelem zdravotních služeb nejvýše 25 % nejnižší sazby odměny stanovené sazebníkem za provozování rozhlasového nebo televizního vysílání, není-li ujednáno jinak.*
19. V § 20 autorský zákon definuje tzv. provozování díla ze záznamu a jeho přenos. Provozováním díla ze záznamu se rozumí zpřístupňování díla ze zvukového nebo zvukově obrazového záznamu pomocí přístroje (s výjimkou užití díla způsobem podle § 21 až § 23) a přenosem provozování díla ze záznamu se rozumí současné zpřístupňování díla ze záznamu pomocí

²² DILIA je pověřena Ministerstvem ke kolektivní správě majetkových práv autorů a jiných nositelů práv k dílům literárním, dramatickým, hudebně dramatickým, choreografickým, pantomimickým, audiovizuálním, scénické hudby zvlášť vytvořeně pro užití v díle dramatickém, choreografickém a pantomimickém, s výjimkou scénické hudby užitě ze zvukového záznamu vydaného k obchodním účelům, a dílům dabingové režie.

²³ OOA-S je pověřena Ministerstvem ke kolektivní správě majetkových práv autorů a jiných nositelů práv k dílům z oboru výtvarného včetně výtvarných děl audiovizuálně užitých a k dílům architektonickým, jako jsou díla malířská, sochařská, grafická či architektonická a dále díla kameramanů, scénografů, kostýmních výtvarníků, střihačů a jiných autorů výtvarných děl audiovizuálně užitých.

²⁴ OAZA je pověřena Ministerstvem ke kolektivní správě majetkových práv mistrů zvuku.

²⁵ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 81 - 85.

²⁶ Důvodová zpráva k zákonu č. 102/2017 Sb. uvádí, že navrženým zrušením věty druhé v § 23 se znění tohoto paragrafu částečně vrací do původní podoby, platné od nabytí účinnosti AZ dne 1. 12. 2000 do 22. 2. 2005. Následná změna tohoto ustanovení, přijatá novelou AZ č. 81/2005 Sb., iniciovaná Poslaneckou sněmovnou, doplnila k definici předmětného užití (tj. provozování rozhlasového či televizního vysílání ve smyslu § 23 AZ) výjimku z výlučného autorského práva užití díla nebo jiný předmět ochrany tímto způsobem sdělování veřejnosti v případech, kdy se takové užití děje prostřednictvím televizních nebo rozhlasových přijímačů umístěných v prostorách určených k soukromému ubytování osob, tedy v praxi zejm. v případě hotelových pokojů. Tato výjimka se stala neudržitelnou vydáním rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-306/05 SGAE v. Rafael Hoteles, nicméně problematická výjimka, zohledňující nikoli veřejný zájem, ale partikulární zájem určitých podnikatelských subjektů, byla novelou AZ č. 168/2008 Sb. nahrazena neméně problematickým zastropováním výše odměn za toto užití, tedy zavedením faktického omezení předmětného výlučného práva. Toto ustanovení, iniciované opět Poslaneckou sněmovnou, nevycházelo z žádné ekonomické analýzy a je rovněž pochybné z hlediska jak unijní, tak mezinárodní autorskoprávní úpravy. Navíc svou nejasnou formulací je stálým zdrojem sporů o to, jakého okruhu nositelů práv, zastupovaných různými kolektivními správci, se týká.

reproduktoru, obrazovky nebo podobného přístroje umístěného mimo prostor provozování ze záznamu.²⁷

20. Co se týče kolektivní správy, ta je upravena v hlavě IV autorského zákona. Kolektivní správou se rozumí plná správa majetkových práv autorských nebo práv souvisejících s právem autorským nositelů práv k jejich zveřejněným nebo ke zveřejnění nabídnutým dílům, uměleckým výkonům, zvukovým nebo zvukově obrazovým záznamům (dále jen „předmět ochrany“), která je vykonávána k jejich společnému prospěchu. Účelem kolektivní správy je kolektivní uplatňování a kolektivní ochrana majetkových práv autorských a majetkových práv souvisejících s právem autorským a umožnění zpřístupňování předmětů těchto práv veřejnosti.
21. Kolektivní správce je právnická osoba tvořená nositeli práv, která na základě uděleného oprávnění ke kolektivní správě vykonává pro tyto nositele práv jako jediný nebo hlavní účel své činnosti kolektivní správu a která není založena za účelem podnikání ani jiné výdělečné činnosti nebo která je řízena svými členy. Kolektivní správce uzavírá s uživateli, kteří užívají předměty ochrany, smlouvy, kterými se pro uživatele poskytuje oprávnění k výkonu práva užití předměty ochrany, k nimž takové právo kolektivně spravuje, sjednává výše a způsob placení odměn a sleduje jejich plnění. Dle autorského zákona kolektivní správa není podnikáním.²⁸
22. Kolektivní správce musí při stanovování výše odměny, resp. při tvorbě sazebníků odměn, respektovat relevantní ustanovení autorského zákona, která doznala v průběhu účinnosti autorského zákona určitých změn. Obecně platí, že sazby autorských odměn musí vycházet z objektivních a nediskriminačních kritérií a musí být ve vztahu k těmto kritériím přiměřené. Při stanovení sazeb odměn sazebníkem se přihlízí k účelu, způsobu, rozsahu a okolnostem užití předmětu ochrany. Autorský zákon přitom demonstrativně vyjmenovává kritéria, která je při tvorbě sazebníků kolektivní správce povinen zohlednit. Tento demonstrativní výčet zavedla do autorského zákona novela provedená zákonem č. 81/2005 Sb. s účinností od 23. 2. 2005, která stanovila, že *kolektivní správce při uzavírání smluv s uživateli předmětů ochrany přihlíží zejména k a) tomu, zda k užití předmětu ochrany dochází při výkonu podnikání nebo jiné hospodářské činnosti; b) přímému či nepřímému hospodářskému nebo obchodnímu prospěchu, který uživatel získá z užití či v souvislosti s užitím předmětu ochrany; c) charakteru a specifikům místa nebo regionu, ve kterém dochází k užití předmětu ochrany; d) účelu, způsobu, rozsahu a okolnostem užití předmětu ochrany.*²⁹ Zákon č. 228/2014 Sb. s účinností od 7. 11. 2014 do autorského zákona výslovně zakotvil povinnost zohledňovat obsazenost ubytovacích zařízení, neboť kolektivní správce při stanovení odměny musí přihlížet mj. *k přímému či nepřímému hospodářskému nebo obchodnímu prospěchu, který uživatel získá z užití či v souvislosti s užitím předmětu ochrany, a to včetně četnosti využití ubytovacích prostor za účelem získání takového prospěchu, v nichž dochází k užití předmětu ochrany.*³⁰

²⁷ Maximální výše autorské odměny za zpřístupňování díla ze zvukového nebo zvukově obrazového záznamu pomocí přístroje ubytovaným nebyla regulována.

²⁸ Viz § 97 odst. 4 AZ 50/2019; v AZ bylo toto ustanovení zakotveno od jeho účinnosti v § 97 odst. 3. Novelou AZ provedenou zákonem č. 102/2017 Sb. došlo k jeho přesunu do § 97 odst. 4.

²⁹ Viz § 100 odst. 7 AZ 82/2005 Sb.

³⁰ Viz § 100 odst. 6 písm. b) AZ 228/2014 Sb.

Tato povinnost zohledňovat obsazenost ubytovacích zařízení je stanovena v autorském zákoně až do současnosti.³¹

23. Autorský zákon umožňuje kolektivním správcům vzájemně se pověřit při výkonu kolektivní správy. Dle § 97g AZ 50/2019 Sb. může kolektivní správce pověřit výkonem kolektivní správy jím kolektivně spravovaných práv jiného kolektivního správce pouze tehdy, jde-li o zahraničního kolektivního správce nebo tuzemského kolektivního správce, který je oprávněn k výkonu kolektivní správy pro táž práva, sleduje-li se tím účelnější výkon kolektivní správy, přičemž smlouva musí být uzavřena písemně. Pověřený kolektivní správce jedná při výkonu kolektivní správy svým jménem a na účet kolektivního správce, který jej pověřil; tím není dotčena povinnost takového kolektivního správce převést získané příjmy z výkonu práv nositelům práv, pro které vykonává kolektivní správu.³²

III.2. Smluvní vztahy mezi kolektivními správci

24. Dne 14. 12. 2010 uzavřeli kolektivní správci INTERGRAM a OAZA³³ smlouvu o pověření zastupováním při výkonu kolektivně spravovaného práva na provozování rozhlasového a televizního vysílání,³⁴ na jejímž základě OAZA pověřila INTERGRAM, aby ji zastupoval v souladu s § 97 odst. 5 písm. b) autorského zákona při výkonu kolektivní správy dobrovolně kolektivně spravovaného práva na užití děl provozováním rozhlasového a televizního vysílání podle § 23 autorského zákona, vyjma děl užívaných v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním (tzv. hotelové pokoje, dle § 23 věta druhá autorského zákona). Dne 31. 12. 2011 uzavřeli tito kolektivní správci další smlouvu o pověření zastupováním při výkonu kolektivně spravovaného práva na provozování rozhlasového a televizního vysílání (dále též „**Smlouva o zastupování**“),³⁵ na jejímž základě bylo zastupování rozšířeno také na užití děl v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami.
25. Na základě Smlouvy o zastupování je INTERGRAM v rámci pověření oprávněn a povinen s péčí řádného hospodáře na základě zákona svým jménem a na účet kolektivního správce OAZA vykonávat kolektivní správu, a to zejména:
- uzavírat s uživateli děl hromadné licenční smlouvy dle autorského zákona, ve kterých poskytne uživateli oprávnění k provozování rozhlasového či televizního vysílání děl OAZA;³⁶
  - v takových hromadných licenčních smlouvách dle předchozího bodu a po projednání s kolektivním správcem OAZA v sazebníku odměn stanovit výši autorské odměny určené pro všechny příslušné nositele práv předmětů ochrany INTERGRAM a OAZA v souladu s autorským zákonem;
  - vybírat v souladu se zákonem a smlouvami autorské odměny;

³¹ Viz § 98e odst. 3 písm. d) AZ 50/2019 Sb.

³² Obdobně dříve § 97 autorského zákona účinného do 19. 4. 2017.

³³ V části posuzovaného období INTERGRAM zastupoval pouze kolektivního správce OAZA; následně od roku 2015 zastupuje INTERGRAM i kolektivního správce OOA-S.

³⁴ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 386 - 388.

³⁵ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 389 - 391.

³⁶ Pozn. Úřadu: Díly OAZA se rozumí díla, k nimž náleží práva autorů zastupovaných kolektivním správcem OAZA (obdobně i „předměty ochrany INTERGRAM“ apod.)

- zjišťovat a kontrolovat veřejné hudební produkce provozováním televizního a rozhlasového vysílání;
  - vymáhat soudně i mimosoudně pohledávky z vyfakturovaných částek náležejících kolektivnímu správci OAZA.
26. Smluvní strany se na základě Smlouvy o zastupování dohodly, že OAZA nepověří na území České republiky výkonem kolektivní správy kolektivně spravovaného práva v rozsahu definovaném Smlouvou o zastupování jiného kolektivního správce a že je sama povinna zdržet se výkonu kolektivní správy předmětného práva v rozsahu, v jakém pověřuje výkonem kolektivního správce INTERGRAM.
27. Smlouva o zastupování dále upravovala mj. zásady rozdělování odměn a příjmů z bezdůvodného obohacení; způsob vyúčtování; úhradu účelně vynaložených nákladů spojených s výkonem kolektivně spravovaného práva na základě pověření; informační povinnost (INTERGRAM je mj. povinen kdykoliv na vyžádání poskytnout kolektivnímu správci OAZA informace o způsobu výkonu jeho kolektivně spravovaného práva na základě pověření podle Smlouvy o zastupování, o politice a záměrech; a dále předložit smlouvy uzavřené s uživateli a jiné dokumenty vztahující se k výkonu jeho kolektivně spravovaného práva na základě pověření podle Smlouvy o zastupování.).
28. Smlouva o zastupování byla uzavřena na dobu 1 roku ode dne 1. 1. 2012 s možností automatické prolongace v případě, že smluvní strany budou pokračovat v jejím plnění i po uplynutí sjednané doby. V tom případě se smlouva mění na smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou.
29. Smlouvu o zastupování je oprávněna vypovědět kterákoliv ze smluvních stran s uvedením konkrétního důvodu výpovědi. Výpovědní lhůta byla sjednána dvouměsíční s počátkem běhu od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po doručení.
30. Vzhledem k tomu, že na základě Smlouvy o zastupování je INTERGRAM oprávněn a povinen po projednání s kolektivním správcem OAZA v licenčních smlouvách a v sazebníku odměn stanovit výši autorské odměny pro všechny příslušné nositele práv předmětů ochrany INTERGRAM a OAZA, Úřad se v rámci ústního poskytnutí informací ze dne 24. 7. 2019³⁷ dotázal kolektivního správce OAZA, co je předmětem tohoto projednání, resp. zda je projednávána pouze výše autorské odměny či rovněž konstrukce sazebníku odměn (např. jednotlivá kritéria pro stanovení výše odměny). K tomu OAZA uvedla, že od chvíle, kdy byla zastupována kolektivním správcem INTERGRAM, přizpůsobila se způsobu zohledňování obsazenosti, jaký uplatňoval INTERGRAM. Pokud by totiž chtěla OAZA obsazenost zohledňovat, případný rozdílný přístup by byl v praxi těžko proveditelný. Dle kolektivního správce OAZA se projednání týkalo celé sazby, systému slev a rovněž i zohledňování obsazenosti s tím, že výši sazeb si OAZA stanovovala sama a INTERGRAM do ní nijak nezasahoval. Svou odpověď následně OAZA doplnila písemně svým přípisem ze dne 30. 7. 2019,³⁸ v němž uvedla, že nebyla schopna dohledat jakékoli písemné záznamy o projednávání sazebníků odměn s kolektivním správcem INTERGRAM z hlediska jejich struktury a způsobu jejich uplatňování kolektivním správcem pro

---

³⁷ Protokol o ústním poskytnutí informací viz správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 401 - 402.

³⁸ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 403 - 414.

roky 2012, 2013 a 2014, ale domnívá se, že pokud takové projednání proběhlo, zvažovala by se při něm nutnost uplatňování slev dle obsazenosti v souladu s platnými právními předpisy.

31. Kolektivní správce OAZA dále konstatoval, že Smlouva o zastupování se vztahovala pouze na výkon kolektivně spravovaného práva na provozování rozhlasového a televizního vysílání, nikoli na výkon kolektivní správy práva na provozování díla ze záznamu podle § 20 autorského zákona. Toto právo kolektivní správce OAZA nevykonával ani samostatně s ohledem na to, že drtivá většina zařízení umístěných na hotelových pokojích umožňuje příjem rozhlasového a televizního vysílání a nikoli pouze provozování ze záznamu, a proto by náklady na výběr převýšily příjmy z těchto autorských odměn. Dále sdělila, že z důvodu neekonomičnosti výběru autorských odměn za užití chráněných děl OAZA na ubytovacích pokojích v období od 19. 5. 2008 do 31. 12. 2011 tyto odměny nevybírala.
32. K otázce projednávání konceptu sazebníků na základě Smlouvy o zastoupení se vyjádřil rovněž INTERGRAM.³⁹ Uvedl, že na základě pověření výběrem autorských odměn muselo dojít ke sladění metodiky výběru odměn a struktury sazebníku obou kolektivních správců, zatímco na výši sazeb se kolektivní správci nedomlouvají a každý si je musí stanovit zvlášť na základě vlastní analýzy. Zástupce účastníka řízení konstatoval, že v minulosti zřejmě muselo dojít k nějakému konsensu ohledně metodiky výpočtu. Bližší informace či záznamy o takovém jednání za účelem harmonizace metodiky výpočtu autorských odměn obou kolektivních správců však účastník řízení nebyl schopen poskytnout.

III.3. Smluvní vztahy kolektivního správce INTERGRAM a uživatelů předmětů ochrany

33. Kolektivní správce INTERGRAM uzavíral v posuzovaném období⁴⁰ s ubytovacími zařízeními typové hromadné licenční smlouvy,⁴¹ jejichž předmětem bylo udělení oprávnění k výkonu práva užití zveřejněné záznamy výkonů výkonných umělců (dále též „výkony“) a zvukové záznamy výkonů nebo jiných zvuků a zvukově-obrazové záznamy – videoklipy (dále též „záznamy“) jejich provozováním ze záznamu a jeho přenosem podle § 20 autorského zákona nebo provozováním televizního a rozhlasového vysílání podle § 23 autorského zákona (dále též „veřejná produkce“), pořádaným provozovatelem a stanovení odměn za udělení oprávnění k užití.
34. Na základě Smlouvy o zastupování uzavíral INTERGRAM od roku 2012 hromadné licenční smlouvy, jimiž uděloval rovněž oprávnění k výkonu práva užití zveřejněná díla zvukařů – autorů jejich provozováním televizního a rozhlasového vysílání podle § 23 autorského zákona, pořádaným provozovatelem a stanovil odměny za udělení oprávnění k užití.⁴²
35. INTERGRAM hromadnou licenční smlouvou⁴³ uděloval provozovateli (tj. ubytovacímu zařízení) nevýhradní a nepřevoditelné oprávnění k výkonu práva užití výkony, záznamy a díla na veřejné

³⁹ Viz protokol o ústním poskytnutí informací ze dne 14. 3. 2019, správní spis sp. zn. ÚOHS-S0249/2018/DP, I. č. 319 – 321.

⁴⁰ V letech 2007 a 2008 nebyly licenční smlouvy na zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným uzavírány v důsledku tehdy platné úpravy autorského zákona. Odměny za tato užití předmětů ochrany byly vypořádány zpětně formou narovnání – viz správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 112.

⁴¹ Hromadnou smlouvou kolektivní správce poskytuje oprávnění k výkonu práva k hromadně určeným předmětům ochrany.

⁴² Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 126 a násl.

⁴³ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 328 a násl.

produkcí, kterou provozovatel provozoval v místě, rozsahu a čase specifikovaném v přílohách smlouvy. Smlouva dále stanovuje povinnost provozovatele ubytovacího zařízení uhradit kolektivnímu správci INTERGRAM odměnu výkonným umělcům, výrobcům záznamů a zvukařům – autorům (tzv. zvukovým mistrům) za udělení oprávnění k užití výkonů, záznamů a děl podle licenční smlouvy v souladu s platným sazebníkem kolektivního správce INTERGRAM. Provozovatel ubytovacího zařízení se smlouvou zavazuje autorskou odměnu splatit do stanoveného data nebo ve splátkách.

36. Hromadná licenční smlouva dále mj. upravovala způsob úhrady odměny; prodlení s placením odměny a jiné následky porušení smlouvy a součinnost při kontrole plnění podmínek smlouvy.
37. K žádosti Úřadu o poskytnutí kolektivních smluv⁴⁴ uzavřených mezi kolektivním správcem INTERGRAM a Asociací hotelů a restaurací České republiky o.s. (v současné době Asociace hotelů a restaurací České republiky z.s.), se sídlem Praha 1, Revoluční 13, IČO 549436 (dále též „AHR“), v letech 2008 – 2014, INTERGRAM poskytnul tři kolektivní smlouvy.
38. *[...obchodní tajemství...]*⁴⁵ *[...obchodní tajemství...]*.
39. Na základě kolektivní licenční smlouvy INTERGRAM udělil AHR oprávnění k výkonu práva užít zveřejněné záznamy jejich sdělováním veřejnosti, a to jejich provozováním ze záznamu a jeho přenosem a provozováním rozhlasového a televizního vysílání pořádaných jednotlivými provozovateli hotelů, pensionů, restaurací, kaváren apod. po celé České republice sdruženými v AHR. Zároveň INTERGRAM smlouvou uděloval oprávnění AHR k výkonu práva užít zveřejněná díla zvukařů – autorů jejich provozováním televizního a rozhlasového vysílání provozovateli, *s výjimkou* děl užívaných v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním, a rovněž stanovil odměny za udělení oprávnění k užití předmětů ochrany. Smlouva upravuje dále mj. výši odměny za udělení oprávnění k užití výkonů, záznamů a děl dle kolektivní smlouvy a sazebníku odměn platného pro rok 2011 a stanovuje slevu z odměny za užití předmětů ochrany pro členy AHR, splatnost této odměny, sankce za porušení povinností a další práva a povinnosti stran.
40. Obdobné kolektivní licenční smlouvy byly mezi kolektivním správcem INTERGRAM a AHR uzavřeny i s účinností pro rok 2012 (smlouva uzavřena dne 2. 7. 2012) a pro roky 2013-2015 (smlouva uzavřena dne 5. 4. 2013)⁴⁶ s tím, že udělení oprávnění k výkonu práva užít zveřejněná díla zvukařů – autorů jejich provozováním televizního a rozhlasového vysílání provozovateli se od roku 2012 vztahovalo i na díla užívaná v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním. *[...obchodní tajemství...]*.
41. K letům 2009 a 2010 účastník řízení dále doplnil, že tato období byla s AHR řešena zpětně prostřednictvím dohod o narovnání.⁴⁷ Prostřednictvím těchto dohod se INTERGRAM dohodl

⁴⁴ Kolektivní licenční smlouva je smlouva uzavřená mezi kolektivním správcem a právnickou osobou sdružující uživatele předmětů ochrany. Z kolektivní smlouvy vznikají jednotlivým uživatelům práva a povinnosti přímo vůči kolektivnímu správci.

⁴⁵ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 132-135.

⁴⁶ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 137 a násl.

⁴⁷ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 323 a násl.

s uživateli zastoupenými ze strany AHR mimosoudně, a proto je nemusel individuálně žalovat na vydání bezdůvodného obohacení.

42. *[...obchodní tajemství...]* Smluvní strany nicméně prohlašují, že Dohodou vzájemně narovnávají veškeré sporné nároky za období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 za užití práv výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů podle autorského zákona v gesci kolektivního správce INTERGRAM způsobem podle § 23 autorského zákona a prohlašují, že po uhrazení částek narovnání na účet kolektivního správce INTERGRAM v souladu s Dohodou budou jeho nároky a právo za uvedené období vůči členům uvedeným v příloze č. 1 k Dohodě jednou pro vždy vyrovnány. Vzhledem k tomu, že výše odměn a jejich výpočet zůstaly mezi smluvními stranami sporné, nahradily smluvní strany vzájemná práva, povinnosti či výše závazků plynoucí ze sporných skutečností, právy a povinnostmi sjednanými v čl. III. Dohody (stanoví způsob výpočtu a splatnost celkové odměny, kterou AHR bude povinna zaplatit za své členy ve prospěch účtu účastníka řízení).
43. Účastník řízení uvedl, že již nedohledal dohodu o narovnání uzavřenou s AHR pro období roku 2009 a informace o ní nebyla schopna poskytnout ani AHR.⁴⁸

III.4. Vývoj sazebníků a zohledňování obsazenosti

44. Sazby za užití práv výkonných umělců a výrobců záznamů spravovaných kolektivním správcem INTERGRAM na pokojích ubytovacích zařízení prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů (včetně přístrojů umožňujících rozhlasové a televizní vysílání) byly v posuzovaném období obsaženy v sazebníku odměn pro veřejné produkce předmětů ochrany (dále též „**sazebník odměn** nebo „**sazebník**“).⁴⁹ Vývoj sazeb za užití výše uvedených práv výkonných umělců a výrobců záznamů v posuzovaném období ukazuje následující přehled, současně je uveden vývoj sazeb za zpřístupňování předmětu ochrany prostřednictvím přístrojů ve společných prostorách ubytovacích zařízení pro porovnání jejich rozdílné výše oproti sazbám aplikovaným v pokojích ubytovacích zařízení. U společných prostor jsou uvedeny v případě zvukově obrazových zařízení sazby za zvukově obrazová zařízení s TV tunerem a úhlopříčkou do 128 cm, v případě pokojů nejsou sazby rozlišovány podle velikosti úhlopříčky.⁵⁰ Jsou uvedeny sazby za měsíc/pokoj v základní výši bez slevy odvislé od způsobu platby. Pokud sazebník odměn v příslušném roce uvádí sazby za den/pokoj, je současně uvedena pro porovnání odvozená měsíční sazba jako 30tinásobek denní sazby. Úřad také uvádí výši příslušných sazeb před posuzovaným obdobím, a to od roku 2002, kdy platila stejná sazba až do roku 2006, a po posuzovaném období do roku 2015.
45. Kolektivní správce OAZA svoji činnost na poli kolektivní správy vykonává od 20. 11. 2006. Za období od 20. 11. 2006 do 18. 5. 2008 OAZA řešila své nároky s provozovateli ubytovacích zařízení zpětně. Základní sazby odměny za užití chráněných práv prostřednictvím přístrojů umožňujících rozhlasové a televizní vysílání v pokojích ubytovacích zařízení byly ve výši 2,00 Kč/měsíc za rozhlasový přístroj, 16,00 Kč/měsíc za televizní přístroj a 18,00 Kč/měsíc za

⁴⁸ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 198.

⁴⁹ V roce 2002 měl sazebník odměn název „Odměny za užití snímků při veřejných produkcích“, v letech 2003 – 2010 „Odměny za udělení oprávnění (licence) k užití zaznamenaných výkonů a záznamů ke sdělování veřejnosti podle § 20 a 23 autorského zákona (veřejné produkce), v letech 2011 – 2015 „Sazebník odměn“.

⁵⁰ Úřad předpokládá, že v pokojích ubytovacích zařízení a na lůžkové části nemocnic a lázeňských zařízení je obvykle umístěn zvukově obrazový přístroj s úhlopříčkou maximálně do 128 cm.

televizní přístroj umožňující rozhlasové vysílání. Pro toto období při výběru autorských odměn OAZA zohledňovala skutečnou procentuální obsazenost ubytovacího zařízení minimálně do hodnoty 30 %. Obsazenost byla počítána jako průměr skutečné obsazenosti za období 2006 – 2008 včetně. V období od 19. 5. 2008 do 31. 12. 2011 OAZA z důvodu neekonomičnosti výběru autorských odměn za užití chráněných děl na pokojích ubytovacích zařízení tyto odměny nevybírala. Od 1. 1. 2011 do současnosti je OAZA při výběru autorských odměn zastoupena kolektivním správcem INTERGRAM; v oblasti výběru autorských odměn za užití děl provozování rozhlasového a televizního vysílání na pokojích ubytovacích zařízení podle § 23 autorského zákona je zastoupena **od 1. 1. 2012**.

Tab. č. 1: Sazby dle sazebníku kolektivního správce INTERGRAM za užití chráněných práv na pokojích ubytovacích, lázeňských a nemocničních zařízení a ve společných prostorách ubytovacích zařízení prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů (v Kč):⁵¹

Rok 2002 – 2006

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení	Pokoje ubytovacích zařízení ⁵⁾
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	2,80/den 84,00/měsíc	1,40/den 42,00/měsíc ¹⁾
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	5,60/den 168,00/měsíc	2,80/den 84,00/měsíc ¹⁾
	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient připlácí na vybavení)	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)
Zvukové zařízení	1,40/den 42,00/měsíc	0,30/den ¹⁾ 9,00/měsíc
Zvukově obrazové zařízení	2,80/den 84,00/měsíc	0,60/den ¹⁾ 18,00/měsíc

Rok 2007

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení a pokoje ubytovacích zařízení ⁵⁾ (dle počtu obyvatel obce-města)		
Počet obyvatel	do 1 000	od 1 001 do 100 000	nad 100 000
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	2,70/den 81,00/měsíc	3,10/den 93,00/měsíc	3,40/den 102,00/měsíc
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	5,40/den 162,00/měsíc	6,20/den 186,00/měsíc	6,80/den 204,00/měsíc
	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient připlácí na vybavení)		Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	1,50/den 45,00/měsíc		0,30/den ²⁾ 9,00/měsíc
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	3,10/den 93,00/měsíc		0,70/den ²⁾ 21,00/měsíc

⁵¹ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 66 - 85.

Rok 2008

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení a pokoje ubytovacích zařízení ⁵⁾ (dle počtu obyvatel obce-města)			
	Počet obyvatel	do 1 000	od 1 001 do 100 000	nad 100 000
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	2,80/den 84,00/měsíc	3,20/den 96,00/měsíc	3,50/den 105/měsíc	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	5,60/den 168,00/měsíc	6,40/den 192,00/měsíc	7,00/den 210,00/měsíc	
	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient připlácí na vybavení)		Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)	
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	1,55/den 46,50/měsíc		0,32/den ²⁾ 9,60/měsíc	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	3,20/den 96,00/měsíc		0,72/den ²⁾ 21,60/měsíc	

Rok 2009

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení a pokoje ubytovacích zařízení ⁵⁾ (dle počtu obyvatel obce-města)			
	Počet obyvatel	do 1 000	od 1 001 do 100 000	nad 100 000
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů ³⁾	93,00/měsíc	105,00/měsíc	115,00/měsíc	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm ³⁾	186,00/měsíc	210,00/měsíc	231,00/měsíc	
	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient připlácí na vybavení)		Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)	
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů ³⁾	52,50/měsíc		10,50/měsíc	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm ³⁾	105,00/měsíc		22,80/měsíc	

Rok 2010

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení a pokoje ubytovacích zařízení ⁵⁾ (dle počtu obyvatel obce-města) ³⁾			
	Počet obyvatel	do 1 000	od 1 001 do 100 000	nad 100 000
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů ³⁾	95,80/měsíc	108,20/měsíc	119,00/měsíc	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm ³⁾	191,60/měsíc	216,40/měsíc	238,00/měsíc	
	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient připlácí na vybavení)		Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)	

Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů ³⁾	54,10/měsíc	10,80/měsíc
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm ³⁾	108,20/měsíc	23,50/měsíc

Rok 2011

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení a pokoje ubytovacích zařízení ⁵⁾ (dle počtu obyvatel obce-města)			
	Počet obyvatel	do 1 000	od 1 001 do 100 000	nad 100 000
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů ³⁾	101,80/měsíc INT. 95,80 OAZA 6,00	115,20/měsíc INT. 108,20 OAZA 7,00	127,00/měsíc INT. 119,00 OAZA 8,00	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm ³⁾	205,60/měsíc INT. 191,60 OAZA 14,00	233,40/měsíc INT. 216,40 OAZA 17,00	258,00/měsíc INT. 238,00 OAZA 20,00	
		Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient připlácí na vybavení)	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)	
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů ³⁾	54,10/měsíc		10,80/měsíc	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm ³⁾	108,20/měsíc		23,50/měsíc	

Rok 2012

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení (dle počtu obyvatel obce-města)			
	Počet obyvatel	do 1 000	od 1 001 do 100 000	nad 100 000
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	124,60 /měsíc INT. 100,60 OAZA 24,00	141,60/měsíc INT. 113,60 OAZA 28,00	157,00/měsíc INT. 125,00 OAZA 32,00	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	240,20/měsíc INT. 201,20 OAZA 39,00	272,20/měsíc INT. 227,20 OAZA 45,00	301,90/měsíc INT. 249,90 OAZA 52,00	
		Pokoje ubyt. zařízení ⁵⁾	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient připlácí na vybavení)	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	13,14/měsíc INT. 11,14 OAZA 2,00	56,80/měsíc	11,30/měsíc	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	37,41/měsíc INT. 33,41 OAZA 4,00	113,60/měsíc	24,70/měsíc	

Rok 2013

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení (dle počtu obyvatel obce-města)		
	Počet obyvatel	do 1 000	od 1 001 do 100 000
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	128,80/měsíc INT. 103,80 OAZA 25,00	146,20/měsíc INT. 117,20 OAZA 29,00	162,00/měsíc INT. 129,00 OAZA 33,00
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	248,60/měsíc INT. 207,60 OAZA 41,00	280,50/měsíc INT. 234,50 OAZA 46,00	310,90/měsíc INT. 257,90 OAZA 53,00
	Pokoje ubyt. zařízení ⁵⁾	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient příplácí na vybavení)	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	13,14/měsíc INT. 11,14 OAZA 2,00	13,14/měsíc INT. 11,14 OAZA 2,00	6,57/měsíc INT. 5,57 OAZA 1,00
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	37,41/měsíc INT. 33,41 OAZA 4,00	37,41/měsíc INT. 33,41 OAZA 4,00	18,71/měsíc INT. 16,71 OAZA 2,00

Rok 2014

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení (dle počtu obyvatel obce-města) – snížená sazba ⁴⁾		
	Počet obyvatel	do 1 000	od 1 001 do 100 000
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	131,40/měsíc INT. 105,90 OAZA 25,50	149,10/měsíc INT. 119,50 OAZA 29,60	165,30/měsíc INT. 131,60 OAZA 33,70
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm	253,60/měsíc INT. 211,80 OAZA 41,80	286,10/měsíc INT. 239,20 OAZA 46,90	317,20/měsíc INT. 263,10 OAZA 54,10
	Pokoje ubyt. zařízení ⁵⁾	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient příplácí na vybavení)	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	13,14/měsíc INT. 11,14 OAZA 2,00	13,14/měsíc INT. 11,14 OAZA 2,00	6,57/měsíc INT. 5,57 OAZA 1,00
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm včetně	37,41/měsíc INT. 33,41 OAZA 4,00	37,41/měsíc INT. 33,41 OAZA 4,00	18,71/měsíc INT. 16,71 OAZA 2,00

Rok 2015

Sazby INTERGRAM	Společné prostory ubytovacích zařízení (dle počtu obyvatel obce-města) – snížená sazba ⁴⁾		
	Počet obyvatel	do 1 000	od 1 001 do 100 000

Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	131,40/měsíc <i>INT. 105,90</i> <i>OAZA 25,50</i>	149,10/měsíc <i>INT. 119,50</i> <i>OAZA 29,60</i>	165,30/měsíc <i>INT. 131,60</i> <i>OAZA 33,70</i>	
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm včetně	295,72/měsíc <i>INT. 211,80</i> <i>OAZA 41,80</i> <i>OOA-S 42,12</i>	333,49/měsíc <i>INT. 239,20</i> <i>OAZA 46,90</i> <i>OOA-S 47,39</i>	369,85/měsíc <i>INT. 263,10</i> <i>OAZA 54,10</i> <i>OOA-S 52,65</i>	
	Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient příplácí na vybavení)		Pokoje lázeň. a nem. zařízení (pacient nepřiplácí na vybavení)	
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	13,14/měsíc <i>INT. 11,14</i> <i>OAZA 2,00</i>	6,57/měsíc <i>INT. 5,57</i> <i>OAZA 1,00</i>		
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm včetně	43,21/měsíc <i>INT. 33,41</i> <i>OAZA 4,00</i> <i>OOA-S 5,80</i>	21,61/měsíc <i>INT. 16,71</i> <i>OAZA 2,00</i> <i>OOA-S 2,90</i>		
	Pokoje ubytovacích zařízení ⁵⁾			
Obsazenost ubyt. Zařízení	80% a více	45% - 79%	30% - 44%	méně jak 30%
Zvukové zařízení včetně dvou kusů reproduktorů	13,14/měsíc <i>INT. 11,14</i> <i>OAZA 2,00</i>	11,83/měsíc <i>INT. 10,03</i> <i>OAZA 1,80</i>	11,17/měsíc <i>INT. 9,47</i> <i>OAZA 1,70</i>	10,51/měsíc <i>INT. 8,91</i> <i>OAZA 1,60</i>
Zvukově obrazové zařízení s TV tunerem a s úhlopříčkou do 128 cm včetně	47,53/měsíc <i>INT. 36,75</i> <i>OAZA 4,40</i> <i>OOAS 6,38</i>	43,21/měsíc <i>INT. 33,41</i> <i>OAZA 4,00</i> <i>OOAS 5,80</i>	41,05/měsíc <i>INT. 31,74</i> <i>OAZA 3,80</i> <i>OOAS 5,51</i>	38,89/měsíc <i>INT. 30,07</i> <i>OAZA 3,60</i> <i>OOAS 5,22</i>

¹⁾ Při výpočtu autorské odměny u pokojů ubytovacích zařízení, lázeňských zařízení a lůžkové části nemocnic byla obsazenost zohledňována lineárně dle procenta obsazenosti v předchozím roce.⁵²

²⁾ Při výpočtu autorské odměny u pokojů lázeňských zařízení a lůžkové části nemocnic byla obsazenost zohledňována lineárně dle procenta obsazenosti v předchozím roce.⁵³

³⁾ Viz ustanovení sazebníků: „Do rozhodnutí příslušných orgánů postupuje INTERGRAM podle § 23 z. č. 121/2000 Sb. v platném znění.“

⁴⁾ Snížená sazba - uživatel licence požádá o uzavření smlouvy před užitím děl.

⁵⁾ Jsou míněny pokoje ubytovacích zařízení jako např. hotely, penziony atd. mimo pokojů lázeňských a nemocničních zařízení.

46. Sazebníky odměn kolektivního správce INTERGRAM týkající se veřejného užití práv výkonných umělců a výrobců záznamů na období let 2007 až 2011 neobsahovaly samostatné sazby

⁵² Viz např. ustanovení sazebníku odměn na rok 2002: „Pokud provozovatel ubytovacího zařízení (veřejná produkce typu M) doloží vyšší procentuálního obsazení ubytovacího zařízení v minulém kalendářním roce (kopie dotazníku pro Český statistický úřad, kopie výkazu pro obecní úřad nebo městský úřad), poníží celkovou vypočítanou částku alikvotně k procentu obsazenosti. Toto ustanovení se vztahuje i na pokoje lázeňských zařízení (veřejná produkce typu H). Jestliže provozovatel tuto obsazenost nedoloží, vychází se ze skutečnosti, že obsazenost ubytovacích zařízení byla v předcházejícím kalendářním roce 100 %.“

⁵³ Viz např. ustanovení sazebníku odměn na rok 2007: „Pokud provozovatel lázeňských zařízení a nemocnic (veřejná produkce typu H) doloží vyšší procentuálního obsazení ubytovacího zařízení v % v minulém kalendářním roce (např. kopie výkazu pro obecní úřad nebo městský úřad, čestné prohlášení), poníží celkovou vypočítanou částku alikvotně k procentu obsazenosti.

Jestliže provozovatel tuto obsazenost nedoloží, vychází se ze skutečnosti, že obsazenost ubytovacích zařízení byla v předcházejícím kalendářním roce 100 %.“

autorských odměn za užití předmětu ochrany na pokojích ubytovacích zařízení, které byly v předchozích i pozdějších sazebnících obsaženy v oddíle M. Ty byly v období let 2007 až 2011 součástí sazeb stanovených v oddíle A sazebníku ve stejné výši jako např. pro restaurace, bary, obchody, provozovny služeb, dopravní prostředky, fitnesscentra apod. Dle vyjádření účastníka řízení nebyly autorské odměny za užití práv výkonných umělců a výrobců záznamů prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů v období od 23. 2. 2005 do 31. 12. 2008 vybírány.⁵⁴ Pokud došlo později k zpětnému výběru odměn, jednalo se o finanční narovnání individuálně dohodnuté s uživateli předmětů ochrany. V případě, že obsazenost ubytovacích zařízení byla nahlášena, byla ve výši narovnání zohledněna.⁵⁵ V letech 2009 – 2011 účastník řízení požadoval za udělení licence k užití zaznamenaných výkonů a záznamů na pokojích ubytovacích zařízení odměnu ve výši, která odpovídala limitu stanovenému v § 23 autorského zákona, a neřídil se příslušnými sazbami uvedenými v sazebnících pro toto období, tzn. že za zvukové zařízení stanovil sazbu ve výši 11,14 Kč/měsíc a za zvukově obrazové zařízení sazbu ve výši 33,41 Kč/měsíc.

47. Obsazenost ubytovacích zařízení byla kolektivním správcem INTERGRAM v letech 2002 – 2008 zohledňována lineárně, v letech 2015 – 2016 byla obsazenost ubytovacích zařízení zohledňována stanovením samostatných sazeb pro čtyři intervaly procentuální obsazenosti. V sazebnících pro rok 2017 a 2018 byla obsazenost zohledněna lineárně od 100% do 30% obsazenosti.
48. Kolektivní správce OAZA v letech 2006 – 2008, kdy autorské odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným vybíral samostatně, zohledňoval obsazenost ubytovacích zařízení, a to lineárně od 100 % do 30 %. V letech 2009 – 2011 tyto odměny nevybíral. Od 1. 1. 2012 byl zastupován kolektivním správcem INTERGRAM a obsazenost zohledňoval v souladu se způsobem zohledňování obsazenosti kolektivním správcem INTERGRAM.
49. Za účelem zjištění míry obsazenosti si Úřad vyžádal údaje od Českého statistického úřadu (dále též „ČSÚ“) a od kolektivního správce INTERGRAM.
50. Dle vyjádření ČSÚ se ukazatel využití pokojů ve statistikách ČSÚ vypočítá jako podíl počtu realizovaných pokojodnů (tj. počtu obsazených pokojů za jednotlivé dny sledovaného období) a součinu průměrného počtu pokojů k dispozici s počtem provozních dnů.⁵⁶ Průměrná roční obsazenost ubytovacích zařízení se dle statistického zjištění ČSÚ pohybovala v posuzovaném období, tj. v letech 2009 – 2014, v intervalu od 38,6 % do 44,7 %.⁵⁷
51. INTERGRAM poskytl odhad obsazenosti zjištěné v letech 2015 – 2017. U ubytovacích zařízení (mimo lázeňská a nemocniční zařízení) se pohybovala v intervalu 41 % – 43 %, u lázeňských a nemocničních zařízení v intervalu 94 % - 95 %. Dle jeho vyjádření dosahovala obdobných hodnot i v předchozích letech.⁵⁸ INTERGRAM vedl samostatně statistiky o ubytovacích zařízeních a lázeňských a nemocničních zařízeních do roku 2009, po tomto datu rozlišoval

---

⁵⁴ Viz ustanovení § 23 autorského zákona ve znění zákona č. 81/2005 Sb.

⁵⁵ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 112 - 113.

⁵⁶ Hromadné ubytovací zařízení je pro účely statistik ČSÚ definováno jako „zařízení s minimálně pěti pokoji a zároveň deseti lůžky sloužící pro účely cestovního ruchu, tj. poskytující přechodné ubytování hostům (včetně dětí) za účelem dovolené, zájezdu, lázeňské péče, služební cesty, školení, kursu, kongresu, symposia, pobytu dětí ve škole v přírodě, v letních a zimních táborech apod.“

⁵⁷ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 160 – 161.

⁵⁸ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 120.

pouze nemocniční zařízení a počty ubytovacích a lázeňských zařízení evidoval společně. Za období let 2002 – 2004⁵⁹ se podíl lázeňských a nemocničních zařízení pohyboval na úrovni cca 11 % na celkovém počtu jím evidovaných ubytovacích kapacit. Pokud by podíl lázeňských a nemocničních zařízení dosahoval obdobných hodnot i v posuzovaném období, lze předpokládat, že celková průměrná obsazenost by nepřesáhla cca 48 %.

52. Pro zjištění obsazenosti ubytovacích zařízení je relevantní také vyjádření kolektivního správce OSA, neboť poskytoval licence k zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným obdobně skupině ubytovacích zařízení. Kolektivní správce OSA zjišťoval obsazenost ubytovacích zařízení jak před posuzovaným obdobím, tak po posuzovaném období. V letech 2003 byla dle jeho zjištění průměrná roční obsazenost u smluvních ubytovacích zařízení ve výši 47 % a v roce 2004 ve výši 37 %. V letech 2015 – 2017 se obsazenost dle kolektivního správce OSA pohybovala v intervalu 38,85 % - 40,64 %.⁶⁰ Samostatnou evidenci obsazenosti u lázeňských zařízení kolektivní správce OSA vedl až od roku 2015, v letech 2015 – 2017 se pohybovala v intervalu 61,90 % až 67,30 %. Vzhledem k tomu, že počet smluvních lázeňských zařízení s licencí k zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným tvořil v posuzovaném období dle vyjádření OSA cca 1,5 % z celkového počtu ubytovacích zařízení, lze předpokládat, že výrazně neovlivnil průměrnou obsazenost běžných ubytovacích zařízení, zjištěnou kolektivním správcem OSA v předchozích letech.
53. Obsazenost ubytovacích zařízení zjištěná ČSÚ před posuzovaným obdobím dosáhla v roce 2003 průměrné hodnoty 42,1 % a v roce 2004 hodnoty 44,1 %. V letech 2015 – 2017 se pohybovala od 43,0 % do 49,8 %, koresponduje tedy se zjištěními kolektivních správců OSA a INTERGRAM, a tudíž za posuzované období, kdy kolektivní správci obsazenost nezjišťovali, je možné hodnoty ČSÚ vzít v úvahu i pro soubor smluvních zařízení kolektivních správců. Navíc kolektivní správce INTERGRAM se vyjádřil, že jím odhadnuté hodnoty obsazenosti ve výši cca 48 % (po zahrnutí lázeňských a nemocničních zařízení) jsou platné i pro posuzované období. Zjištěná obsazenost dle ČSÚ, i kolektivních správců OSA a INTERGRAM tak nepřesáhla 50 %. Pro období 2009 – 2014 lze tedy brát pro účely správního řízení v úvahu, že průměrná roční obsazenost ubytovacích zařízení, která měla uzavřeny licenční smlouvy o veřejném provozování autorských děl, nebyla vyšší než 50 %.⁶¹

III.5. Informace od účastníka řízení

54. Úřad se kolektivního správce INTERGRAM v rámci předběžného šetření podnětu před zahájením správního řízení dotázal,⁶² zda a jakým způsobem byla v letech 2002 – 2016 při stanovení výše odměn za udělení licence k zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným zohledňována obsazenost ubytovacích zařízení a zda byl stejný způsob výpočtu

⁵⁹ V období od 23. 2. 2005 do 31. 12. 2008 nebyly autorské odměny za užití práv výkonných umělců a výrobců záznamů prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů vybírány, pokud došlo později k zpětnému výběru odměn, počet případů neodpovídal počtu reálně uzavřených smluv. Podíl počtu ubytovacích zařízení a nemocničních a lázeňských zařízení je proto relevantní za období 2002 – 2004.

⁶⁰ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 458.

⁶¹ Pro následné porovnání sazeb zahraničních kolektivních správců (viz níže toto rozhodnutí) Úřad uvažoval obsazenost ubytovacích zařízení ve výši cca 50 %.

⁶² Dopis č. j. ÚOHS-P0553/2017/DP-33054/2017/830/BHa ze dne 9. 11. 2017, správní spis sp. zn. ÚOHS-0250/2018/DP, I. č. 56 – 57.

z hlediska kritéria obsazenosti aplikován také v případě sazeb těch kolektivních správců, které INTERGRAM v těchto jednotlivých letech při výkonu kolektivní správy zastupoval.

55. K tomu INTERGRAM uvedl, že do roku 2009 bylo v sazebnících odměn uvedeno, že pokud provozovatel ubytovacího zařízení doloží vyšší procentuálního obsazení ubytovacího zařízení v minulém kalendářním roce, bude mu ponížena celková vypočítaná částka odměny alikvotně k procentu obsazenosti. S ohledem na znění § 23 AZ 81/2005 Sb. nebyly odměny za užití předmětů ochrany zpřístupňováním ubytovaným v letech 2005 a 2006 vybírány a v letech 2007 a 2008 nebyly z tohoto důvodu dle účastníka řízení odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným předmětem standardního uzavírání licenčních smluv. Poté, co unijní judikatura i české soudy dospěly k závěru, že novela autorského zákona provedená zákonem č. 81/2005 Sb. je v rozporu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, staly se zpětně odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným předmětem narovnání mezi uživateli předmětů ochrany a účastníkem řízení. V rámci dohod o narovnání byla obsazenost ubytovacích zařízení zohledňována (aniž to autorský zákon v té době ukládal), pokud ji uživatel účastníku řízení nahlásil.⁶³
56. V letech 2009 – 2015 INTERGRAM dle svého sdělení vycházel z praxe aplikované v jiných státech Evropské unie i z účelu poskytnutí licence provozovateli ubytovacího zařízení spočívající v možnosti sdělování předmětu ochrany veřejnosti podle ustanovení § 23 autorského zákona. Autorský zákon v té době povinnost zohledňovat obsazenost vůbec neobsahoval, a proto sazebníky odměn obsazenost pokojů ubytovacích zařízení dle účastníka řízení nezohledňovaly.
57. Ke změně praxe došlo dle účastníka řízení v důsledku novely autorského zákona provedené zákonem č. 228/2014 Sb., která nabyla účinnosti dne 7. 11. 2014 a na jejímž základě byla do autorského zákona vložena povinnost zohledňovat obsazenost ubytovacích zařízení při uzavírání licenční smlouvy. INTERGRAM tuto novou zákonnou povinnost zohlednil v sazebníku odměn pro rok 2015.
58. Stejný způsob výpočtu odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným dle kritéria obsazenosti jako u výkonných umělců a výrobců záznamů byl aplikován i u autorů, jejichž práva zastupují kolektivní správci OAZA (zastupován ze strany kolektivního správce INTERGRAM od roku 2011, odměny v případě pokojů ubytovacích zařízení byly pro kolektivního správce OAZA vybírány od roku 2012) a OOA-S (zastupován ze strany kolektivního správce INTERGRAM od roku 2015).
59. INTERGRAM v této souvislosti poukázal na skutečnost, že udělení licence primárně znamená oprávnění k užití ve smyslu možnosti provozovatele užít předměty ochrany, nikoli povinnost předměty ochrany užít. Povinnost uzavřít licenční smlouvu má dle účastníka řízení uživatel ještě předtím, než začne předměty ochrany užívat. Konkrétně má provozovatel ubytovacího zařízení povinnost licenční smlouvu uzavřít v době, kdy vůbec neví, jaká bude obsazenost jeho zařízení v daném roce. Užití předmětů ochrany je dle účastníka řízení pro provozovatele ubytovacího zařízení součástí jeho podnikatelského nástroje. Nabízí jej jako nedílnou součást komplexu služeb, přičemž potřebné investice musí učinit předem, nikoli až v okamžiku příjezdu hostů. Hrazení licenční odměny v návaznosti na obsazenost by se tak dle účastníka

⁶³ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0249/2018/DP, I. č. 112. Pozn.: Do autorského zákona bylo oprávnění vybírat autorské odměny za užití předmětů ochrany zpřístupňováním ubytovaným vloženo od 19. 5. 2008.

řízení dala přirovnat k situaci, kdy by provozovatel nakupoval postel a další vybavení pokoje, až když se ubytují první hosté.

60. Podle účastníka řízení je zohledňování obsazenosti ubytovacích zařízení problematické i z toho důvodu, že obsazenost za daný kalendářní rok je známa až po jeho uplynutí. Východiskem při uzavírání licenčních smluv v roce 2015 a následujících letech se tak stalo použití obsazenosti dosažené provozovatelem v předchozím roce, protože jinak nebylo možné povinnost zohledňovat obsazenost ubytovacího zařízení stanovenou zákonem naplnit.
61. Úřad se účastníka řízení dále dotázal na důvody změny jeho přístupu k zohledňování obsazenosti jako kritéria pro stanovení výše odměny za udělení licence k zpřístupnění předmětu ochrany ubytovaným. K tomu INTERGRAM konstatoval, že s účinností od 7. 11. 2014 byla do autorského zákona zavedena povinnost zohledňovat v sazbách odměn obsazenost ubytovacích zařízení, a proto toto kritérium započal INTERGRAM zohledňovat ve svém sazebníku odměn platném od 1. 1. 2015 a zohledňuje jej až do současnosti. Zároveň uvedl, že v návaznosti na rozsudek Soudního dvora Evropské unie (dále též „SDEU“) ve věci *SGAE v. Rafael Hotels*⁶⁴ bylo novelou autorského zákona s účinností k 19. 5. 2008 opět umožněno požadovat odměnu za užití předmětů ochrany jejich zpřístupňováním ubytovaným. Současně však byla limitována souhrnná maximální výše sazby odměny kolektivních správců za poskytnutí tohoto práva ubytovacím zařízením, neboť v souhrnu nesměla překročit 50 % koncesionářského poplatku za jeden televizní nebo rozhlasový přístroj. Toto umělé zastropování sazby vedlo dle účastníka řízení ke snížení odměny pro nositele práv.
62. V rámci správního řízení účastník řízení doplnil, že po celou dobu, tedy před 6. 11. 2014, tak i po 6. 11. 2014, je pak pravidlem, že pokud v době uzavření licenční smlouvy na užití předmětu ochrany jeho zpřístupněním ubytovaným byly objektivně zjištěné odstávky nebo uzavření ubytovacího zařízení nebo jeho části (např. v případě různých délek provozního období, které neodpovídaly celému kalendářnímu roku, nebo v případě plánovaných rekonstrukcí apod.) a uživatel tyto skutečnosti kolektivnímu správci INTERGRAM nahlásil, tak tato skutečnost byla zohledněna v licenční smlouvě dle stavu nahlášeného uživatelem a za takto nahlášené období uživatel licenční odměnu nehradil.⁶⁵
63. K zohledňování kritéria obsazenosti při stanovení odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným dále účastník řízení konstatoval,⁶⁶ že po roce 2008 při stanovení sazby licenční odměny limitované zákonnou úpravou již zohlednil průměrnou obsazenost ubytovacích zařízení a vycházel z rozmezí 45 – 79 %. Do výše samotné sazby licenční odměny byla tedy již promítnuta zmíněná obsazenost ubytovacích zařízení. Jednalo se o přístup, který byl aplikován i v jiných evropských zemích. Tento dlouholetý přístup se dle účastníka řízení odrazil i v sazebníku pro rok 2015, kde byla tato sazba poprvé představena jako sazba odměny zohledňující faktickou obsazenost ve stejném rozmezí, ačkoliv tomu tak v praxi docházelo i v předchozích letech. Z toho důvodu nebyla na uvedenou sazbu 33,41 Kč za televizní přijímač a měsíc již aplikovaná žádná další sleva, vyjma slev uvedených ve společných ustanoveních sazebníku, neboť pak by docházelo k nedůvodnému opakovanému zohlednění obsazenosti.

⁶⁴ Rozsudek ve věci C-306/05 ze dne 7. 12. 2006.

⁶⁵ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 121.

⁶⁶ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 323 a násl.

Účastník řízení dále sdělil, že i při zohlednění skutečnosti, že licenční odměna ve výši 33,41 Kč odpovídala průměrné obsazenosti 45 – 79 %, byl pokles odměny vůči období před rokem 2008 i tak více než třetinový.

64. Z toho dle účastníka řízení vyplývá, že sazba jeho licenční odměny byla od roku 2008 stanovena pod její reálnou tržní hodnotou, která nezohledňovala ani v té době již standardní situaci, že jedním zařízením docházelo k provozování jak televizního, tak i rozhlasového vysílání. Sazba licenční odměny tedy byla nastavena výrazně v neprospěch nositelů práv, čímž bylo porušeno právo nositelů práv na spravedlivou odměnu. Účastníku řízení tak není zřejmé, jak by za takového stavu mohl být způsobilý narušit hospodářskou soutěž. Předmětná situace byla způsobena protiústavní novelou autorského zákona, která byla i v rozporu s mezinárodními smlouvami.
65. Účastník řízení se domnívá, že limitování výše odměny za užití předmětu ochrany je nejen v rozporu s Listinou základních práv a svobod, neboť omezuje právo na spravedlivou odměnu, ale rovněž s evropskou legislativou – směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2001/29/ES, která stanoví takové výjimky nepřipouští a naopak garantuje autorům a výkonným umělcům právo na spravedlivou odměnu.
66. Účastník řízení má dále za to, že pokud nebyla povinnost zohledňovat obsazenost stanovena zákonem, nemohl INTERGRAM porušit žádnou povinnost jejím nezohledňováním. V soukromém právu totiž platí, že je povoleno vše, co není zakázáno a bez zákonné regulace není možné zasahovat do smluvní autonomie smluvních stran.
67. Samotná výše sazby licenční odměny aplikovaná v letech 2009 – 2011 odpovídala i s ohledem na srovnání se sazbami licenční odměny uplatňovanými před rokem 2005 hospodářskému prospěchu získanému uživateli práv.
68. INTERGRAM dále uvedl, že k problematice zohledňování obsazenosti se obrátil na 35 zahraničních kolektivních správců, z nichž 27 obsazenost ubytovacích zařízení při stanovení licenčních odměn nikdy nezohledňovalo. Určitým způsobem byla obsazenost v různých časových obdobích zohledňována pouze u osmi z celkového počtu oslovených zahraničních kolektivních správců. Přitom platí, že v roce 2012 nebyla obsazenost zohledňována téměř žádným z nich. Je tedy dle účastníka řízení patrné, že kritérium obsazenosti při stanovení výše odměny pro nositele práv není a nebylo běžně zohledňováno při stanovení sazeb odměn za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným, a to nejen ve srovnání se zahraničím, ale i ve srovnání s tuzemskými kolektivními správci.
69. Navíc obsazenost či vytíženost nebyla a není kolektivními správci zohledňována v žádném obdobném segmentu veřejných produkcí, jako jsou například restaurace, obchody či provozovny služeb a nedá se tedy říci, že by se jednalo o standardní přístup, což svědčí tomu, že do doby, než byla povinnost zohledňovat obsazenost výlučně jen u ubytovacích zařízení stanovena autorským zákonem, nemohl se INTERGRAM dopustit ani hypoteticky žádného protiprávního jednání, a to ani v případě, kdyby obsazenost při výpočtu konkrétní licenční odměny nebyla zohledněna v licenční smlouvě vůbec.
70. Účastník řízení opakovaně poukázal i na legislativní kontext, když uvedl, že po zavedení umělé regulace maximální výše licenční odměny nebylo možno po nositelích práv požadovat, aby se vzdali svého práva na spravedlivou odměnu nad rámec zákonné limitace a nad rámec zákona

snižovali ještě dále svou nespravedlivě sníženou odměnu z důvodu aplikace nekodifikovaného parametru – obsazenosti ubytovacích zařízení.

71. Zohledňování obsazenosti ubytovacích zařízení je dle účastníka řízení problematické i z toho důvodu, že obsazenost za daný rok je známa až po jeho uplynutí. Při jejím zohledňování se tak musí vycházet z její hodnoty v předchozím roce.
72. Z procesního hlediska INTERGRAM namítl, že dle jeho názoru již není možné vést toto správní řízení, neboť dle § 30 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**přestupkový zákon**“), který nabyl účinnosti dne 1. 7. 2017, odpovědnost za Úřadem posuzovaný přestupek již zanikla (viz prekluzivní lhůta 1 rok, resp. 3 roky). Ustanovení § 23 ZOHS je v tomto případě dle účastníka řízení neaplikovatelné, neboť nabylo účinnosti až dne 1. 7. 2017 a vztahuje se jen na přestupky spáchané od tohoto data (nemá retroaktivní účinky).
73. Úřad se účastníka řízení dále dotázal, jaké sazby odměn za užití předmětu ochrany jeho zpřístupňováním ubytovaným uplatňoval v letech 2009 – 2011 v případě užití zaznamenaných výkonů a záznamů ve smyslu § 20, 74, 78 a 82 autorského zákona (zpřístupňování předmětu ochrany ze zvukového nebo zvukově obrazového záznamu pomocí technického přístroje nezpůsobilého k příjmu rozhlasového a televizního vysílání), když tato odměna nebyla autorským zákonem limitována konkrétní částkou. K tomu INTERGRAM uvedl, že sazba licenční odměny dle jeho sazebníku zohledňovala zpravidla užití jak podle § 20, tak podle § 23 autorského zákona. Sazebníky kolektivních správců užití podle § 23 a § 20 autorského zákona nerozlišují, a to i s ohledem na praktickou nemožnost rozlišení užití v praxi. Aplikace oddělených sazeb by byla uživatelsky nepřívětivá. Byl-li dle účastníka řízení zákonem stanovený strop aplikován pouze na užití podle § 23 autorského zákona, došlo tak automaticky ke snížení sazby i podle § 20 téhož zákona. Současně účastník řízení poukázal na skutečnost, že v případě pokojů v ubytovacích zařízeních, kterých se předmět řízení Úřadu týká, je minimální pravděpodobnost toho, že jsou vybaveny samostatnými zařízeními odlišnými od televizoru nebo radia, které by bylo možné použít k přehrávání záznamu ve smyslu § 20 autorského zákona.⁶⁷
74. Úřad v rámci správního řízení vyžádal od účastníka řízení ekonomické údaje k výši odměn vybraných za zpřístupňování předmětu ochrany výkonných umělců a výrobců záznamů ubytovaným. INTERGRAM v posuzovaném období, tj. od 1. 1. 2009 do 6. 11. 2014, dosáhl příjmů za poskytnutí licencí k užití chráněných práv v pokojích ubytovacích zařízení ve výši [...obchodní tajemství...]. Příjmy za rok 2014 byly uvažovány poměrně za období od 1. 1. 2014 do 6. 11. 2014.

III.6. Informace o sazbách zahraničních kolektivních správců

75. Ukončení zohledňování kritéria obsazenosti v období let 2009 - 2014 bylo ze strany účastníka řízení a také jiných kolektivních správců zdůvodňováno mj. výrazným snížením výše odměny za užití předmětu ochrany v důsledku legislativního zásahu, na jehož základě byla odměna v § 23 AZ 168/2008 Sb. stanovena na maximální úrovni 50 % výše koncesionářského poplatku za jeden televizní a rozhlasový přístroj. INTERGRAM nucené snížení odměn v důsledku právní úpravy uváděl jako jeden z objektivních důvodů ospravedlňujících nezohledňování kritéria

⁶⁷ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 374.

obsazenosti v posuzovaném období. Měsíční výše koncesionářského poplatku byla v letech 2009 až 2014 ve výši 135,- Kč za televizor a 45,- Kč za rozhlasový přijímač. Celková výše odměny za užití chráněných práv prostřednictvím přístrojů umožňujících rozhlasové či televizní vysílání tak dle ustanovení § 23 autorského zákona neměla v posuzovaném období v úhrnu za všechny kolektivní správce překročit za měsíc částku 67,50 Kč za přístroj umožňující televizní vysílání a částku 22,50 Kč za přístroj umožňující rozhlasové vysílání.⁶⁸

76. Vzhledem k námitce účastníka řízení Úřad zjišťoval, zda zákonné stanovení maximální výše odměn za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným televizním a rozhlasovým vysíláním bylo ve výrazném nepoměru k celkovým odměnám za zpřístupňování předmětů ochrany ubytovaným ubytovacími zařízeními v jiných evropských zemích. Úřad porovnal souhrnné platby za tento typ užití práv na Slovensku, v Portugalsku, Belgii, Chorvatsku, Maďarsku, Německu a Rakousku.⁶⁹ Uvedené země byly zvoleny na základě kulturní a geografické blízkosti (viz Slovensko, Chorvatsko, Maďarsko, Německo, Rakousko) nebo na základě srovnatelné velikosti (Portugalsko, Belgie). Do porovnání nebylo zahrnuto Polsko, i když se jedná o sousední zemi, z důvodu velké rozdílnosti kolektivní správy a obtížného zjištění celkových plateb za posuzované užití chráněných práv.⁷⁰ Porovnání bylo učiněno na základě souhrnných měsíčních plateb od všech kolektivních správců, neboť struktura sazeb jednotlivých kolektivních správců a jejich vzájemný poměr jsou v porovnávaných zemích značně odlišné a účelem srovnání bylo zjištění, zda maximální částka stanovená autorským zákonem pro sazby za televizní vysílání na pokojích představující součet sazeb všech kolektivních správců nebyla stanovena na výrazně nižší úrovni, než byla v posuzovaném období výše celkových sazeb za totéž užití předmětu ochrany v porovnávaných zemích. Zahraniční kolektivní správci současně uvedli, zda a jakým způsobem zohledňovali v posuzovaném období obsazenost ubytovacích zařízení při stanovení sazeb za televizní vysílání na pokojích hotelů - viz tabulka č. 2:

Tab. č. 2: Zohledňování obsazenosti v porovnávaných zemích

Slovensko	Obsazenost zohledňoval kolektivní správce Slovgam, po část období obsazenost zohledňoval kolektivní správce OZIS.
Belgie	Obsazenost nebyla zohledňována.
Portugalsko	Obsazenost byla zohledňována.
Maďarsko	Obsazenost byla zohledňována dle statisticky zjištěné průměrné obsazenosti konkrétní kategorie hotelu již při stanovení samotných sazeb odlišně pro jednotlivé kategorie ubytovacích zařízení v každém roce.

⁶⁸ Pozn. Úřadu: Výši odměny za užití předmětu ochrany prostřednictvím zvukového a zvukově obrazového záznamu (§ 20 AZ) autorský zákon nereguloval.

⁶⁹ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 208 a násl.

⁷⁰ V daném případě nebylo nutné porovnat všechny země Evropské unie (dále též „EU“) přicházející v úvahu z hlediska kulturní a geografické blízkosti či obdobné velikosti, neboť pro vyvrácení tvrzení o nepřiměřeném legislativním snížení sazeb autorských odměn postačuje, pokud alespoň některé srovnatelné země EU budou mít stanoveny autorské odměny na srovnatelné či nižší úrovni jako v České republice. Za takové situace nemůže být tento závěr zvrácen tím, že by mohly existovat další evropské země, kde by byly autorské odměny stanoveny na vyšší úrovni než v České republice.

Chorvatsko	Obsazenost nebyla zohledňována.
Německo	Obsazenost nebyla zohledňována.
Rakousko	Obsazenost nebyla zohledňována.

77. Dle vyjádření kolektivních správců INTERGRAM i OSA byl nejčastěji umístěným přístrojem v pokojích ubytovacích zařízení v České republice televizní přístroj, od roku 2012 začal převažovat televizní přístroj umožňující i rozhlasové vysílání.⁷¹ Porovnání, které demonstrují následující tabulky, bylo proto učiněno pro odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným televizním vysíláním (v případě České republiky jsou uvedeny celkové sazby za televizní přístroj bez rozhlasového zařízení) v pokojích ubytovacího zařízení kategorie 3* a kategorie 4*.⁷² V řádku „celkové sazby“ jsou uvedeny měsíční odměny stanovené kolektivními správci za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným ubytovacími zařízeními dle součtu sazeb stanovených jednotlivými kolektivními správci, v řádku „odměny při 50% obsazenosti“ jsou uvedeny částky, které by ubytovací zařízení hradilo za každý pokoj při 50% obsazenosti. V těch zemích, kde obsazenost není zohledňována, jsou výsledné odměny při 50% obsazenosti totožné jako základní sazby. Stanovení maximální autorské odměny ve výši 50 % zákonného limitu v posledním řádku tabulky č. 3 a č. 4 předpokládá uplatňování obsazenosti lineárně. Sazby byly přepočteny dle parity kupní síly a dle měsíčního kumulovaného průměrného kurzu za období leden – prosinec České národní banky dané měny ke koruně české v příslušném roce. V případě, že zahraniční kolektivní správci stanovili roční sazby, byly přepočteny na sazby měsíční.

Tab. č. 3: Celkové autorské odměny kolektivních správců za licence k zpřístupnění předmětu ochrany v pokojích ubytovacích zařízení kategorie 3* (v Kč)

3* hotely		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Slovensko ¹⁾	celkové sazby	42,02	40,77	92,19	91,36	90,76	91,00	90,62
	odměny při 50% obsazenosti	31,26	30,31	56,38	55,88	55,51	55,66	79,95
Belgie	celkové sazby	13,61	13,76	14,01	14,11	14,87	15,00	20,81
	odměny při 50% obsazenosti	13,61	13,76	14,01	14,11	14,87	15,00	20,81

⁷¹ Zastoupení televizního přístroje nebo televizního přístroje s rozhlasovým zařízením v letech 2008 – 2014 dosahovalo dle kolektivního správce INTERGRAM cca 89 %, dle kolektivního správce OSA bylo vyšší než 90 %; správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 369, 461 – 462.

⁷² Dle statistických údajů Českého statistického úřadu největším celkovým počtem pokojů disponují hotely kategorie 3*. Hotely kategorie 4* jsou uvedeny pro porovnání dražší kategorie ubytovacích zařízení - viz správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 536 - 539.

Portugalsko ²⁾	celkové sazby	12,44	12,27	12,32	66,25	67,75	67,52	66,33
	odměny při 50% obsazenosti	12,44	12,27	12,32	39,18	40,07	39,94	39,23
Maďarsko ³⁾	celkové sazby	90,17	101,59	107,93	125,64	132,89	101,28	94,15
	odměny při 50% obsazenosti	90,17	101,59	107,93	125,64	132,89	101,28	94,15
Chorvatsko ⁴⁾	celkové sazby	133,32	135,67	137,72	140,42	142,04	143,98	143,92
	odměny při 50% obsazenosti	133,32	135,67	137,72	140,42	142,04	143,98	143,92
Německo	celkové sazby	38,06	36,96	35,86	36,75	40,39	39,60	39,69
	odměny při 50% obsazenosti	38,06	36,96	35,86	36,75	40,39	39,60	39,69
Rakousko	celkové sazby	0,00	0,00	12,28	12,29	12,21	12,05	11,80
	odměny při 50% obsazenosti	0,00	0,00	12,28	12,29	12,21	12,05	11,80
Česká republika - zákonný limit ^{5), 6)}	zákonný limit	67,50	67,50	67,50	67,50	67,50	67,50	67,50
	při zohlednění 50% obsazenosti	33,75	33,75	33,75	33,75	33,75	33,75	33,75

Tab. č. 4: Celkové autorské odměny kolektivních správců za licence k zpřístupnění předmětu ochrany v pokojích ubytovacích zařízení kategorie 4* (v Kč) – platba za každý pokoj ubytovacího zařízení

4* hotely		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Slovensko ¹⁾	celkové sazby	54,68	53,03	111,41	110,41	109,69	109,98	109,52
	odměny při 50% obsazenosti	40,31	39,08	68,73	68,11	67,67	67,85	95,29
Belgie	celkové sazby	14,36	14,52	14,79	14,89	15,68	15,83	23,54
	odměny při 50% obsazenosti	14,36	14,52	14,79	14,89	15,68	15,83	23,54
Portugalsko ²⁾	celkové sazby	12,87	12,69	12,75	97,18	99,38	99,04	97,30
	odměny při 50% obsazenosti	12,87	12,69	12,75	54,86	56,10	55,91	54,93

Maďarsko ³⁾	celkové sazby	94,64	106,75	113,42	132,04	139,62	141,67	131,69
	odměny při 50% obsazenosti	94,64	106,75	113,42	132,04	139,62	141,67	131,69
Chorvatsko ⁴⁾	celkové sazby	133,32	135,67	137,72	140,42	142,04	143,98	143,92
	odměny při 50% obsazenosti	133,32	135,67	137,72	140,42	142,04	143,98	143,92
Německo	celkové sazby	38,06	36,96	35,86	36,75	40,39	39,60	39,69
	odměny při 50% obsazenosti	38,06	36,96	35,86	36,75	40,39	39,60	39,69
Rakousko	celkové sazby	0,00	0,00	12,28	12,29	12,21	12,05	11,80
	odměny při 50% obsazenosti	0,00	0,00	12,28	12,29	12,21	12,05	11,80
Česká republika - zákonný limit ⁵⁾	zákonný limit	67,50	67,50	67,50	67,50	67,50	67,50	67,50
	při zohlednění 50% obsazenosti	33,75	33,75	33,75	33,75	33,75	33,75	33,75

- 1) Slovensko - obsazenost zohledňovali někteří kolektivní správci.
- 2) Portugalsko - kolektivní správci GDA/GEDIPE stanovili autorské odměny za užití chráněných práv v pokojích ubytovacích zařízení až od roku 2011 (obsazenost byla zohledňována).
- 3) Maďarsko - obsazenost byla zohledňována dle statisticky zjištěné průměrné obsazenosti konkrétní kategorie hotelu každý rok již při stanovení samotných sazeb odlišně pro jednotlivé kategorie ubytovacích zařízení, v případě Maďarska jsou i ve sloupci celkové sazby uvedeny sazby se zohledněním obsazenosti, je uvažováno ubytovací zařízení s 11 pokoji (sazba za 11 – 25 pokojů).
- 4) Chorvatsko – sazby jsou stanoveny v závislosti na kapacitě ubytovacího zařízení, je uvažována kapacita 20 lůžek, tj. 10 pokojů.
- 5) Česká republika – je vyjádřena maximální možná odměna při 50% obsazenosti, pokud by byla obsazenost zohledňována.
- 6) Tento limit platí v České republice od 19. 5. 2008.

78. Tabulky č. 5 a 6 uvádí *pořadí* maximální částky autorských odměn ve výši 50 % koncesionářského poplatku v porovnání se souhrnnými měsíčními odměnami uplatňovanými v porovnávaných zemích od nejnižších do nejvyšších u hotelu kategorie 3* a kategorie 4*. Je porovnáno pořadí celkové maximální částky autorských odměn a 50 % této částky za předpokladu, že by obsazenost ubytovacích zařízení ve výši 50 % byla lineárně zohledňována.

Tab. č. 5: Pořadí výše maximální autorské odměny stanovené autorským zákonem za udělení licence za zpřístupnění předmětu ochrany prostřednictvím přístroje umožňujícího televizní vysílání v pokoji ubytovacího zařízení kategorie 3* v rámci porovnávaných zemí

	Pořadí ČR bez zohlednění obsazenosti	Pořadí ČR při zohlednění 50% obsazenosti
2008	6. pořadí	4. pořadí
2009	6. pořadí	4. pořadí
2010	5. pořadí	4. pořadí
2011	5. pořadí	3. pořadí
2012	4. pořadí	3. pořadí
2013	4. pořadí	3. pořadí
2014	5. pořadí	3. pořadí

Tab. č. 6: Pořadí maximální výše autorské odměny stanovené autorským zákonem za udělení licence k zpřístupňování předmětu ochrany prostřednictvím přístroje umožňujícího televizní vysílání v pokoji ubytovacího zařízení kategorie 4* v rámci porovnávaných zemí

	Pořadí ČR bez zohlednění obsazenosti	Pořadí ČR při zohlednění 50% obsazenosti
2008	6. pořadí	4. pořadí
2009	6. pořadí	4. pořadí
2010	5. pořadí	4. pořadí
2011	4. pořadí	3. pořadí
2012	4. pořadí	3. pořadí
2013	4. pořadí	3. pořadí
2014	4. pořadí	3. pořadí

79. Výše uvedené porovnání demonstruje, že stanovený limit celkových autorských odměn za užití chráněných práv prostřednictvím televizního přístroje dle autorského zákona se pohyboval v intervalu souhrnných sazeb aplikovaných v porovnávaných zemích, a to jak při porovnání celkové výše limitu a celkových sazeb uplatňovaných v porovnávaných zemích bez zohlednění obsazenosti, tak při porovnání sazeb uplatňovaných v porovnávaných zemích se zohledněním 50% obsazenosti a 50% výše celkového limitu,⁷³ přičemž autorské odměny zemí, které v pořadí hned následovaly za porovnávaným limitem, byly vyšší o velmi malý rozdíl.⁷⁴ I v případě, že by autorská odměna stanovená autorským zákonem při zohlednění nejnižší možné uvažované obsazenosti ve výši 30 % (20,25 Kč) byla porovnána s celkovými autorskými odměnami zahraničních kolektivních správců, nebyla by tato 30% výše zákonem regulované autorské

⁷³ Maximální výše celkových autorských odměn, pokud by byla v posuzovaném období zohledňována obsazenost ubytovacích zařízení lineárně ve výši 50 %.

⁷⁴ Např. Německo, od roku 2011 Portugalsko.

odměny nejnižší.⁷⁵ Obsazenost zohledňovaly v posuzovaném období 3 ze 7 porovnávaných zahraničních zemí.

III.7. Informace od třetích stran

III.7.1. Informace od Ministerstva

80. Vzhledem k tomu, že účastník řízení se vyjádřil v tom smyslu, že zohledňování obsazenosti pokojů, resp. četnosti využití ubytovacích prostor, v nichž dochází k užití předmětu ochrany, při stanovení sazeb autorských odměn odporuje smyslu licence na užití předmětů ochrany v ubytovacích zařízeních, Úřad se obrátil dopisem ze dne 5. 9. 2018⁷⁶ na Ministerstvo jako odvětvového regulátora pro oblast autorského práva s žádostí o vyjádření k této argumentaci.
81. K tomu Ministerstvo dopisem ze dne 14. 9. 2018⁷⁷ uvedlo, že pokud jde o obsazenost pokojů jako jedno z kritérií přiměřenosti pro stanovení sazby autorské odměny, platí, že ačkoliv pouhé poskytnutí fyzického zařízení způsobilého k televiznímu a rozhlasovému vysílání nepředstavuje sdělování ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. 5. 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, poskytování signálu hotelovým zařízením prostřednictvím televizních přijímačů klientům ubytovaným v pokojích tohoto zařízení již sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 této směrnice představuje.
82. K tomu, aby došlo k poskytnutí možnosti veřejnosti předmět ochrany provozováním rozhlasového nebo televizního vysílání užit prostřednictvím v pokoji umístěného přijímače, musí dojít dle Ministerstva k tomu, aby se v hotelovém pokoji někdo ubytoval, bez ohledu na to, zda takto získané ubytování skutečně využije či nikoli a bez ohledu na to, zda si případně televizor skutečně zapne či nikoli.
83. Dále se Ministerstvo vyjádřilo ke způsobu zjišťování obsazenosti pokojů pro účely výpočtu autorské odměny hrazené jednotlivými ubytovacími zařízeními. Ministerstvu je z jeho úřední činnosti známo, že pokojová obsazenost se pro účely výpočtu autorských odměn vykazuje jako průměrná roční pokojová obsazenost, jejíž výši poskytují kolektivním správcům provozovatelé ubytovacích zařízení. Obsazenost se nahlašuje zpětně za předchozí rok z důvodu objektivní nemožnosti odhadnout předem obsazenost na období, pro které je uzavírána licenční smlouva (zpravidla kalendářní rok s přihlédnutím k počtu měsíců, kdy je zařízení v provozu v daném kalendářním roce). Podmínku autorského zákona, aby bylo přihlédnuto k četnosti užití ubytovacích prostor, by dle Ministerstva nebylo možné jiným způsobem naplnit, neboť nemůže být na začátku licencovaného období známo, kolikrát poskytovatel ubytovacích služeb reálně poskytne konkrétní pokoj hostům k ubytování, a tedy není možné stanovit předem poměr obsazenosti pokojů v licencovaném období.

III.7.2. Informace od AHR

84. Úřad se obrátil s žádostí o informace rovněž na AHR,⁷⁸ která mj. sdružuje ubytovací zařízení a uzavírá smlouvy s kolektivními správci ve prospěch svých členů. AHR k otázce zohledňování

---

⁷⁵ V Belgii a Rakousku byly sazby po většinu posuzovaného období nižší než 30 % maximální autorské odměny stanovené autorským zákonem.

⁷⁶ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 154.

⁷⁷ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 163 a násled.

⁷⁸ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 166 – 167.

obsazenosti při stanovení sazeb autorských odměn uvedla,⁷⁹ že z logiky věci vyplývá, že u hotelových pokojů může k šíření děl (resp. předmětů ochrany) docházet pouze v případě jejich obsazení. Na neobsazených pokojích k šíření autorských děl naopak docházet nemůže. Jako transparentní měřítko se pak dle AHR jeví průměrná obsazenost daného zařízení, neboť platba za konkrétně obsazené pokoje by byla z pohledu administrativy velmi náročná. Ovšem ani takový pohled nelze dle AHR vyloučit, neboť by byl přesnější.

85. AHR dále uvedla, že kolektivní správci do doby, než byla povinnost zohlednit obsazenost ubytovacích zařízení stanovena zákonem, požadavek na zohledňování obsazenosti odmítali, což odůvodňovali potřebou kompenzovat si „zastropování“ autorských odměn prostřednictvím § 23 AZ 168/2008 Sb. [...obchodní tajemství...].
86. K modelu úhrady autorských odměn ve vazbě na kritérium obsazenosti pokojů AHR sdělila, že pokud mají být poplatky hrazeny v termínech, které požadují kolektivní správci, pak je nejjednodušším řešením z pohledu administrativy zohlednění konkrétní obsazenosti daného zařízení vždy v předchozím roce, která se ve většině případů nijak zásadně neliší od následujícího období. Zálohová platba autorské odměny s jejím pozdějším doplatkem by dále zvyšovala náklady a administrativní zátěž jak uživatelů předmětů ochrany, tak samotných kolektivních správců. V minulosti sice byla aplikována i metoda zálohy a doplatku autorské odměny, nicméně to vedlo dle AHR k permanentnímu a nepraktickému doúčtování a nejasnému účtování odhadovaných položek na straně uživatelů předmětů ochrany, kteří tak byli zatíženi administrativou a dalšími souvisejícími výdaji na účetní a daňové poradce, jakož i na komunikaci s AHR.

IV. Vymezení relevantního trhu

87. Kolektivní správce INTERGRAM v posuzovaném období spravoval (a dosud spravuje) majetková práva výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Na straně nabídky je udělení licence k užití těchto práv, poptávková strana se liší dle způsobu jejich užití, což se odráží např. v různé výši odměn za jednotlivé způsoby užití.
88. Ve správním řízení jsou posuzovány praktiky kolektivního správce INTERGRAM aplikované vůči ubytovacím zařízením při uplatňování odměn za udělení licence k užití předmětů ochrany prostřednictvím přístrojů umožňujících příjem rozhlasového a/nebo televizního vysílání a prostřednictvím jiných zvukových a zvukově obrazových přístrojů v pokojích ubytovacích zařízení. Odměny za udělení oprávnění k těmto užitím jsou součástí Sazebníku odměn kolektivního správce INTERGRAM za udělení oprávnění (licence) k užití zaznamenaných výkonů a záznamů ke sdělování veřejnosti podle § 20 a 23 ve spojení s § 74, 78 a 82 autorského zákona.
89. Formy užití práv výkonných umělců a výrobců záznamů spravovaných kolektivním správcem INTERGRAM se dle sazebníku odměn dělí na několik typů produkce, pro které jsou stanoveny jednotlivé sazby:
- A   Produkce, kde užití záznamů a děl slouží jako kulisa a není vybíráno vstupné
  - B   Užití v rychlých občerstveních a restauracích bez obsluhy

⁷⁹ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 170.

- C Veřejné produkce, kde je užití výkonů a záznamů nedílnou součástí, a veřejné produkce typu A, kde je vybíráno vstupné
- D Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů na veřejném prostranství, kde není vybíráno vstupné
- E Užití záznamů na poutích, lidových zábavách, slavnostech apod.
- F Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů v kinech a divadlech před a po představení
- G Užití záznamů při ozvučení výstav, veletrhů, uměleckých expozic apod.
- H Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů na pokojích v nemocnicích a při lázeňských léčebných pobytech
- I Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů při obřadech (za úplatu)
- J Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů při sportovních utkáních
- J1 Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů při provozování vleků a lanovek
- K Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů jako hudební doprovod, kdy užití záznamy tvoří nedílnou součást vystoupení
- L Hudební skříně – jukeboxy (vybíráno prostřednictvím kolektivního správce OSA)
- M Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů na pokojích ubytovacích zařízení
- N Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů při divadelních představeních
- O Pronájem originálu nebo rozmnoženiny audiovizuálního díla za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského prospěchu
- P Užití zvukových a zvukově obrazových záznamů před, při a po koncertech a vystoupení z playbacku a/nebo half playbacku
90. Ubytovacím zařízením jsou míněny hotely, penziony, kempy, rekreační zařízení, lázeňské domy, sanatoria a jiná podobná zařízení spojená s ubytováním osob. V případě lázeňských a podobných zařízení se za veřejně přístupné prostory (z hlediska zpřístupňování předmětu ochrany veřejnosti) nepovažují prostory, v nichž je pacientům poskytována zdravotní péče.
91. Sazby za užití práv výkonných umělců a výrobců záznamů prostřednictvím zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným byly v sazebnících odměn kolektivního správce INTERGRAM stanoveny v období let 2002 - 2006 v oddíle M sazebníku odměn, v případě lázeňských a nemocničních zařízení v oddíle H sazebníku odměn. V letech 2007 - 2011 byly sazby za užití práv výkonných umělců a výrobců záznamů prostřednictvím zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným součástí oddílu A sazebníku odměn, v případě lázeňských a nemocničních zařízení byly v tomto období sazby stanoveny v oddíle H sazebníku odměn. Dle vyjádření účastníka řízení v období od roku 2005 do roku 2008 nebyly autorské odměny po ubytovacích zařízeních požadovány.⁸⁰ V posuzovaném období byly sazby za užití práv

⁸⁰ INTERGRAM však s ubytovacími zařízeními řešil platbu za licence zpětným narovnáním na základě individuálních dohod. Jaké sazby požadoval, nedoložil, neboť uvedl, že tyto údaje již nemá k dispozici.

výkonných umělců a výrobců záznamů prostřednictvím zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným požadovány maximálně v zákonem stanovené výši odměny.⁸¹

92. Využití zvukových a zvukově obrazových přístrojů je z technického hlediska obdobné, ať jsou využívány v jakýchkoliv prostorách. Cenové podmínky za využití předmětu ochrany prostřednictvím těchto přístrojů ve společných prostorách a v pokojích ubytovacích zařízení byly v posuzovaném období značně odlišné. Sazby za veřejné provozování předmětů ochrany prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů v pokojích ubytovacího zařízení byly několikanásobně nižší než sazby za takové provozování ve společných prostorách. Také v období let 2002 – 2005, kdy výše sazeb za užití předmětu ochrany na pokojích ubytovacího zařízení nebyla legislativně omezena, byly v případě kolektivního správce INTERGRAM základní sazby za užití předmětu ochrany na pokojích o cca 100 % nižší než za užití ve veřejných prostorách ubytovacích zařízení. V případě zohlednění obsazenosti ubytovacího zařízení, která v období let 2002 – 2005 byla u odměny za užití předmětu ochrany na pokojích zohledňována, byl rozdíl ve výši výsledných autorských odměn výrazně větší.⁸²
93. Také struktura sazeb autorských odměn za užití ve veřejných prostorách a pokojích ubytovacích zařízení byla v některých letech odlišná. V případě sazeb za veřejnou produkci prostřednictvím přístrojů ve společných prostorách ubytovacích zařízení zohledňoval INTERGRAM v posuzovaném období (zohledňuje i v současnosti) velikost obce, v sazebníku odměn pro užití na pokojích velikost obce zohledněna nebyla (stejně tak v současnosti). Naopak při výpočtu odměny za užití v pokojích ubytovacího zařízení byla a je zohledňována (kromě posuzovaného období) obsazenost zařízení na rozdíl od společných prostor.
94. Úřad dospěl k závěru, že i když z technického hlediska není rozhodné, v jakém prostoru jsou využívány přístroje pro příjem rozhlasového či televizního vysílání či jiné zvukové nebo zvukově obrazové přístroje, cenové podmínky poskytování licence pro užití chráněných práv *v pokojích ubytovacích zařízení* jsou u přístrojů stejné kategorie natolik odlišné od cenových podmínek za poskytnutí této licence k užití v jiných prostorách ubytovacích zařízení či dalších prostorách, ve kterých jsou instalovány přístroje pro příjem rozhlasového či televizního vysílání či jiné zvukové či zvukově obrazové přístroje, že poskytování licence k zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným tvoří odlišný relevantní trh.
95. V pokojích ubytovacích zařízení jsou většinou instalovány televizní přístroje nebo televizní přístroje s rozhlasovým zařízením. Dle odhadu kolektivního správce INTERGRAM se zastoupení televizních přístrojů (bez rozhlasového zařízení i s rozhlasovým zařízením) pohybovalo v letech 2008 – 2014 na úrovni cca 89 %.⁸³ Obdobné údaje uvedl také kolektivní správce OSA, dle jeho vyjádření se zastoupení televizních přístrojů pohybovalo v letech 2008 – 2014 nad 90 %, přičemž zastoupení televizních přístrojů s rozhlasovým příjmem tvořilo od roku 2012 více než polovinu z celkového počtu televizních přístrojů.⁸⁴
96. Úřad pro účely správního řízení nevymezoval samostatné relevantní trhy pro užití předmětů ochrany prostřednictvím jednotlivých přístrojů, byť jsou sazby za tyto přístroje v odlišné výši a také užití prostřednictvím jednotlivých přístrojů má z hlediska spotřebitele odlišné

⁸¹ INTERGRAM uplatňoval sazbu 11,14 Kč/měsíc za rozhlasový přijímač a sazbu 33,41 Kč/měsíc za televizní přijímač.

⁸² Při 50% obsazenosti cca 4x nižší.

⁸³ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, l. č. 369.

⁸⁴ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, l. č. 461.

charakteristiky. Nicméně užití prostřednictvím těchto přístrojů v pokojích ubytovacích zařízení tvoří samostatnou skupinu z hlediska místa užití a sazby za užití těchto přístrojů jsou v samostatném oddíle v sazebníku se společnými podmínkami týkajícími se nezohledňování či zohledňování obsazenosti a způsobu jejího výpočtu. Vymezení jednotlivých relevantních trhů (dle přístrojů) by navíc nevedlo k rozdílnému postavení účastníka řízení na těchto trzích a jejich samostatné vymezení by bylo toliko formální.

97. Vzhledem k výše uvedenému Úřad vymezil pro účely správního řízení po stránce věcné relevantní trh, na kterém v posuzovaném období působil účastník řízení,⁸⁵ jako **trh poskytování licencí k užití předmětů ochrany výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů ubytovanými prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů včetně přístrojů umožňujících rozhlasové a televizní vysílání v pokojích ubytovacích zařízení.**

IV.2. Geografický relevantní trh

98. Účastník řízení byl/je oprávněn k poskytování licencí k užití autorským právem chráněných předmětů ochrany tuzemských nositelů práv a na základě recipročních smluv se zahraničními kolektivními správci také poskytuje/poskytoval licence k užití předmětů ochrany zahraničních nositelů práv. Licence jsou ze strany účastníka řízení poskytovány na věcně vymezeném relevantním trhu českým podnikatelským subjektům provozujícím ubytovací kapacity, a to na území České republiky.
99. Vzhledem k výše uvedenému vymezil Úřad výše uvedený relevantní trh po stránce geografické jako **trh České republiky.**

V. Postavení účastníka řízení na relevantním trhu

100. Pro kolektivní správu je typický její monopolní výkon, ať už se vyvinul přirozenou cestou nebo je stanoven výslovně zákonem. V České republice není oprávnění k výkonu určité skupiny chráněných práv uděleno více kolektivním správcům a jednotliví kolektivní správci tak spravují odlišné typy chráněných práv. Poskytování licencí na užití chráněných práv je tedy na jednotlivých relevantních trzích zastoupeno pouze jedním příslušným kolektivním správcem. V některých případech (pokud se nejedná o práva povinně kolektivně zastupovaná, případně rozšířenou kolektivní správu s nemožností záповědi) mohou nositelé práv poskytnout individuální souhlas s užitím svých chráněných práv.
101. Na provozování rozhlasového a televizního vysílání (§ 23 autorského zákona) se vztahuje úprava tzv. rozšířené kolektivní správy, tzn. že, má-li provozovatel vysílání prostřednictvím hromadné smlouvy s kolektivním správcem oprávnění k užití předmětů ochrany

⁸⁵ Účastník řízení byl na základě Smlouvy o zastupování uzavřené s kolektivním správcem OAZA v části posuzovaného období, a to od 1. 1. 2012 do 6. 11. 2014, pověřen zastupováním tohoto kolektivního správce mj. při výkonu kolektivně spravovaného práva na užití děl provozováním rozhlasového a televizního vysílání v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami. Účastník řízení tedy působil v souvislosti s poskytováním licencí k užití chráněných práv ubytovanými osobami v části posuzovaného období na dalším věcně relevantním trhu. Vzhledem k tomu, že Úřad účastníku řízení neprokázal odpovědnost za protisoutěžní jednání spočívající v nezohledňování obsazenosti při stanovení odměn za zpřístupňování děl OAZA ubytovaným prostřednictvím televizního a rozhlasového vysílání, nebylo nutné pro účely tohoto správního řízení trh týkající se výkonu kolektivní správy autorských práv na užití děl OAZA provozováním rozhlasového a televizního vysílání v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami vymezovat (viz bod 159 tohoto rozhodnutí).

provozováním rozhlasového nebo televizního vysílání, platí, že oprávnění je poskytnuto i ve vztahu k předmětům ochrany všech nositelů práv, smluvně nezastupovaných kolektivním správcem, pro které pak v takovém případě kolektivní správce vykonává ochranu. Z toho vyplývá, že při užití chráněných práv prostřednictvím televizního a rozhlasového vysílání, kdy jsou s ubytovacími zařízeními uzavírány hromadné smlouvy, jsou všichni nositelé chráněných práv zastoupeni kolektivním správcem spravujícím příslušná chráněná práva a kolektivní správce je v oblasti chráněných práv, která spravuje, jediným poskytovatelem příslušných licencí.

102. V případě užití předmětů ochrany prostřednictvím jiných zvukových a zvukově obrazových přístrojů (§ 20 autorského zákona) se rozšířená kolektivní správa vztahuje na provozování uměleckých výkonů ze zvukového záznamu vydaného k obchodním účelům nebo k provozování takových zvukových záznamů. Nositelé těchto chráněných práv však mohou pro konkrétní případ či pro všechny případy vyloučit účinky hromadné smlouvy. Na případy užití audiovizuálních děl prostřednictvím zvukově obrazových přístrojů se rozšířená kolektivní správa nevztahuje.
103. V pokojích ubytovacích zařízení jsou převážně instalovány televizní nebo rozhlasové přijímače.⁸⁶ V poskytnutí licencí k užití předmětů ochrany prostřednictvím televizního a rozhlasového vysílání má kolektivní správce INTERGRAM v oblasti kolektivní správy, kterou vykonává, monopolní postavení. Co se týká užití předmětů ochrany prostřednictvím jiných zvukových a zvukově obrazových přístrojů, mohla by hypoteticky nastat situace, kdy by chráněná práva byla poskytnuta na základě individuální smlouvy. Úřad však konstatuje, že je velmi nepravděpodobné, že by ubytovací zařízení, která vlastní hudební nebo filmovou knihovnu, měla převážně zastoupena ve své knihovně předměty ochrany, jejichž majitelé nejsou zastupováni kolektivními správci a udělovali by k užití svých předmětů ochrany ubytovacím zařízením individuální licence. Nadto zastoupení jiných zvukových a zvukově obrazových přístrojů z celkového počtu přístrojů instalovaných v pokojích ubytovacích zařízení je zanedbatelné, takže na trhu poskytování licencí k užití předmětů ochrany výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů ubytovanými prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů včetně přístrojů umožňujících rozhlasové a televizní vysílání v pokojích ubytovacích zařízení by tato zcela hypotetická situace představovala marginální podíl, který nemůže zvrátit závěr o vysoce dominantním až téměř monopolním postavení kolektivního správce na vymezeném relevantním trhu. Úřad tedy uzavírá, že kolektivní správce INTERGRAM zastává na výše vymezeném relevantním trhu dominantní postavení dle zákona.

VI. Právní hodnocení

VI.1. Legislativní a judikatorní východiska

104. Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), nabyt účinnosti dne 1. 7. 2001 a od počátku své účinnosti do současnosti prošel několika novelizacemi. Protiprávnost určitého jednání se posuzuje dle

---

⁸⁶ Účastník řízení uvedl, že v případě pokojů v ubytovacích zařízeních je minimální pravděpodobnost, že by byly vybaveny samostatnými zařízeními odlišnými od televizoru nebo rádia, která by bylo možné použít k přehrávání záznamu ve smyslu § 20 autorského zákona; viz správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 374.

právní normy platné v době spáchání deliktu/přestupku, není-li pozdější právní úprava pro účastníka řízení příznivější. Za dobu spáchání deliktu se pak považuje okamžik jeho dokonání.

105. Účastník řízení se posuzovaného jednání dopouštěl v období od 1. 1. 2009 do 6. 11. 2014,⁸⁷ kdy bylo spáchání deliktu dokonáno. V době spáchání deliktu tak byl v platnosti a účinnosti zákon č. 143/2001 Sb., ve znění zákona č. 360/2012 Sb. (účinnost od 1. 12. 2012). Následující čtyři zákonné novely, a to zákon č. 135/2016 Sb., zákon č. 293/2016 Sb., zákon č. 183/2017 Sb. a zákon č. 262/2017 Sb., nabyly účinnosti až po spáchání posuzovaného deliktu. Zákon č. 135/2016 Sb. novelizoval toliko jediné ustanovení zákona, a to v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek, přičemž tato změna byla zrušena následující novelou zákonem č. 293/2016 Sb., který zpřesnil některá ustanovení týkající se spojování soutěžitelů, správních deliktů orgánů veřejné správy, nakládání s právem chráněným tajemstvím, nově upravil možnost využívání údajů z informačních systémů veřejné správy apod. s tím, že se nijak nedotkl hmotněprávní úpravy zneužití dominantního postavení ani výše sankce a nemá tak vliv na hodnocení jednání účastníka řízení. Stejně tak poslední novela provedená zákonem č. 262/2017 Sb. se nijak nedotkla hmotněprávní úpravy zákona, neboť se týká pouze procesní problematiky nahlížení do spisu a rozsahu zpřístupnění informací obsažených ve spise.
106. Naproti tomu novela provedená zákonem č. 183/2017 Sb.⁸⁸ (dále též „**ZOHS 183/2017 Sb.**“) se dotkla oblasti trestnosti a sankcí zásadnějším způsobem; nabyla účinnosti dne 1. 7. 2017⁸⁹ a byla přijata v souvislosti s nabytím účinnosti přestupkového zákona, který je při posuzování příznivosti právní úpravy třeba rovněž vzít v úvahu. Přestupkový zákon s účinností od 1. 7. 2017 dosavadní jiné správní delikty zahrnul mezi přestupky s tím, že tento zákon upravuje podmínky odpovědnosti za přešupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku. V přechodných ustanoveních přestupkového zákona se konkrétně stanoví, že na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.⁹⁰ Na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.⁹¹
107. Vzhledem k tomu, že přestupkový zákon zavedl společnou hmotněprávní i procesní úpravu jak pro dosavadní přestupky fyzických osob nepodnikatelů, tak pro dosavadní jiné správní delikty právnických osob a podnikatelů, a tudíž nový přestupkový zákon dopadá rovněž na jednání účastníka řízení posuzované v tomto správním řízení, je Úřad povinen zkoumat, zda hmotněprávní úprava obsažená v přestupkovém zákoně spolu s úpravou ZOHS 183/2017 Sb.

---

⁸⁷ Od 7. 11. 2014 bylo účastníku řízení již legislativně znemožněno nezohledňovat obsazenost ubytovacích zařízení při stanovení sazeb odměn za užití předmětu ochrany, Úřad proto ohraničil posuzované jednání účastníka řízení tímto datem, byť INTERGRAM uvedl, že změna se promítla až v sazebníku na rok 2015.

⁸⁸ Část 113 zákona č. 183/2017 Sb. - Změna zákona o ochraně hospodářské soutěže, část 252 – účinnost od 1. 7. 2017.

⁸⁹ Viz část 252 zákona č. 183/2017 Sb.

⁹⁰ Viz § 112 odst. 1 přestupkového zákona.

⁹¹ Viz § 112 odst. 3 přestupkového zákona.

(která nabyla účinnosti současně s přestupkovým zákonem) není právní úpravou pro účastníka řízení příznivější než právní úprava zákona č. 143/2001 Sb., ve znění zákona č. 360/2012 Sb. Jako základní východisko pro posouzení je třeba vzít v úvahu, že přestupkový zákon je v postavení subsidiarity ve vztahu k ZOHS, a proto je třeba posuzovat jednotlivá ustanovení přestupkového zákona v korektivu ZOHS 183/2017 Sb., který např. aplikaci některých ustanovení přestupkového zákona vylučuje či upravuje odlišně (viz např. promlčecí doba).

108. Rozhodujícím kritériem pro zodpovězení otázky, zda by bylo použití pozdější právní úpravy pro účastníka řízení příznivější, je celkový výsledek z hlediska trestnosti, jehož by bylo při aplikaci předpisu platného v době spáchání deliktu či aplikaci pozdější právní úpravy reálně pro účastníka řízení dosaženo, s přihlédnutím ke všem právně rozhodným okolnostem konkrétního případu. Použití nového práva je pro účastníka řízení příznivější tehdy, pokud jeho ustanovení ve svém celku skýtají výsledek příznivější než právo dřívější.⁹² Při hodnocení příznivosti pozdější právní úpravy lze vycházet z trestněprávní teorie a judikatury, neboť přestupkový zákon v tomto ohledu vychází z trestněprávní úpravy. Ústavní soud v této souvislosti uvedl, že *trestnost pachatele je důsledkem jeho trestní odpovědnosti. Základem trestní odpovědnosti je pachatelovo deliktní jednání, jež naplňuje po materiální i formální stránce skutkovou podstatu trestného činu. Jednání, za které pachatel může být uznán vinným a uložen mu trest, tedy musí být posouzeno podle souhrnu všech trestněprávních norem, které jsou relevantní pro výrok o vině a o trestu.*⁹³ Je tak třeba zejména porovnávat zákonná ustanovení upravující protiprávnost jednání, skutkovou podstatu, subjektivní stránku, okolnosti vylučující protiprávnost, přísnost sankce, podmínky pro určení druhu a výměry sankce a ustanovení o zániku trestnosti (např. účinnou lítostí nebo promlčením trestního stíhání).
109. Úřad konstatuje, že skutková podstata zneužití dominantního postavení nedoznala dle pozdější právní úpravy žádné změny,⁹⁴ což platí i pro podmínky deliktní odpovědnosti (nyní odpovědnosti za přestupek) a podmínky zproštění se deliktní odpovědnosti (v daném případě se jedná o odpovědnost objektivní). Dle § 22b odst. 8 ZOHS 183/2017 Sb. přitom nelze na postup Úřadu podle soutěžního zákona aplikovat ustanovení § 24 až § 27 přestupkového zákona týkající se okolností vylučujících protiprávnost. Ke změně nedošlo ani v druzích trestů, které lze účastníkovi uložit (viz možnost přestupkového zákona uložit trest napomenutí, jenž je obecně pro obviněné trestem nejmírnějším, která je ZOHS 183/2017 Sb. vyloučena z aplikace v řízeních dle ZOHS); ke změně nedošlo ani v podmínkách pro určení výměry sankce. Úřad v souladu s § 22b odst. 8 ZOHS 183/2017 Sb. nemůže využít ani institutů přestupkového zákona upuštění od uložení správního trestu či podmíněného upuštění od uložení správního trestu, jako právní úpravu pro účastníka řízení příznivější (i tato ustanovení přestupkového zákona jsou vyloučena z aplikace v řízeních dle ZOHS).
110. Vzhledem k tomu, že ZOHS 183/2017 Sb. přinesl objektivně konstruovanou promlčecí dobu a podmínky promlčení odpovědnosti za přestupek, jeví se tak, že by mohl být považován za příznivější právní úpravu oproti právní úpravě účinné v době spáchání deliktu. K tomu Úřad uvádí, že dle § 22b odst. 3 zákona č. 143/2001 Sb., ve znění zákona č. 360/2012 Sb. (právní

⁹² Srov. náleží Ústavního soudu IV. ÚS 158/2000 ze dne 22. 1. 2001 (N 12/21 SbNU 91).

⁹³ Srov. náleží Ústavního soudu IV. ÚS 158/2000 ze dne 22. 1. 2001 (N 12/21 SbNU 91).

⁹⁴ Koncept zneužití dominantního postavení nedoznal změn po celou dobu účinnosti zákona, tzn. od počátku jeho účinnosti dosud.

úprava účinná v době spáchání deliktu), odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm *nezahájil řízení do 5 let ode dne*, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán, přičemž tato právní úprava neobsahuje žádné promlčecí lhůty pro uložení pokuty. Zahájil-li tedy Úřad správní řízení „včas“, pak již odpovědnost za posuzovaný správní delikt nebylo možné promlčet.⁹⁵ Naproti tomu dle § 23 ZOHS 183/2017 Sb. činí promlčecí doba 10 let (je lhůtou objektivní a vázanou na zánik odpovědnosti za přestupek), počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku a přerušuje se z důvodů stanovených v § 23 odst. 4 tamtéž (v případě jejího přerušení odpovědnost zanikne nejpozději uplynutím 14 let od spáchání přestupku). Z uvedeného je zjevné, že v posuzovaném případě desetiletá promlčecí doba dle ZOHS 183/2017 Sb. (účinná od 1. 7. 2017) dosud neuplynula. Vzhledem k tomuto zjištění nevede ZOHS 183/2017 Sb. k příznivějšímu posouzení deliktního jednání účastníka řízení Úřadem. V rámci komplexního posouzení, zda některá pozdější právní úprava, jež nabyla účinnosti po spáchání deliktu, bude pro posouzení jednání účastníka řízení úpravou příznivější, lze uzavřít, že žádná pozdější právní úprava, která nabyla účinnosti po spáchání deliktu, není pro účastníka řízení příznivější (její aplikací nedojde ke zmírnění pozice účastníka řízení z hlediska jeho správně právní odpovědnosti či výše sankce), a Úřad proto protiprávnost jednání účastníka řízení posuzoval dle zákona č. 143/2001 Sb., ve znění zákona č. 360/2012 Sb. (pro který je založena zkratka „**ZOHS 360/2012 Sb.**“).

111. V této souvislosti Úřad konstatuje, že nemůže přisvědčit námitce účastníka řízení, že jednání, jež je předmětem posouzení v rámci správního řízení, již nelze postihnout z důvodu uplynutí prekluzivní lhůty dle § 30 přestupkového zákona. Zákon č. 183/2017 Sb. nabyl účinnosti téhož dne jako přestupkový zákon, obě tyto právní úpravy tak začaly platit ve stejný okamžik. Jelikož má úprava promlčecí lhůty dle ZOHS přednost před obecnou úpravou promlčecích lhůt dle § 30 přestupkového zákona, nelze ji na posuzované jednání aplikovat (lhůty dle § 30 přestupkového zákona se v soutěžních věcech nemohou uplatnit za žádné situace).
112. Z hlediska procesního platí obecná zásada, že nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí jeho účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy, zůstávají zachovány. Tato zásada však platí jen potud, pokud závěrečná (přechodná) ustanovení právní normy nestanoví něco jiného.⁹⁶
113. Správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP bylo zahájeno dne 26. 6. 2018, tedy za účinnosti stávajícího znění zákona. Úřad proto postupuje v daném řízení z hlediska procesního dle zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 262/2017 Sb., jenž nabyl účinnosti dne 1. 9. 2017.
114. Dle § 25a ZOHS, není-li zákonem stanoveno jinak, postupuje se v řízení u Úřadu podle správního řádu s výjimkou ustanovení výslovně tam uvedených. Toto správní řízení bylo zahájeno podle správního řádu ve znění zákona č. 225/2017 Sb. Následující novela správního řádu provedená zákonem č. 176/2018 Sb. nabyla účinnosti 1. 11. 2018 a ve svých přechodných ustanoveních stanovila, že zahájená řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem

⁹⁵ Vzhledem k tomu, že toto správní řízení bylo zahájeno dne 26. 6. 2018 a jednání účastníka řízení bylo ukončeno dne 6. 11. 2014, subjektivní lhůta pro zahájení správního řízení nemohla uplynout a řízení tak bylo zahájeno včas.

⁹⁶ Srov. usnesení Ústavního soudu II.ÚS 512/05 ze dne 2. 2. 2006.

nabytí její účinnosti, se dokončí podle správního řádu ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Avšak další (poslední platná a účinná v době vydání tohoto rozhodnutí) novela správního řádu č. 12/2020 Sb. nabyla účinnosti 1. 2. 2020 a její aplikace na řízení zahájená před její účinností není vyloučena, a proto se na toto správní řízení vztahuje. Úřad proto procesně postupuje v tomto správním řízení dle aktuálního znění správního řádu.

115. Ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP Úřad dále procesně postupuje i podle přestupkového zákona (správní řízení bylo zahájeno po jeho účinnosti), s výjimkou ustanovení výslovně uvedených v § 22b odst. 8 ZOHS, přičemž přestupkový zákon představuje *lex generalis* k ZOHS.
116. Zákon v § 11 odst. 1 stanoví, že zneužívání dominantního postavení na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů je zakázáno. Není tedy zakázána existence dominantního postavení soutěžitele jako takového, ale až jednání naplňující pojmové znaky skutkové podstaty zneužití tohoto postavení.
117. Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. 12. 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy⁹⁷ (dále též „**Nařízení**“) upravuje aplikaci těchto článků včetně jejího přenosu na národní soutěžní úřady členských států Evropského společenství.⁹⁸ Dle § 20a odst. 1 zákona je Úřad oprávněn aplikovat články 101 a 102 SFEU v jednotlivých případech, pokud by jednání soutěžitelů mohlo mít vliv na obchod mezi členskými státy ve smyslu těchto článků. Za tímto účelem je oprávněn požadovat zastavení protiprávního jednání, nařizovat předběžná opatření, přijímat závazky a ukládat pokuty. Podle § 1 odst. 4 zákona se zákon použije obdobně i na řízení ve věcech soutěžitelů, jejichž jednání by mohlo mít vliv na obchod mezi členskými státy EU podle čl. 101 a 102 SFEU. Pokud Úřad zahájí řízení o porušení čl. 101 nebo 102 SFEU, postupuje při vedení řízení a provádění šetření podle ustanovení hlavy VI zákona a při rozhodování podle ustanovení § 7 a § 11 odst. 2 až 6 zákona.⁹⁹ Článek 102 SFEU konstatuje, že s vnitřním trhem je neslučitelné, a proto zakázané, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy, aby jeden nebo více podniků zneužívaly dominantního postavení na vnitřním trhu nebo jeho podstatné části.
118. Úřad dospěl z výše uvedených důvodů k tomu, že účastník řízení, kolektivní správce INTERGRAM, byl v posuzovaném období soutěžitelem v dominantním postavení na vymezeném relevantním trhu. Ačkoli kolektivní správce INTERGRAM svou činnost nevykonává za účelem dosažení zisku, je třeba na něj nahlížet jako na soutěžitele ve smyslu § 2 odst. 1 zákona. Pojem soutěžitele je vykládán souladně s pojmem podniku dle unijního práva, který zahrnuje jakoukoliv entitu vykonávající činnost nezávisle na právním postavení této entity a způsobu jejího financování.¹⁰⁰ Ve vztahu ke kolektivním správcům chráněných práv SDEU ve věci AKKA/LAA¹⁰¹ přímo uvedl, že ze spisu, který má SDEU k dispozici, plyne, že není zpochybňováno, že činnost AKKA/LAA spočívající ve výběru poplatků, z nichž jsou odměňováni autoři hudebních děl, je službou. Představuje proto hospodářskou činnost.

⁹⁷ Nyní čl. 101 a 102 SFEU.

⁹⁸ Nyní EU.

⁹⁹ Srov. § 21h odst. 1 zákona.

¹⁰⁰ Viz rozsudek SDEU ve věci C-49/07 *MOTOE* ze dne 1. 7. 2008, body 20 a 21.

¹⁰¹ Rozsudek SDEU ve věci C – 177/16 ze dne 14. 9. 2017, bod 33. AKKA/LAA je lotyšský správce autorských práv, který byl podezřelý ze zneužívání dominantního postavení stanovením nepřiměřených autorských odměn.

119. Soutěžitel, jenž se nachází v dominantním postavení, nesmí přímo nebo nepřímo vynucovat nepřiměřené podmínky ve smlouvách s jinými účastníky trhu, zvláště vynucovat plnění, jež je v době uzavření smlouvy v nápadném nepoměru k poskytovanému protiplnění [viz § 11 odst. 1 písm. a) ZOHS 360/2012 Sb.]. Obdobně čl. 102 písm. a) SFEU definuje, že zneužívání dominantního postavení na vnitřním trhu či jeho podstatné části může zejména spočívat v přímém nebo nepřímém vynucování nepřiměřených nákupních nebo prodejních cen anebo jiných nerovných obchodních podmínek.
120. Vynucování nepřiměřených obchodních podmínek jako jedna z vykořisťovacích zneužívajících praktik se nejčastěji vyskytuje ve formě vynucování nepřiměřeně vysokých prodejních cen, nicméně se může týkat i jiných než cenových podmínek. Ze skutkové podstaty § 11 odst. 1 písm. a) ZOHS i čl. 102 písm. a) SFEU přitom plyne, že jako zásadní pro jejich posouzení je zhodnocení existence objektivní nepřiměřenosti příslušné obchodní podmínky ve vztahu k protiplnění. Evropská komise (dále též „**Komise**“) a SDEU se posuzováním této protisoutěžní praktiky v minulosti opakovaně zabývaly, a to i v oblasti výkonu kolektivní správy chráněných práv.
121. Mezi jedno z prvních takových rozhodnutí patří rozhodnutí Komise ve věci *GEMA*,¹⁰² v němž Komise konstatovala zneužití dominantního postavení ze strany organizace sdružující nositele autorských práv tím, že požadovala od hudebních nakladatelství odměny za autorská práva, která již zanikla (vypršela lhůta jejich ochrany).
122. K problematice vynucování nepřiměřených obchodních podmínek se dále vyjádřil SDEU ve věci *BRT v. SABAM*,¹⁰³ kde v rámci prejudiciálních otázek posuzoval, zda kolektivní správce autorských práv, který zaujímá *de facto* monopolní postavení na relevantním trhu, zneužívá svého dominantního postavení tím, že požaduje pověření k zastupování všech autorských práv (existujících i v budoucnu vzniklých) bez zohlednění rozdílu mezi jednotlivými kategoriemi těchto práv, nadto s podmínkou, že zastupování bude trvat ještě 5 let po ukončení vztahu.
123. K tomu SDEU mj. konstatoval, že pro to, aby mohl kolektivní správce (asociace) efektivně chránit práva a zájmy autorů, musí být pověřen výkonem správy ze strany autorů tak, aby mohl vykonávat svou činnost v nezbytném rozsahu. V této souvislosti je pak třeba posuzovat, zda předmětné jednání asociace překračuje hranici nezbytně nutného k dosažení sledovaného cíle, s ohledem i na zájem jednotlivých autorů na zachování svobodné dispozice s jejich právy v maximální možné míře, tj. aby nebyli v míře než je nezbytně nutné omezováni ve své volnosti disponovat svými díly.
124. SDEU v této souvislosti dospěl k závěru, že povinné pověření zastupováním všech autorských práv se jeví jako nepřiměřená podmínka. SDEU následně uzavřel, že asociace, která zaujímá dominantní postavení na trhu a ukládá svým členům závazky, které nejsou nezbytně nutné pro dosažení cílů, které sleduje, může zneužívat své dominantní postavení na trhu.
125. V rozsudku ve věci *STIM*¹⁰⁴ se SDEU zabýval švédským sdružením, které zaujímalo faktické monopolní postavení na trhu zpřístupňování hudebních děl chráněných autorským právem pro účely televizního vysílání, a jeho možným zneužíváním dominantního postavení ve formě

---

¹⁰² Rozhodnutí Komise ve věci 71/224 ze dne 2. 6. 1971 (IV/26.760).

¹⁰³ Rozsudek ve věci C-127/73 ze dne 27. 3. 1974.

¹⁰⁴ Rozsudek ve věci C-52/07 ze dne 11. 12. 2008.

aplikace nepřiměřených autorských odměn. SDEU zde uvedl, že je vhodné nalézt přiměřenou rovnováhu mezi zájmem autorů hudebních děl chráněných autorským právem na získání odměny z titulu televizního vysílání těchto děl a zájmem televizních společností na vysílání těchto děl za rozumných podmínek a zdůraznil tak princip proporcionality mezi zájmy poskytovatelů autorských práv a subjektů využívajících tato práva.

126. SDEU v předmětném rozsudku uzavřel, že *článek 82 ES musí být vykládán v tom smyslu, že organizace pro kolektivní správu autorských práv, která má dominantní postavení na podstatné části společného trhu, toto postavení nezneužívá, jestliže z titulu odměny za televizní vysílání hudebních děl chráněných autorským právem užívá ve vztazích se soukromými televizními kanály model stanovení poplatků, podle něž výše těchto poplatků odpovídá určitému podílu příjmů těchto kanálů, za podmínky, že **tento podíl je celkově úměrný objemu hudebních děl chráněných autorským právem, který skutečně je nebo může být televizí vysílán, ledaže by jiná metoda umožňovala přesnější určení a kvantifikaci užití těchto děl i jejich sledovanosti, aniž by zároveň došlo k neúměrnému zvýšení nákladů na správu smluv a dohled nad užíváním zmíněných děl.***
127. Komise posoudila jako zneužití dominantního postavení aplikací nepřiměřených obchodních podmínek ve věci *DSD*¹⁰⁵ to, že jediná společnost, která provozovala kolektivní systém zpětného odběru prodejních obalů na celém německém území, vybírala od výrobců a distributorů obalů, kteří přistoupili k tomuto kolektivnímu systému, poplatek, který nebyl podmíněn skutečným použitím tohoto systému, ale byl vypočten podle množství obalů označených logem Der Grüne Punkt, které tito výrobci a distributoři uváděli na trh v Německu. Dominantní společnost tím, že podmiňovala placení poplatku výlučně užíváním loga, vystavila podniky, které nevyužívaly její službu převzetí povinnosti odstranění odpadů nebo ji využívaly pouze pro část odpadů, nespravedlivým cenám a obchodním podmínkám. Komise i v tomto rozhodnutí mj. poukázala na princip proporcionality.
128. Rozhodnutí Komise bylo potvrzeno rozsudkem SDEU,¹⁰⁶ v němž se konstatuje, že ani nařízení o obalech, ani právo ochranných známek, ani zvláštní potřeby fungování systému DSD neopravňují žalobkyni k tomu, aby vyžadovala od podniků, které používají její systém, zaplacení poplatku za všechny obaly uvedené na trh v Německu s logem Der Grüne Punkt, i když tyto podniky prokážou, že systém DSD pro část těchto obalů nebo pro všechny tyto obaly nepoužívají.

VI.2. Posouzení jednání

VI.2.1. Nepřiměřenost obchodní podmínky

129. Úřad ve správním řízení zjistil, že účastník řízení v posuzovaném období v rámci smluvních vztahů, které uzavíral s ubytovacími zařízeními a jimiž jim uděloval licenci mj. k zpřístupňování předmětů ochrany ubytovaným, stanovoval odměny hrazené těmito ubytovacími zařízeními na základě svých sazebníků odměn. Při tvorbě svých sazebníků účastník řízení zohledňuje u odměn za užití předmětů ochrany jednotlivými způsoby příslušná kritéria (např. kritérium počtu obyvatel obce, kde je ubytovací zařízení umístěno, pokud se provádí výpočet odměn za užití předmětů ochrany zpřístupňováním ve společných prostorách ubytovacích zařízení), na

¹⁰⁵ Rozhodnutí Komise ve věci 2001/463/EC ze dne 20. 4. 2001 (COMP D3/344493).

¹⁰⁶ Rozsudek ve věci T-151/01 ze dne 24. 5. 2007.

jejichž podkladě dochází k výpočtu konkrétní výše odměny, kterou je uživatel předmětu ochrany povinen za poskytnutou licenci platit.

130. Jedním z takových kritérií je i kritérium obsazenosti pokojů ubytovacího zařízení, resp. četnosti využití jeho pokojů ubytovanými hosty. Z informací poskytnutých účastníkem řízení vyplynulo, že účastník řízení při stanovení výše odměn za užití předmětů ochrany prostřednictvím jejich zpřístupňování ubytovaným zohledňoval kritérium obsazenosti do konce roku 2008 a poté od 1. 1. 2015 až do současnosti.
131. V období od 23. 5. 2005 do 18. 5. 2008 bylo legislativně znemožněno autorské odměny za užití předmětů ochrany prostřednictvím jejich zpřístupňování ubytovaným televizním a rozhlasovým vysíláním vybírat, neboť tento způsob užití předmětů ochrany nebyl považován za provozování rozhlasového a televizního vysílání ve smyslu § 23 autorského zákona. Odměny byly dle účastníka řízení od uživatelů předmětů ochrany požadovány zpětně na základě dohod o narovnání, přičemž obsazenost ubytovacích zařízení byla při jejich výpočtu zohledňována. Naproti tomu zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným ze zvukového nebo zvukově obrazového záznamu pomocí technického přístroje nebylo legislativně jakkoli omezeno, nicméně INTERGRAM v případě tohoto užití předmětů ochrany postupoval shodně jako u zpřístupňování předmětů ochrany televizním a rozhlasovým vysíláním.
132. V posuzovaném období, tj. od 1. 1. 2009 do 6. 11. 2014, účastník řízení ve svých sazebnících odměn kritérium obsazenosti neuváděl, což zdůvodňoval nutností ochrany hodnoty práv výkonných umělců a výrobců záznamů v situaci, kdy byla výše sazby odměny legislativním zásahem (stanovení maximální výše odměny) snížena pod tržní hodnotu; dále obsahem licence k užití předmětů ochrany, kterou se uděluje možnost provozovatele užít předměty ochrany, nikoli povinnost je užít, a je na nabyvateli licence, jak takovou možnost využije; a konečně zohledněním obsazenosti ubytovacích zařízení ve výši 45 – 79 % již v základní sazbě odměny za užití předmětu ochrany. Účastník řízení rovněž podotkl, že povinnost zohledňovat obsazenost ubytovacích zařízení byla do autorského zákona včleněna až novelou AZ 228/2014 Sb. s účinností od 7. 11. 2014. INTERGRAM proto do té doby nemohl porušit žádnou svou povinnost, pokud ji nezohledňoval, a to v souladu se základním principem soukromého práva, že je povoleno vše, co není zákonem zakázáno a bez zákonné regulace není možné zasahovat do smluvní autonomie smluvních stran. Ostatně dle účastníka řízení obsazenost pokojů ubytovacích zařízení při stanovení výše odměn za užití předmětů ochrany nezohledňovali ani ostatní tuzemští i zahraniční kolektivní správci chráněných práv a práv s nimi souvisejících.
133. Úřad se v této souvislosti zabýval v souladu s evropskou rozhodovací praxí (viz výše) tím, zda lze nezohlednění obsazenosti pokojů při stanovení výše autorské odměny považovat za uplatňování nepřiměřené obchodní podmínky účastníkem řízení ve smluvních vztazích vůči jeho obchodním partnerům, tj. ubytovacím zařízením. Úřad tedy předně posuzoval, zda nezohledňování obsazenosti při výpočtu autorské odměny, tj. ceny, je či není přiměřené k poskytovanému protiplnění, tzn. poskytnutí licence k užití předmětů ochrany, které jsou provozovatelem ubytovacího zařízení zpřístupňovány ubytovaným. Při tom taktéž hodnotil, zda nezohledňování obsazenosti pokojů při konstrukci ceny odpovídá požadavku na přiměřenou rovnováhu mezi zájmem výkonných umělců a výrobců záznamů na získání spravedlivé odměny za zpřístupňování jejich předmětů ochrany ubytovaným a zájmem ubytovacích zařízení na takovém zpřístupňování za přiměřených obchodních podmínek.

134. Úřad vyšel z charakteru poskytovaného protiplnění, kterým je užití předmětů ochrany jejich zpřístupňováním ubytovaným. Obsahem licence je právo nabyvatele licence předmět ochrany užít v rozsahu poskytnuté licence. SDEU se k problematice pojmu *sdělování veřejnosti* vyjádřil v souvislosti s *televizním vysíláním* v rozsudku *SGAE v Rafael Hotels*, v němž konstatoval, že poskytování signálu hotelovým zařízením umožňujícího sdělování děl prostřednictvím televizních přijímačů *klientům ubytovaným v pokojích hotelového zařízení* představuje, nezávisle na užívané technice přenosu signálu, sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.¹⁰⁷ Přitom platí, že výkonem tohoto práva je již samotné *umožnění* jiným osobám vnímání rozhlasového či televizního vysílání. Zda dojde skutečně ze strany veřejnosti, resp. ubytovaných, ke skutečnému příjmu (zhlédnutí) díla, není podmínkou pro vznik práva na autorskou odměnu. Akt zpřístupnění díla je proto dokonán již v okamžiku umožnění příjmu či zhlédnutí díla.¹⁰⁸
135. Z výše uvedeného pak plyne, že k užití díla či jiného předmětu ochrany provozováním rozhlasového a televizního vysílání sice stačí umožnit ubytovaným osobám vnímat (využít) rozhlasové či televizní vysílání prostřednictvím přijímače, k němuž je přiveden signál, avšak v případě, že v pokoji není nikdo ubytován, není splněna možnost sdělování předmětu ochrany veřejnosti. Jinými slovy, pokud ubytovací zařízení jako nabyvatel licence nemá zákazníka, kterému by poskytovalo na pokoji možnost předmět ochrany užít, nesděluje předmět ochrany po tuto dobu na pokoji veřejnosti a oprávnění z licence veřejně užít předmět ochrany nevyužívá. Přitom není důvod, aby se stejný výklad pojmu *sdělování veřejnosti* neuplatnil rovněž pro zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným ze zvukového nebo zvukově obrazového záznamu i pomocí jiného technického přístroje než přijímače televizního a rozhlasového signálu.
136. Na neobsazeném pokoji tak nemůže dojít k výkonu práva ke sdělování předmětu ochrany veřejnosti, neboť absentuje základní podmínka takového výkonu, tzn. přítomnost jakéhokoli zástupce veřejnosti. To ostatně potvrzuje vyjádření Ministerstva zaslané k žádosti Úřadu, v němž uvedlo, že k poskytnutí možnosti veřejnosti předmět ochrany provozováním rozhlasového nebo televizního vysílání užít prostřednictvím v pokoji umístěného přijímače *musí dojít k tomu, aby se v hotelovém pokoji někdo ubytoval* (viz bod 82 tohoto rozhodnutí). Úřad proto konstatuje, že v případě, kdy není na pokoji ubytovacího zařízení ubytován žádný host, ubytovací zařízení neužívá předmět ochrany prostřednictvím jeho zpřístupňování ubytovaným televizním a rozhlasovým vysíláním, resp. pomocí jiného technického přístroje ze záznamu. Vzhledem k tomu, že v takové situaci nemůže dojít ze strany nositelů chráněných práv, potažmo účastníka řízení, k jakémukoli plnění, tedy poskytování předmětu ochrany, nemůže ani vzniknout nárok na odměnu za užití takového předmětu ochrany. Pokud účastník řízení přesto po svých smluvních partnerech (ubytovacích zařízeních) vyplacení odměny za neobsazené pokoje požaduje, dochází k vynucování plnění, aniž by existovalo jakékoli protiplnění v podobě veřejného užití předmětu ochrany ze strany výkonných umělců a výrobců záznamů, potažmo ze strany kolektivního správce spravujícího jejich práva.
137. Tomu svědčí i některé rozsudky Nejvyššího soudu týkající se žalob na vydání bezdůvodného obohacení, kdy ubytovací zařízení vedla spor s kolektivními správci ohledně autorské odměny

¹⁰⁷ Pozn.: Rozumí se *Směrnice o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s tím souvisejících v informační společnosti*.

¹⁰⁸ Srov. Ivo Telec, Pavel Tůma, Autorský zákon, 1. vydání, Praha, 2007.

za zpřístupňování předmětů ochrany ubytovaným televizním a rozhlasovým vysíláním, resp. za užívání předmětů ochrany bez licenčního oprávnění. Nejvyšší soud se přitom přímo vyjádřil k otázce, zda by se konkrétní výše nároků měla odvíjet i od vytiženosti ubytovacího zařízení, přičemž uvedl, že *je tedy zřejmé, že veřejnosti, které jsou chráněná díla sdělována, mohou být pouze skutečně ubytované osoby. K závěru o potřebě změny judikatury nemůže vést ani argumentace rozdílem mezi neobsazeností a neobsaditelností (která by vylučovala zpřístupňování díla) pokojů vybavených rozhlasovými nebo televizními přijímači. Tato argumentace totiž postrádá zdůvodnění, proč v neobsazených pokojích by mohlo docházet ke zpřístupňování děl veřejnosti (potenciální recepci) a v neobsaditelných nikoli. Nepochybil proto odvolací soud, pokud při svém rozhodování vzal v úvahu obsazenost pokojů v zařízení žalovaného.*¹⁰⁹

138. Ačkoli účastník řízení tvrdí, že zohledňování četnosti využití pokojů ubytovacích zařízení by bylo v rozporu se základními principy licence, jeho samotný postup při tvorbě sazebníků odměn v minulosti tomu nenasvědčuje. Sám účastník řízení v období do 1. 1. 2009 četnost využití pokojů ubytovacích zařízení zohledňoval jako relevantní kritérium pro výpočet odměny za užití předmětu ochrany, aniž by takovou povinnost stanovoval autorský zákon. Přitom obsah licence před 1. 1. 2009 a po tomto datu se nijak nezměnil. Je tak zjevné, že hlavní důvod pro změnu konstrukce sazebníku kolektivního správce INTERGRAM z hlediska nezahrnutí kritéria obsazenosti v posuzovaném období, byla snaha účastníka řízení maximalizovat výši vybraných odměn od ubytovacích zařízení v rámci limitů daných cenovou regulací v § 23 autorského zákona, aniž by zároveň zohlednil oprávněný zájem ubytovacích zařízení hradit cenu pouze za skutečné užití předmětu ochrany. To dokládá i vyjádření AHR (viz bod 85 tohoto rozhodnutí). *[...obchodní tajemství...]*.
139. Úřad rovněž odkazuje na znění autorského zákona, podle něhož mají autoři, výkonní umělci i výrobci záznamů mj. právo na odměny za užití jejich předmětů ochrany, přičemž při stanovení sazeb těchto odměn sazebníkem musí kolektivní správce přihlédnout k *účelu, způsobu a okolnostem užití předmětu ochrany.*¹¹⁰ Ačkoli tedy autor, výkonný umělec či výrobce záznamů, potažmo kolektivní správce, prostřednictvím licenční smlouvy uděluje smluvní straně oprávnění předmět ochrany užít, odměna mu náleží teprve za užití jeho předmětu ochrany smluvním partnerem, kterým je i sdělování předmětu ochrany veřejnosti. Autorský zákon dále výslovně stanoví, že při stanovení autorské odměny je třeba přihlédnout *k přímému nebo nepřímému hospodářskému nebo obchodnímu prospěchu, který uživatel získá z užití nebo v souvislosti s užitím předmětu ochrany.* Je tak zjevné, že výše odměny se odvíjí z hodnoty, kterou přináší uživateli (zde ubytovací zařízení) samotné užití předmětu ochrany nebo souvislost s takovým užitím, vždy však musí dojít k reálnému užití předmětu ochrany. V daném případě tedy není rozhodující právní povaha licence, ale právní úprava, která spojuje vznik majetkového práva umělců na odměnu až s okamžikem užití jejich předmětu ochrany, nikoli s okamžikem udělení oprávnění k jeho užití. K užití předmětu ochrany jeho sdělováním veřejnosti prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů na pokojích ubytovacích zařízení přitom může dojít pouze tehdy, pokud je na pokoji přístroj, který je technicky

¹⁰⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2715/2015 ze dne 1. 7. 2016. Srov. rovněž rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2882/2011 ze dne 31. 7. 2012.

¹¹⁰ Srov. § 98e odst. 3 autorského zákona.

způsobilý k přenosu (včetně signálu, jímž se předmět ochrany může šířit), a veřejnost (ubytovaný host), která může předmět ochrany vnímat.

140. Úřad tedy uzavírá, že požadavek platby odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným i tehdy, kdy u nabyvatele licence prokazatelně nemůže dojít k užití předmětu ochrany, když jeho pokoj není obsazen ubytovaným hostem, a není mu tak poskytováno protiplnění za požadovanou odměnu, nelze považovat za přiměřenou obchodní podmínku, neboť nesplňuje podmínku proporcionality vzájemného smluvního plnění a protiplnění. K tomu Úřad odkazuje zejména na rozhodnutí Komise ve věci *DSD* a navazující rozsudek SDEU, v nichž bylo potvrzeno, že dominantní podnik nemůže požadovat zaplacení ceny za služby, které reálně nebyly poskytnuty. Rovněž z pohledu rozsudku SDEU ve věci *STIM* je třeba konstatovat, že nelze považovat ve smluvním vztahu mezi poskytovatelem a nabyvatelem licence za proporcionální, pokud INTERGRAM jako zástupce výkonných umělců a výrobců záznamů a zároveň poskytovatel licence nutí nabyvatele licence, tedy ubytovací zařízení, platit za veřejné užití práv chráněných autorským zákonem na jeho neobsazených pokojích, kde k žádnému veřejnému užití těchto práv reálně nedochází.
141. Úřad dále hodnotil, zda výpočet autorských odměn při zohledňování obsazenosti byl reálně možný a přiměřený, aniž by například docházelo k neúměrnému zvýšení nákladů na správu smluv a dohled nad užíváním předmětů ochrany.¹¹¹ K tomu Úřad konstatuje, že ubytovací zařízení mají podrobné údaje o využívání svých ubytovacích kapacit hosty a jsou mimo jiné povinna hlásit údaje o obsazenosti pokojů ČSÚ. Jak z vyjádření Ministerstva (viz bod 83 tohoto rozhodnutí), tak z vyjádření AHR (viz body 84 a 86 tohoto rozhodnutí) plyne, že administrativně nejjednodušším způsobem zohledňování obsazenosti je výpočet autorské odměny na základě průměrné obsazenosti příslušného ubytovacího zařízení v roce předcházejícím roku, pro nějž je výpočet prováděn. Byť takový způsob nezaručuje zcela přesný výpočet autorských odměn, protože neodráží obsazenost pokojů ubytovacího zařízení v příslušném roce, ale v roce minulém, Úřad jej považuje za zcela přiměřený. Jednak proto, že, jak uvedla AHR, průměrná procentní obsazenost pokojů ubytovacího zařízení obvykle nevykazuje v po sobě jdoucích letech výrazné výkyvy, a jednak proto, že tento způsob nevede ani k zásadnímu nárůstu nákladů na výkon kolektivní správy chráněných práv, ani nákladů na straně ubytovacích zařízení. Navíc účastník řízení kritérium obsazenosti tímto způsobem zohledňoval jak před posuzovaným obdobím, tak po posuzovaném období. Metoda výpočtu autorských odměn při zohledňování obsazenosti se tak z tohoto pohledu Úřadu jeví jako zcela přiměřená a reálně možná.
142. Úřad se taktéž zaměřil na to, zda by s ohledem na cenovou regulaci provedenou § 23 autorského zákona ve spojení s § 74, § 78 a § 82 autorského zákona neznamenal zohledňování obsazenosti pokojů při stanovení autorské odměny narušení práva výkonných umělců a výrobců záznamů na získání přiměřené autorské odměny z titulu zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným televizním a rozhlasovým vysíláním, resp. narušení rovnováhy mezi tímto právem a právem ubytovacích zařízení na užívání předmětů ochrany za přiměřených obchodních podmínek, a to zejména s ohledem na vyjádření účastníka řízení, že maximální sazba licenční odměny dle autorského zákona byla nastavena výrazně v neprospěch nositelů práv, čímž bylo porušeno právo nositelů práv na spravedlivou odměnu.

---

¹¹¹ Viz rozsudek SDEU ve věci *STIM*.

143. Úřad za tím účelem provedl prostřednictvím zahraničních soutěžních úřadů šetření zaměřené na výši autorských odměn za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným v hotelových pokojích aplikovaných v posuzovaném období ve vybraných zemích EU, jehož výsledky měly sloužit k posouzení námitky účastníka řízení, že nezohledňování kritéria obsazenosti bylo v důsledku regulace maximální výše autorské odměny ekonomicky nezbytné. Vzhledem k tomu, že v pokojích ubytovacích zařízení byl nejčastěji zastoupen televizní přístroj, porovnání bylo provedeno u poplatků za užití chráněných práv prostřednictvím televizního přístroje. Z výsledků šetření vyplynulo, že maximální výše celkových odměn stanovená v § 23 autorského zákona se pohybovala v intervalu zjištěných celkových odměn za licence k užití předmětů ochrany zpřístupňováním televizním vysíláním ubytovaným v posuzovaných zemích. Úřad tedy konstatuje, že zákonná regulace maximální výše autorské odměny dle § 23 autorského zákona neospravedlňuje jednání účastníka řízení spočívající v nezohledňování kritéria obsazenosti při stanovení autorské odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným, neboť v jejím důsledku nebyla autorská odměna v České republice podstatně nižší než v jiných, resp. porovnávaných evropských zemích, a to i v případě, že by obsazenost ubytovacích zařízení byla zohledňována. Na doplnění Úřad konstatuje, že užívání předmětu ochrany prostřednictvím jeho zpřístupňování ubytovaným ze záznamu pomocí technických přístrojů ve smyslu § 20 autorského zákona nepodléhalo kdykoli v minulosti cenové regulaci, a proto se Úřad nemusel zabývat jako u televizního a rozhlasového vysílání otázkou možného narušení rovnováhy mezi právem nositelů práv na přiměřenou odměnu za užití jejich práv a právem ubytovacích zařízení na užívání předmětů ochrany za přiměřených obchodních podmínek, neboť INTERGRAM nebyl legislativně omezen (nad rámec uplatnění principu přiměřenosti, nediskriminace apod.) ve stanovení výše autorské odměny za užití předmětného práva.
144. Úřad se dále zabýval tvrzením účastníka řízení, že v sazbách odměn za užití předmětu ochrany jeho zpřístupňováním ubytovaným v letech 2009 – 2014 již zohlednil průměrnou obsazenost ubytovacích zařízení ve výši 45 – 79 %. K tomu Úřad předně uvádí, že účastník řízení argumentaci o zohlednění obsazenosti již v základních sazbách odměn použil až v průběhu správního řízení. V rámci šetření podnětu INTERGRAM uvedl, že autorský zákon v posuzovaném období povinnost zohledňovat obsazenost vůbec neobsahoval, a proto sazebníky obsazenost pokojů ubytovacích zařízení nezohledňovaly (viz bod 56 tohoto rozhodnutí). Sazby odměn aplikované v posuzovaném období ze strany účastníka řízení odpovídaly maximální možné výši, která na něj z celkové limitované částky odměn dle § 23 autorského zákona podle dohody s ostatními kolektivními správci a Ministerstvem připadla (viz bod 15 tohoto rozhodnutí). Účastník řízení v žádném sazebníku odměn platném v průběhu posuzovaného období neuvedl, že stanovená sazba zohledňuje průměrnou obsazenost ubytovacích zařízení, ani účastníkem řízení uváděný interval obsazenosti nemá vazbu na jiné objektivní kritérium, např. obsazenost zjištěnou ČSÚ v jednotlivých letech, která v posuzovaném období navíc dosahovala odlišných hodnot.¹¹² Skutečnost, že INTERGRAM v posuzovaném období nezohledňoval ve svých sazbách odměn obsazenost ubytovacích zařízení, plyne i ze samotného znění Dohody a kolektivních licenčních smluv uzavíraných s AHR, v jejichž preambuli [*...obchodní tajemství...*]. Úřad tedy považuje tvrzení účastníka

¹¹² Obsazenost ubytovacích zařízení zjištěná ČSÚ se v letech 2009 – 2014 pohybovala v intervalu 38,7 % - 44,7 %; správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, l. č. 160 - 161

řízení o zohledňování obsazenosti ubytovacích zařízení v sazbách odměn v posuzovaném období za ryze účelovou argumentaci, jak se vyhnout odpovědnosti za Úřadem posuzované jednání, která neodpovídá skutečnosti.

145. Účastník řízení odůvodňoval nezohledňování obsazenosti při stanovení sazeb odměn v posuzovaném období také tím, že mu takovou povinnost neukládal autorský zákon. K tomu Úřad obecně konstatuje, že pokud právní předpisy určité jednání soutěžitelům nepřikazují, neznamená to, že by takové jednání nebylo nutné z hlediska naplnění povinnosti nenarušovat *fair* soutěžení prostředí na trhu, který je jednáním účastníka řízení ovlivněn, která je stanovena v předpisech na ochranu hospodářské soutěže. Pokud kolektivní správce plní veškeré povinnosti, které mu stanoví autorský zákon, neznamená to, že se nemůže dopustit porušení soutěžních pravidel. Navíc je třeba poukázat na to, že po celé posuzované období byla v autorském zákoně zakotvena povinnost kolektivních správců při stanovení sazeb autorských odměn přihlížet mj. k přímému či nepřímému hospodářskému nebo obchodnímu prospěchu, který uživatel získá z užití či v souvislosti s užitím předmětu ochrany; a k účelu, způsobu, rozsahu a okolnostem užití předmětu ochrany.¹¹³ Lze tak dospět k závěru, že povinnost zohledňovat obsazenost ubytovacího zařízení byla implicitně zakotvena v autorském zákoně i v posuzovaném období, neboť hledisko obsazenosti zásadním způsobem ovlivňuje šíři prospěchu, který ubytovací zařízení z užití předmětu ochrany získá, a stejně tak ovlivňuje i rozsah užití předmětu ochrany. Ostatně sám zákonodárce zákonem č. 228/2014 Sb. s účinností od 7. 11. 2014 tuto tezi potvrdil, když do autorského zákona zakotvil, že kolektivní správce při stanovení autorské odměny musí přihlížet mj. *k přímému či nepřímému hospodářskému nebo obchodnímu prospěchu, který uživatel získá z užití či v souvislosti s užitím předmětu ochrany, a to včetně četnosti využití ubytovacích prostor za účelem získání takového prospěchu, v nichž dochází k užití předmětu ochrany.*¹¹⁴ Je tak zjevné, že četnost využití ubytovacích prostor byla a je kritériem, které má vliv na hospodářský či obchodní prospěch uživatele předmětu ochrany, a že zákonodárce v reakci na jednání kolektivních správců považoval za nutné výslovně poukázat na fakt, že jsou povinni toto kritérium zohledňovat i při cenové regulaci obsažené v § 23 autorského zákona.
146. Účastník řízení rovněž poukazuje na nezohledňování obsazenosti v obdobném segmentu veřejných produkcí, jako jsou například restaurace, obchody či provozovny služeb a nedá se tedy říci, že by zohledňování obsazenosti bylo standardním přístupem. K tomu Úřad uvádí, že uplatňování kritéria obsazenosti v účastníkem řízení uváděných provozovnách je nelogické, neboť je vysoce nepravděpodobné, že by v provozní době služeb těchto provozoven nevyužil žádný zákazník, naopak se v těchto provozovnách během dne vystřídá větší počet zákazníků, a proto v nich dochází ke každodenní veřejné produkci. Nezohledňování obsazenosti v těchto segmentech proto nemůže svědčit tomu, aby byl totožný přístup aplikován na ubytovací zařízení, neboť charakter jejich provozu je zcela odlišný.
147. Účastník řízení se odvolával rovněž na to, že kritérium obsazenosti při stanovení výše odměny pro nositele práv není a nebylo běžně zohledňováno při stanovení sazeb odměn za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným, a to nejen ve srovnání se zahraničními, ale i tuzemskými kolektivními správci. Úřad konstatuje, že přiměřenost určité obchodní podmínky

¹¹³ Viz § 100 odst. 7 autorského zákona ve znění zákona č. 82/2005 Sb.

¹¹⁴ Viz § 100 odst. 6 písm. b) autorského zákona ve znění zákona č. 228/2014 Sb.

nelze dovozovat z toho, zda je aplikována obdobnými soutěžiteli, jako je účastník řízení. Porovnání se zahraničím se v případě zneužití dominantního postavení ve formě nepřiměřených obchodních podmínek užívá typicky např. u prokazování vynucování excesivních cen, neboť pokud je výše ceny určitého zboží v jedné zemi výrazně vyšší než v jiných srovnatelných zemích, může to být indikátor existence nepřiměřeně vysokých cen. Naproti tomu skutečnost, že jiný soutěžitel ve svých smluvních vztazích se smluvními partnery stanovuje shodné obchodní podmínky jako dominantní soutěžitel, neznamená, že je taková obchodní podmínka dominantna přiměřená (např. pokud budou aplikovat dva soutěžitelé na svých fakturách splatnost ve shodné délce, tato skutečnost sama o sobě nevypovídá nic o přiměřenosti délky splatnosti ani u jednoho z nich). Přiměřenost se hodnotí ve vztahu k poskytovanému protiplnění, oprávněným zájmům smluvních stran, ostatním smluvním podmínkám apod. V daném případě může být podstatná i legislativní autorskoprávní úprava zpřístupňování předmětů ochrany ubytovaným v jednotlivých zemích. Co se týče tuzemských kolektivních správců, Úřad prověřoval způsob zohledňování obsazenosti ubytovacích zařízení při stanovení odměn za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným u všech kolektivních správců, jichž se tento způsob užití předmětu ochrany týká, a v této souvislosti v týž den jako správní řízení s účastníkem řízení zahájil i správní řízení s kolektivním správcem OSA, který byl v posuzovaném období pověřen i zastupováním kolektivních správců DILIA a OOA-S.

148. Při posuzování, zda určité jednání dominanta představuje zneužití jeho dominantního postavení, je třeba zohlednit možné opodstatnění (objektivní ospravedlnění) takového jednání. Je tak nutno zkoumat, zda jednání dominanta je objektivně nutné či zda vede k podstatně vyšší efektivnosti, která by převážila nad jeho případnými protisoutěžními účinky. Z výše uvedeného plyne, že Úřad neshledal žádné objektivní důvody pro aplikaci nepřiměřené obchodní podmínky spočívající v nezohledňování obsazenosti pokojů při stanovení výše autorské odměny účastníkem řízení a účastník řízení žádné další důvody neuvedl.

VI.2.2. Újma

149. Podstatným znakem naplnění skutkové podstaty zneužití dominantního postavení je dle § 11 odst. 1 zákona újma způsobená jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům v důsledku protisoutěžního chování dominantního soutěžitele. Vynucování nepřiměřených obchodních podmínek patří mezi zneužití dominantního postavení vykořisťovacího charakteru, které je namířeno vůči smluvním partnerům dominantního soutěžitele.
150. V posuzovaném případě vznikla újma ubytovacím zařízením, která měla uzavřeny licenční smlouvy s účastníkem řízení, na jejichž základě v posuzovaném období zpřístupňovala předměty ochrany ubytovaným ve smyslu § 20 a § 23 ve spojení s § 74, § 78 a § 82 autorského zákona a za takové užití platila účastníku řízení (a jeho prostřednictvím jím zastupovaným nositelům práv) autorské odměny, a byla tak vystavena neoprávněné snaze účastníka řízení maximalizovat zisk jím zastupovaných výkonných umělců a výrobců záznamů. Vzniklá újma je majetkového charakteru a lze ji vyčíslit jako finanční částku, kterou ubytovací zařízení uhradila za užití předmětů ochrany zpřístupňováním ubytovaným, aniž by k takovému užití předmětů ochrany na pokojích ubytovacích zařízení došlo, neboť tyto pokoje nebyly obsazeny hosty, a tudíž absentovala veřejnost, které by bylo umožněno předměty ochrany vnímat. Nadto ubytovací zařízení negenerovala z neobsazených pokojů žádný příjem. Tato částka tak představuje finanční plnění ve prospěch účastníka řízení, potažmo jím zastupovaných výkonných umělců a výrobců záznamů, aniž by z jejich strany takovému plnění odpovídalo

jakékoli protiplnění. Finanční újmu lze vyjádřit na základě průměrné obsazenosti pokojů ubytovacích zařízení, kterou tato ubytovací zařízení hlásí ČSÚ, a odpovídá rozdílu mezi účastníkem řízení reálně vybranými autorskými odměnami v posuzovaném období, kdy nebyla při jejím stanovení zohledňována obsazenost pokojů, a výši autorských odměn, které měly být účastníkem řízení vybrány v případě zohledňování obsazenosti pokojů ubytovacích zařízení.

151. Celkové příjmy, které INTERGRAM inkasoval v posuzovaném období za licence k užití předmětů ochrany v pokojích ubytovacích zařízení, dosáhly výše [...obchodní tajemství...]. Nejvyšší obsazenost ubytovacích zařízení zjištěná v posuzovaném období Českým statistickým úřadem dosáhla výše 44,7 %, v případě kolektivního správce INTERGRAM byla na základě jím poskytnutých údajů i při zohlednění lázeňských a nemocničních zařízení odhadnuta ve výši cca 48 %. Úřad tedy v rámci úvahy o výši újmy dospěl k závěru, že v posuzovaném období byla průměrná obsazenost smluvních ubytovacích zařízení kolektivního správce INTERGRAM nejvýše 50 %.¹¹⁵ Souhrnnou finanční újmu vzniklou smluvním ubytovacím zařízení z odměn inkasovaných pro kolektivního správce INTERGRAM v posuzovaném období **nelze přesně specifikovat**, neboť obsazenost by mohla být v tomto období zohledňována jak lineárně, tak i intervalově, lze však konstatovat, že by se pohybovala v řádu desítek milionů korun. V případě lineárního zohledňování obsazenosti (v úrovni 50 % obsazenosti) by mohla dosáhnout výše cca [...obchodní tajemství...]. Úřad v této souvislosti podotýká, že v důsledku protisoutěžního jednání účastníka řízení byla při výpočtu autorských odměn *de facto* zvýhodněna ta ubytovací zařízení, která neoprávněně na svých pokojích předměty ochrany užívala, aniž by měla uzavřeny licenční smlouvy, neboť v rámci soudních sporů o vydání takto získaného bezdůvodného obohacení soudy při výpočtu nároků běžně s kritériem obsazenosti, uplatňovaným lineárně, kalkulovaly (viz bod 137 tohoto rozhodnutí). I když v těchto sporech náležel kolektivním správcům dvojnásobek prokázaného bezdůvodného obohacení, v případě obsazenosti nižší než 50 % mohla ubytovací zařízení hradit ve výsledku nižší částku, než pokud by hradila autorské odměny na základě platně uzavřené licenční smlouvy s účastníkem řízení.

VI.2.3. Vliv na obchod mezi členskými státy

152. Úřad se také zabýval otázkou, zda jednání účastníka řízení může mít vliv na obchod mezi členskými státy, neboť v případě protisoutěžního jednání, jež má podstatný vliv na obchod mezi členskými státy, tj. je u něj splněna podmínka existence unijního prvku, aplikuje Úřad hmotné právo podle čl. 102 SFEU. Obsah a působnost pojmu dopad na obchod mezi členskými státy při interpretaci čl. 101 a 102 SFEU již podstatně vymezily soudy EU. Základní principy posuzování dopadu na obchod mezi členskými státy shrnula rovněž Komise ve svém oznámení.¹¹⁶
153. Oznámení Komise se přitom v bodech 93 a násl. přímo věnuje modelové situaci, která odpovídá posuzovanému případu, tedy existenci dominantního postavení soutěžitele na relevantním trhu, který tvoří území celého členského státu. Ve vztahu k praktice zneužití dominantního postavení vykořisťovatelského charakteru přitom Komise uvádí, že je situace více komplexní, tato je však schopná ovlivnit obchod mezi členskými státy.¹¹⁷

¹¹⁵ Úřad uvažuje ve prospěch účastníka řízení při úvaze o výši újmy nejvyšší zjištěnou hodnotu obsazenosti.

¹¹⁶ Commission Notice – Guidelines on the effect on trade concept contained in Articles 81 a 82 of the Treaty (2004/C 101/07) – (dále též „Oznámení Komise“).

¹¹⁷ Viz bod 95 Oznámení Komise.

154. Úřad vyšel především z rozhodovací praxe SDEU, který se opakovaně zabýval otázkou možného ovlivnění obchodu mezi členskými státy jednáním kolektivních správců na území jednoho členského státu. Nejnověji SDEU zodpověděl tuto otázku v rozsudku ve věci *AKKA/LAA*, kde konstatoval, že *Soudní dvůr přitom již nepřímo uznal, že poplatky účtované organizací pro správu autorských práv, která se nachází v monopolním postavení, mohou mít vliv na přeshraniční obchod, takže se na tuto situaci uplatní článek 102 SFEU. Obchod mezi členskými státy může být totiž ovlivněn poplatkovou praxí takové organizace pro správu autorských práv, jako je AKKA/LAA, která má ve svém členském státě monopol a vedle práv lotyšských majitelů spravuje i práva majitelů zahraničních. Proto je třeba na první otázku odpovědět, že obchod mezi členskými státy může být ovlivněn úrovní poplatků stanovených organizací pro správu autorských práv, která má monopol a spravuje i práva zahraničních majitelů, takže se uplatní článek 102 SFEU.*
155. Účastník řízení zaujímal na vymezeném relevantním trhu v podstatě téměř monopolní postavení; posuzované uplatňování nepřiměřené obchodní podmínky se týkalo ubytovacích zařízení na území celé České republiky. Vztahovalo se na zpřístupňování předmětů ochrany jak tuzemských, tak zahraničních výkonných umělců a výrobců záznamů, kdy i zahraničním nositelům práv byly (a dosud jsou) na základě recipročních smluv účastníka řízení se zahraničními kolektivními správci vypláceny autorské odměny za zpřístupnění jejich předmětů ochrany v České republice. Obchod mezi členskými státy byl tedy ovlivněn v tom smyslu, že zahraniční výkonní umělci a výrobci záznamů obdrželi za poskytnutí licencí k veřejnému užití svých předmětů ochrany prostřednictvím kolektivního správce INTERGRAM od poskytovatelů ubytovacích služeb na území České republiky vyšší odměny v důsledku úhrady plnění, které ve skutečnosti nebylo realizováno užitím těchto předmětů ochrany ubytovanými na pokojích ubytovacích zařízení.
156. Vycházíme-li tedy z Oznámení Komise a relevantní judikatury SDEU¹¹⁸, která se zabývala obdobnými případy zneužití dominantního postavení ze strany kolektivních správců, je třeba dospět k závěru, že jednání účastníka řízení, jež je předmětem tohoto správního řízení, bylo způsobilé mít podstatný vliv na obchod mezi členskými státy (byť by tento podstatný vliv byl toliko potenciální) v oblasti výkonu majetkových práv výkonných umělců a výrobců záznamů, a proto na ně aplikoval rovněž čl. 102 SFEU.

VI.2.4. Posouzení jednání účastníka řízení v zastoupení kolektivního správce OAZA

157. Ze Smlouvy o zastupování plyne, že INTERGRAM v období od 1. 1. 2012 do konce posuzovaného období zastupoval při výkonu kolektivní správy práva na užití děl provozováním rozhlasového a televizního vysílání na pokojích ubytovacích zařízení kolektivního správce OAZA.¹¹⁹ Na základě Smlouvy o zastupování byl INTERGRAM mj. povinen a oprávněn s péčí řádného hospodáře svým jménem a na účet kolektivního správce OAZA uzavírat s uživateli děl hromadné licenční smlouvy a v těchto smlouvách po projednání s kolektivním správcem OAZA v sazebníku odměn stanovit i výši odměny pro všechny příslušné nositele práv zastupované jak kolektivním správcem INTERGRAM, tak OAZA.

¹¹⁸ Srov. i rozsudek SDEU ve věci *STIM*.

¹¹⁹ Kolektivní správce OAZA v posuzovaném období před 1. 1. 2012 odměny za zpřístupňování děl ubytovaným nevybíral ani sám, ani v zastoupení jiného kolektivního správce.

158. Kolektivní správce OAZA v rozsahu, v němž svěřil kolektivní správu kolektivnímu správci INTERGRAM, sám kolektivní správu chráněných práv nevykonával. V rámci správního řízení bylo prokázáno, že konkrétní výši sazby ve struktuře sazebníku odměn kolektivního správce INTERGRAM za užití děl jejich zpřístupňováním ubytovaným si kolektivní správce OAZA určoval sám i v době, kdy byl na základě Smlouvy o zastupování zastupován účastníkem řízení.
159. Pro posouzení odpovědnosti kolektivních správců INTERGRAM a OAZA ve vztahu k jednání spočívajícímu v nezohledňování obsazenosti při stanovení odměn za zpřístupňování děl OAZA ubytovaným televizním a rozhlasovým vysíláním bylo třeba získat informace o tom, zda o tomto postupu rozhodl pouze kolektivní správce INTERGRAM (i za zastupované nositele práv sdružené ve spolku OAZA) nebo zda za tyto nositele práv učinil rozhodnutí o nezohledňování obsazenosti pouze kolektivní správce OAZA, případně zda se na takovém postupu dohodli oba kolektivní správci společně. S ohledem na značný časový odstup od posuzovaného období již nebyl schopen ani účastník řízení, ani kolektivní správce OAZA dohledat žádné relevantní podklady, které by dokládaly, zda a jakým způsobem se oba kolektivní správci podíleli na dohodě o nezohledňování obsazenosti ubytovacích zařízení při stanovení odměny za zmíněné zpřístupňování děl OAZA ubytovaným (viz body 30 a 31 tohoto rozhodnutí). Úřad proto konstatuje, že nebylo možno prokázat, který z obou kolektivních správců učinil rozhodnutí nesledovat obsazenost ubytovacích zařízení i při stanovení a uplatňování odměn pro nositele práv zastupované kolektivním správcem OAZA, tzn. v jakém rozsahu tedy účastník tohoto správního řízení nese odpovědnost za jednání spočívající v nezohledňování obsazenosti při stanovení a uplatňování odměn za zpřístupňování děl OAZA ubytovaným prostřednictvím televizního a rozhlasového vysílání. Úřad z tohoto důvodu v souladu se zásadou *in dubio pro reo* nemohl klást za vinu účastníkovi řízení jednání spočívající v nezohledňování obsazenosti při stanovení odměn za zpřístupňování díla nositelů práv sdružených ve spolku OAZA, který INTERGRAM při výkonu kolektivní správy v rozsahu smluvního pověření zastupoval.

VI.3. Závěr právního hodnocení

160. Úřad na závěr právního hodnocení shrnuje, že má za prokázané, že účastník řízení v období od 1. 1. 2009 do 6. 11. 2014 uplatňoval za zpřístupňování předmětů ochrany výkonných umělců a výrobců záznamů, jež kolektivně spravoval, ubytovaným sazby odměn stanovené v sazebníku odměn kolektivního správce INTERGRAM, aniž by v nich zohlednil četnost využití ubytovacích prostor, v nichž docházelo k užití předmětů ochrany (obsazenost ubytovacích zařízení), a tedy požadoval odměny i tehdy, pokud nedošlo ke zpřístupnění předmětů ochrany ubytovaným, aniž by pro to existovaly objektivně ospravedlnitelné důvody, přičemž toto jednání účastníka řízení narušilo hospodářskou soutěž k újmě jiných soutěžitelů (ubytovacích zařízení) na trhu poskytování licencí k užití předmětů ochrany výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů ubytovanými prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů včetně přístrojů umožňujících rozhlasové a televizní vysílání v pokojích ubytovacích zařízení a rovněž bylo způsobilé citelně ovlivnit obchod mezi členskými státy v oblasti výkonu majetkových práv výkonných umělců a výrobců záznamů. Účastník řízení tímto jednáním naplnil skutkovou podstatu zneužití dominantního postavení vynucováním nepřiměřených obchodních podmínek ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) ZOHS 360/2012 Sb.

a spáchal tak správní delikt podle § 22a odst. 1 písm. c) ZOHS 360/2012 Sb. a rovněž naplnil skutkovou podstatu porušení čl. 102 písm. a) SFEU.

161. Posuzované jednání účastníka řízení představuje porušení dvou právních předpisů trvajícíchho charakteru v jednočinném souběhu, přičemž toto jednání představovalo po celé posuzované období zneužití dominantního postavení postižitelné i dle předchozích znění zákona i dle čl. 82 Smlouvy o založení Evropského společenství i čl. 102 SFEU.¹²⁰
162. Úřad se dále zabýval otázkou zavinění, byť odpovědnost za protisoutěžní jednání spočívající ve zneužití dominantního postavení je (dle platného znění zákona) odpovědností objektivní. Úřad však ve svých rozhodnutích složku zavinění zkoumá, a to i u soutěžitelů – právnických osob, skrze jejich personální substrát s ohledem na to, že posouzení subjektivní stránky jednání účastníků řízení považuje za důležitou součást svých úvah o závažnosti deliktu včetně způsobu jeho spáchání pro účely stanovení výše ukládané pokuty. Úřad dále uvádí, že zákon č. 143/2001 Sb., ve znění zákona č. 296/2007 Sb. umožňoval soutěžitelům uložit pokutu toliko za úmyslné či nedbalostní porušení § 11 odst. 1 zákona.¹²¹ Teprve novela zákona č. 155/2009 Sb. s účinností od 1. 9. 2009 zrušila existenci zavinění jako podmínky uložení pokuty. S ohledem na to, že jednání účastníka řízení posuzované v tomto správním řízení započalo před 1. 9. 2009, Úřad je povinen pro účely uložení pokuty za protisoutěžní jednání účastníka řízení v období od 1. 1. 2009 do 31. 8. 2009 prokázat zavinění jako náležitost skutkové podstaty deliktu. Subjektivní stránku jednání účastníků řízení pak Úřad zkoumá i v současné době, neboť obecně by za prokázané úmyslné protisoutěžní jednání mělo být přitíženo ve výši sankce.
163. Zaviněním se rozumí psychický vztah toho, kdo se určitým způsobem chová, k výsledku jeho chování. I v soutěžním právu je třeba rozlišovat dvě základní formy zavinění: úmysl (*dolus*) a nedbalost (*culpa*). Při zkoumání formy subjektivní stránky správního deliktu, tj. zavinění, je třeba vycházet ze vztahu intelektuální a volní složky k objektu deliktu, jímž je právem chráněný zájem, proti němuž jednání směřuje, v daném případě zájem na existenci a řádném fungování soutěže na trhu zboží a služeb. Z rozhodovací činnosti Komise vyplývá, že k prokázání úmyslného jednání postačí, je-li si soutěžitel vědom, že svým jednáním může narušit soutěž. Za nedbalostní formu zavinění pak Komise považuje například „absenci nezbytného stupně opatrnosti“ při předběžném posouzení souladu uzavřené dohody se soutěžními pravidly. Toto pojetí je rovněž v souladu s českou trestněprávní doktrínou a rozhodovací praxí, kdy nedbalost lze obecně vymezit tak, že *pachatel zanedbáním povinné opatrnosti při svém jednání způsobí nezamýšlený trestněprávně relevantní následek*.¹²² V situaci, kdy se protiprávního jednání dopustil soutěžitel dobře etablovaný na národních či světových trzích, který byl obeznámen s právem hospodářské soutěže a byl si vědom závažnosti následků v případě jeho porušení, lze podle Komise¹²³ přímo presumovat existenci nedbalostní formy zavinění.
164. Při posuzování subjektivní stránky jednání, jež je předmětem správního řízení, vycházel Úřad z toho, že účastník řízení před posuzovaným obdobím zohledňoval při stanovení výše uvedené autorské odměny obsazenost pokojů a byl si tak vědom nutnosti zohledňovat toto kritérium

¹²⁰ Znění čl. 102 SFEU (dříve čl. 82 Smlouvy o založení Evropského společenství) nebylo v průběhu Úřadem posuzovaného období měněno.

¹²¹ Viz § 22 odst. 2 uvedeného znění zákona.

¹²² Šámal, P. a kol.: *Trestní zákoník*, 2. vydání, Praha, C.H.Beck, 2012, str. 3614.

¹²³ Rozsudek SDEU ze dne 14. 2. 1978 ve věci č. 27/76 *United Brands*.

k naplnění principu proporcionality ve smluvních licenčních vztazích s ubytovacími zařízeními. Nesouhlas s nezohledňováním obsazenosti při stanovení autorských odměn rovněž opakovaně vyjadřovala ubytovací zařízení (viz např. bod 38 a 42 tohoto rozhodnutí). Neoprávněnost požadavku na nezohledňování obsazenosti pokojů mohla být účastníku známa i z rozsudků Nejvyššího soudu v soukromoprávních sporech, jejichž účastníkem byl kolektivní správce OSA (viz bod 137 tohoto rozhodnutí). Zároveň vzal Úřad v úvahu, že nebylo prokázáno, že by cílem účastníka řízení bylo narušovat hospodářskou soutěž aplikací nepřiměřených obchodních podmínek, nýbrž účastník řízení byl veden snahou především zajistit řádný výkon práva jím zastupovaných nositelů chráněných práv na spravedlivou odměnu, nicméně tak neměl učinit prostřednictvím aplikace nepřiměřených obchodních podmínek vůči ubytovacím zařízením při licencování práva na užití předmětů ochrany. Úřad tedy dospěl k závěru, že se účastník řízení dopustil po celé posuzované období zaviněného porušení § 11 odst. 1 písm. a) ZOHS 360/2012 Sb. a čl. 102 písm. a) SFEU, a to z nedbalosti.

165. Vzhledem k tomu, že delikt ní odpovědnost účastníků řízení je v zákoně konstruována jako objektivní, zabýval se Úřad pro úplnost tím, zda nejsou dány liberační důvody dle § 22b odst. 1 zákona, který stanoví, že právník osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.¹²⁴ Toto ustanovení se na jednání účastníka řízení neuplatní, neboť v průběhu správního řízení nebylo zjištěno, že by byly naplněny podmínky pro zproštění se odpovědnosti za daný správní delikt. V době vytýkaného protisoutěžního jednání nebyla zjištěna žádná objektivní skutečnost, která by si vynutila, aby účastník řízení jednal protiprávně, resp. která by jej nutila porušovat jeho právní povinnost a v důsledku které účastník řízení nemohl porušování povinnosti zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které bylo možné požadovat. Lze proto uzavřít, že účastník řízení nemůže být zproštěn odpovědnosti za delikt ve smyslu § 22b odst. 1 zákona.
166. Vzhledem k tomu, že Úřad dospěl k závěru, že jednáním popsaným ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo ke zneužití dominantního postavení, podle § 11 odst. 2 zákona účastníku řízení toto jednání do budoucna zakázal.

VII. Výhrady k jednání a využívání procesních práv účastníka řízení

167. Účastník řízení měl po celou dobu vedení předmětného řízení možnost v souladu se správním řádem využívat svá procesní práva, zejména práva nahlížet do spisu a vyjadřovat v řízení své stanovisko.
168. Úřad zaslal účastníku řízení dopisem č. j. ÚOHS-19072/2020/830/DKI ze dne 16. 7. 2020 v souladu s § 11 odst. 4 ve spojení s § 21b zákona výhrady k jednání v rámci správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP (dále též „sdělení výhrad“).¹²⁵ Ve sdělení výhrad Úřad účastníku řízení sdělil základní skutkové okolnosti případu, jejich právní hodnocení, odkazy na důkazy ve spisu a zároveň indikoval způsob stanovení pokuty za protisoutěžní jednání účastníka řízení a její předpokládanou výši.
169. V rámci sdělení výhrad Úřad účastníka řízení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu pozval k uplatnění jeho práva seznámit se s poklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim před vydáním

¹²⁴ Obdobné ustanovení je v současné době zakotveno v § 21 odst. 1 přestupkového zákona.

¹²⁵ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2020/DP, I. č. 546 - 576.

tohoto rozhodnutí. Účastník řízení tohoto práva využil dne 30. 7. 2020; účastníku řízení bylo umožněno seznámit se s kompletním spisem sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP. Účastník řízení požádal o prodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí, přičemž Úřad mu stanovil v souladu s jeho žádostí lhůtu do 31. 8. 2020.

170. Ke sdělení výhrad se účastník řízení vyjádřil přípisem ze dne 31. 8. 2020,¹²⁶ kde poukazuje na procesní pochybení Úřadu spočívající v nedostatečném prokázání Úřadem tvrzených závěrů. Dále namítá, že sdělení výhrad je založeno na nesprávném právním posouzení, a uvádí, že posuzované jednání je třeba hodnotit z hlediska možné existence excesivních cen. Považuje způsob posouzení způsobené újmy za zcela nedostatečný a předpokládanou sankci za nezákonnou. Účastník řízení proto shrnuje, že závěr Úřadu o jeho údajném zneužití dominantního postavení ve formě vynucování nepřiměřených podmínek, který není podložen ekonomickou analýzou vztahu výše odměny za licenci a hospodářské hodnoty poskytnutého plnění, je naprosto chybný, nezákonný, popírající relevantní unijní judikaturu, a dokonce i vlastní rozhodovací praxi Úřadu. Hmotněprávní posouzení je dle účastníka řízení výrazem zjevného formalismu a představuje jednání *ultra vires* porušující ústavní pořádek a základní atributy právního státu. I kdyby bylo posuzované jednání porušením soutěžních předpisů, předběžně určená výše pokuty je dle účastníka řízení zjevně nezákonná, neboť několikanásobně převyšuje její zákonný limit, který je dle účastníka řízení ve výši 8 204 200 Kč.
171. Účastník řízení proto navrhuje, aby Úřad správní řízení sp. zn. ÚOHS-0250/2018/DP vedené s ním neprodleně zastavil. Pro případ, že by Úřad nevyhověl návrhu na zastavení řízení, navrhuje účastník řízení níže blíže uvedené důkazy spočívající ve vypracování znaleckých posudků.
172. Úřad se v rámci správního řízení zabýval všemi tvrzeními účastníka řízení, přičemž skutečnost, jak se s nimi vypořádal, vyplývá z jednotlivých bodů odůvodnění tohoto rozhodnutí zejména v části Vyjádření Úřadu k námitkám účastníka řízení (viz níže).

VIII. Vyjádření Úřadu k námitkám účastníka řízení

173. Níže provádí Úřad vypořádání námitek uplatněných účastníkem řízení v rámci správního řízení, zejména ve vyjádření ke sdělení výhrad, které nebyly doposud vypořádány v rámci shora provedeného právního posouzení jednání účastníka řízení.

Úřad neprokazuje jím dovozené závěry ve sdělení výhrad

174. Účastník řízení namítá, že Úřad nedostal důkaznímu břemeni u posuzovaného jednání v roce 2009, neboť nároky účastníka řízení na odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným byly řešeny zpětně na základě dohod o narovnání, které však již z důvodu značného časového odstupu nebyl schopen dohledat ani INTERGRAM, ani AHR.
175. K tomu Úřad konstatuje, že ačkoli Úřad nemá k dispozici dohodu o narovnání uzavřenou mezi účastníkem řízení a AHR týkající se nároků na odměny nositelů práv za rok 2009, neznamená to, že by tím bylo zpochybněno prokázání nezohledňování obsazenosti pokojů ubytovacích zařízení při stanovení sazeb v sazebníku účastníka řízení za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným, neboť sám účastník řízení ve svém vyjádření konstatoval, že jeho sazebníky odměn po celé posuzované období včetně roku 2009 obsazenost pokojů ubytovacích zařízení

¹²⁶ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2020/DP, l. č. 592 a násl.

nezohledňovaly (viz bod 56 tohoto rozhodnutí). Úřad proto vyšel z tvrzení účastníka řízení, kterému musí být vlastní stanovení a uplatňování sazeb odměn za užití předmětu ochrany detailně známo a jehož tvrzení je rovněž v souladu s údaji obsaženými v jeho sazebníku odměn pro rok 2009.

176. Úřad dle účastníka řízení vycházel při zjišťování obsazenosti ubytovacích zařízení pouze z odhadů a agregovaných dat ČSÚ namísto oslovení provozovatelů zařízení, kterým INTERGRAM poskytoval v průběhu posuzovaného období licenci.
177. K tomu Úřad uvádí, že při zjišťování obsazenosti vycházel z dat ČSÚ, vyjádření samotného účastníka řízení a podpůrně využil také vyjádření týkající se obsazenosti kolektivního správce OSA, který u smluvních ubytovacích zařízení obsazenost sledoval. Data a odhady z těchto tří zdrojů vykazovaly značnou shodu v letech před i po posuzovaném období, tudíž nebylo nutné, aby Úřad prováděl vlastní šetření obsazenosti ubytovacích zařízení dosažené v posuzovaném období. Úřad navíc při porovnání sazeb a vyčíslení újmy uvažoval 50% obsazenost ubytovacích zařízení, což byla obsazenost vyšší než nejvyšší zjištěná průměrná obsazenost v kterémkoliv z uváděných roků všech z výše uvedených zdrojů. Vyšší uvažovaná obsazenost je při vyčíslení újmy vzniklé ubytovacím zařízení ve prospěch účastníka řízení.
178. Úřad rovněž dle účastníka řízení neuvádí žádné relevantní argumenty či důkazy svědčící jeho tvrzení, že hlavním důvodem nezohledňování obsazenosti ubytovacích zařízení byla snaha účastníka řízení maximalizovat výši vybraných odměn, aniž by zároveň zohlednil oprávněný zájem ubytovacích zařízení hradit cenu pouze za skutečné užití předmětu ochrany.
179. K tomu Úřad uvádí, že odůvodnění tvrzení Úřadu o maximalizaci výše vybraných odměn bez zohlednění zájmu ubytovacích zařízení hradit spravedlivou cenu za užití předmětu ochrany je obsaženo v bodech 138 – 142 sdělení výhrad. Úřad k předmětnému závěru dospěl jednak na základě posouzení důvodů uváděných účastníkem řízení pro ukončení zohledňování obsazenosti v sazbách autorských odměn a jednak na základě posouzení, zda byl takový postup stanovení ceny přiměřený a spravedlivý s ohledem na oprávněné obchodní zájmy smluvních partnerů – ubytovacích zařízení.
180. Účastník řízení má dále za to, že Úřad interpretuje některé podklady pouze jednostranně na podporu argumentů proti účastníku řízení. Například při interpretaci přípisu Ministerstva Úřad zcela pominul sdělení Ministerstva, že v průběhu posuzovaného období byla ubytovací zařízení zjevně zvýhodněna zastropováním maximální ceny.
181. K tomu Úřad konstatuje, že Ministerstvo se v předmětném přípisu skutečně vyjádřilo v tom smyslu, že ubytovací zařízení byla zastropováním maximální výše autorské odměny zvýhodněna. Ministerstvo však posuzuje toto zvýhodnění ve vztahu k ostatním uživatelům předmětů ochrany, od nichž mohli nositelé chráněných práv, potažmo kolektivní správci, požadovat autorské odměny bez omezení. Zároveň Ministerstvo uvedlo, že touto právní úpravou došlo k omezení smluvní svobody v soukromoprávním vztahu v neprospěch autorů a dalších nositelů práv. Úřad tyto skutečnosti ve sdělení výhrad neuvedl, neboť je neshledal za relevantní pro hodnocení posuzovaného jednání účastníka řízení. Tvrzené zvýhodnění ubytovacích zařízení oproti jiným uživatelům předmětů ochrany se týká pouze vzájemné pozice smluvních partnerů nositelů práv/kolektivních správců, nikoli kolektivních správců. Ve vztahu k tvrzenému omezení smluvní volnosti je třeba dále konstatovat, že jakákoli cenová regulace s sebou přináší omezení smluvní volnosti při stanovení cen (ostatně to je přímo

smyslem takové regulace), kdy příslušný orgán veřejné moci považuje s ohledem na veřejné zájmy za nutné tuto smluvní volnost omezit. Je přitom zcela mimo kompetence Úřadu hodnotit nutnost či správnost takové regulace, a proto se touto otázkou v rámci správního řízení nijak nezabýval. Úřad pouze na základě srovnání sazeb odměn uplatňovaných v České republice dle § 23 AZ 168/2008 Sb. se sazbami vybraných zahraničních kolektivních správců hodnotil, zda autorské odměny stanovené v souladu s touto regulací nebyly v takové výši, která by porušovala legitimní práva nositelů chráněných práv na spravedlivou odměnu za jejich užití.

182. Úřad ve sdělení výhrad tvrdí, že při posuzování zneužití dominantního postavení formou vynucování jiných nepřiměřených podmínek je zcela irelevantní jednání na jiných zeměpisných trzích jinými soutěžiteli. Přitom dle účastníka řízení plyne i z judikatury SDEU, že porovnání s referenčními členskými státy může být relevantní metodou pro zjištění indicie v případě možné nepřiměřené odměny. Úřad tuto metodu navíc sám využívá, avšak nesprávně, neboť na jejím základě poukazuje na existenci i nižších cen. Úřad se rovněž nevypořádal s tím, že z porovnání s jednáním 35 zahraničních kolektivních správců vyplynulo, že 27 z nich obsazenost nezohledňovalo, což dokazuje, že posuzované jednání je zjevně obvyklou cenovou praktikou a Úřad byl povinen primárně zkoumat hospodářskou hodnotu poskytnutého plnění ze strany účastníka řízení.
183. K tomu Úřad uvádí, že nijak nezpochybňuje tvrzení účastníka řízení, že při prokazování možného zneužití dominantního postavení prostřednictvím excesivních cen může jako indicie možného protisoutěžního jednání svědčit srovnání cenové úrovně na různých geografických trzích. V tomto správním řízení se Úřad nicméně nezabýval konkrétní výší autorských odměn z hlediska jejich možné excesivnosti. Úřad posuzoval možnou nepřiměřenost obchodní podmínky, která bytí má vliv na výši konečné ceny, není obchodní podmínkou spočívající v nepřiměřeně vysoké ceně. Pokud by totiž vypočtená odměna byla požadována za protiplnění (tj. zpřístupnění předmětu ochrany), nebylo by možno označit ji s největší pravděpodobností za excesivní. Nepřiměřenost obchodní podmínky v posuzovaném případě spočívá v tom, že odměna je požadována za nulové protiplnění. V takovém případě logicky není nutné zjišťovat hodnotu protiplnění, ani cenovou úroveň na jiných geografických trzích, neboť pokud smluvní strana neposkytuje jakékoli plnění, nemůže požadovat ani jakoukoli odměnu.
184. Úřad již výše v rozhodnutí (viz bod 147) uvedl, že skutečnost, že jiný soutěžitel ve svých smluvních vztazích se smluvními partnery stanovuje shodné obchodní podmínky jako dominantní soutěžitel, neznamená to, že je taková obchodní podmínka dominantanta přiměřená. Úřad na tuto argumentaci plně odkazuje ve vztahu k námitce účastníka řízení, že většina jím porovnávaných zahraničních kolektivních správců nezohledňovala při tvorbě cen obsazenost.
185. Účastník řízení uzavírá, že Úřad prokazatelně nevychází ze standardních metod soutěžně právního posuzování. Jeho závěry jsou nepodložené, ryze formalistické a nemohou obstát obecně, natož v rámci nyní již běžného přístupu k právu hospodářské soutěže, tzv. více ekonomického přístupu.
186. Úřad má tedy na rozdíl od účastníka řízení z výše uvedených důvodů za to, že jeho závěry obsažené ve sdělení výhrad plynou z dostatečně zjištěného a důkazně podloženého stavu věci.

Sdělení výhrad je založeno na nesprávném právním posouzení

187. Účastník řízení poukazuje na to, že závěr Úřadu o vynucování nepřiměřených obchodních podmínek účastníkem řízení je chybný, nezákonný, popírající relevantní unijní judikaturu a dokonce i jeho vlastní rozhodovací praxi. Hmotněprávní posouzení jednání účastníka řízení je dle jeho názoru výrazem zjevného formalismu a představuje jednání porušující ústavní pořádek a základní atributy právního státu.
188. Konkrétně účastník řízení namítá, že se Úřad měl zabývat hospodářskou hodnotou poskytnutého plnění (licence k zpřístupňování předmětů ochrany ubytovaným) a její přiměřenosti ve vztahu k stanovení odměny bez zohledňování obsazenosti ubytovacích zařízení. V této souvislosti odkazuje na judikaturu SDEU ve věci *STIM, Léčebné lázně Mariánské Lázně*¹²⁷ a *AKKA/LAA*. Z judikatury plyne, že pokud chtěl Úřad dovodit, že odměna za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným je nepřiměřená, měl posoudit hospodářskou hodnotu licence na straně jedné a výši odměny na straně druhé, což však neučinil.
189. Úřad opakovaně konstatuje, že nepřiměřenost posuzované obchodní podmínky dovozuje ze skutečnosti, že účastník řízení požadoval finanční plnění, aniž by ubytovacím zařízením poskytoval jakékoli protiplnění. Nepřiměřenost výsledné ceny tedy nespočívá v její konkrétní výši, ale v tom, že obsahuje částku, která byla uhrazena za plnění, které nebylo nikdy poskytnuto. Je přitom zjevné, že výsledná platba za využití licence se odvíjí mj. od intenzity a rozsahu užití předmětu ochrany. Čím většímu množství hostů ubytovací zařízení poskytne předmět ochrany k užívání, tím vyšší hospodářský prospěch z licence získá, neboť hosté platí za užití předmětu ochrany jako součást poskytovaných ubytovacích služeb. Je tak zjevné, že hospodářská hodnota licence je navázána mj. na počet ubytovaných hostů, resp. obsazenost ubytovacího zařízení, a tomu nutně musí odpovídat i výše odměny na straně druhé. Tuto skutečnost však účastník řízení při tvorbě ceny nezohlednil, a proto se dopustil praktiky vynucování nepřiměřených obchodních podmínek.
190. Účastník řízení v této souvislosti vyčíslil, že pokud by byla zohledněna nejnižší průměrná obsazenost uváděná ČSÚ v letech 2008 – 2014 ve výpočtu odměny za licenci k zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným dle sazeb kolektivního správce INTERGRAM v roce 2015, byly by v posuzovaném období měsíční odměny za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným jak televizním, tak rozhlasovým vysíláním bez zohlednění obsazenosti pouze o 1,67 Kč vyšší. Zjevný formalismus posuzování jednání Úřadem znamená, že pokud by byla odměna za licenci stanovena bez ohledu na obsazenost pokoje např. ve výši 0,01 Kč, tak by se přesto jednalo o vynucování nepřiměřené obchodní podmínky. K tomu účastník řízení odkazuje na přípis Ministerstva ze dne 13. 9. 2018, kde se uvádí, že mu není známo, že by tzv. zastropování odměn vycházelo z jakékoli ekonomické analýzy, kalkulace či studie a dle Ministerstva znamenalo bezprecedentní jednostrannou výhodu ve prospěch jedné kategorie uživatelů (ubytovacích zařízení).
191. K tomu Úřad konstatuje, že v roce 2015 a 2016 účastník řízení zohledňoval obsazenost ubytovacích zařízení intervalově a nejvyšší sazbu (při obsazenosti 80 % a více) ve výši 36,75 Kč navýšil o 10 % oproti jednotné sazbě (bez zohledňování obsazenosti) uplatňované v roce 2014 ve výši 33,41 Kč. Meziroční porovnávání sazeb, které účastník řízení předkládá, je tak při nezohlednění toho, že nejvyšší sazba byla meziročně navýšena, zavádějící. V roce 2015 činil rozdíl mezi sazbou při 80% obsazenosti a sazbou při obsazenosti 38,7 % 5,01 Kč. I když sazby

---

¹²⁷ Rozsudek SDEU ve věci C-351/12 ze dne 27. 2. 2014.

pro jednotlivé intervaly obsazenosti (např. pro střední hodnotu daného intervalu) byly v roce 2015 vyšší, než by odpovídalo sazbám vypočteným při lineárně uplatňované obsazenosti, Úřad zohlednil, že obsazenost ubytovacích zařízení byla alespoň dílčím způsobem v sazebnících uvažována. (Od roku 2017 účastník řízení již začal obsazenost zohledňovat lineárně). K námitce účastníka řízení, že zastropování odměn nevycházelo z jakékoli ekonomické analýzy a znamenalo bezprecedentní výhodu ve prospěch ubytovacích zařízení, Úřad uvádí, že za účelem posouzení legislativního nastavení hodnoty maximální výše odměn provedl srovnání celkové výše autorských odměn za užití chráněných práv v České republice a v dalších evropských zemích, přičemž se nepotvrdilo, že by maximální výše celkové autorské odměny byla stanovena nepřiměřeně nízko.

192. Účastník řízení konstatuje, že nad to z cenového srovnání odměn uplatňovaných kolektivními správci v zahraničí vyplynulo, že ve čtyřech ze sedmi porovnávaných zemí kolektivní správci obsazenost nezohledňovali; odměna za licenci sjednávaná účastníkem řízení nebyla zřetelně vyšší než odměny účtované v ostatních členských státech EU; odměna za licenci sjednávaná účastníkem řízení byla nižší než např. odměna (resp. celkové odměny všech kolektivních správců) v Maďarsku, v němž byla podle Úřadu obsazenost zohledňována po celé posuzované období.
193. Skutečnost, že výše celkových odměn v České republice nepřevyšuje horní hranici intervalu zjištěných celkových odměn v rámci posuzovaných zemí (je dán předpoklad, že ani odměny kolektivního správce INTERGRAM nepřevyšují horní hranici odměn za užití práv výkonných umělců v porovnávaných zemích), není pro posouzení daného případu podstatná. Úřad v daném správním řízení neposuzoval zneužívající praktiku aplikace nepřiměřeně vysokých cen, ale posuzoval, zda v důsledku cenových podmínek, které nezohledňovaly obsazenost ubytovacích zařízení, došlo k vynucování peněžního plnění, aniž by existovalo jakékoliv protiplnění ve formě užití práv výkonných umělců a výrobců záznamů. Úřadem provedené srovnání celkové výše autorských odměn v jiných zemích mělo za cíl toliko zhodnotit, zda regulace výše autorských odměn provedená autorským zákonem nezpůsobila zásah do oprávněných práv nositelů chráněných práv na spravedlivou odměnu za užití jejich předmětů ochrany.
194. Účastník řízení poukazuje na správní řízení vedené s účastníkem řízení INTERGRAM pod sp. zn. S 130/04, které bylo rozhodnutím¹²⁸ zastaveno. Z předmětného rozhodnutí, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí předsedy Úřadu¹²⁹ přitom plyne povinnost Úřadu zabývat se v případě prokazování nepřiměřených odměn ekonomickou hodnotou oprávnění k veřejnému užití záznamů, případně posouzením případné ne/přiměřenosti uplatňované ceny v porovnání k cenové úrovni na různých geografických trzích. Úřad tak v nyní posuzovaném případě neučinil, čímž popřel svou vlastní rozhodovací praxi a porušil princip legitimního očekávání účastníka řízení.
195. K namítaným rozhodnutím vydaným v rámci správního řízení sp. zn. S 130/04 vedeného Úřadem s účastníkem řízení INTERGRAM, Úřad konstatuje, že předmětné řízení bylo vedeno ve věci možného zneužití dominantního postavení uplatňováním nepřiměřeně vysokých odměn za udělování oprávnění (licence) k užití zaznamenaných výkonů a záznamů ke

¹²⁸ Rozhodnutí Úřadu č. j. S 130/04-4769/06-620 ze dne 10. 3. 2006.

¹²⁹ Rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R 3/2005 ze dne 4. 1. 2006.

sdělování veřejnosti prostřednictvím hracích skříní – jukeboxů a v uplatňování rozdílných podmínek při shodném či srovnatelném plnění při udělování oprávnění (licence) k užití zaznamenaných výkonů a záznamů ke sdělování veřejnosti provozovatelům hracích skříní, a to klasických CD jukeboxů a jukeboxů s harddiskem. Úřad nijak nezpochybňuje svou předchozí rozhodovací praxi a ztotožňuje se s tím, že při posuzování praktiky nepřiměřeně vysokých cen je třeba zabývat se hodnotou poskytovaného protiplnění (zde licence k užití výkonů a záznamů prostřednictvím jukeboxů), potažmo provést srovnání cenové úrovně na jiných geografických relevantních trzích. Nicméně Úřad takové srovnání v tomto správním řízení učinit nemusel, neboť jeho předmětem nebyla otázka excesivní výše autorských odměn. Úřad rovněž nemusel vyčíslit ekonomickou hodnotu služby zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným. V daném případě plně postačilo zhodnotit, že výše odměny za takové užití předmětu ochrany při plné obsazenosti příslušného ubytovacího zařízení nemůže být totožná jako v případě jeho podstatně nižší obsazenosti, neboť na neobsazených pokojích absentují zákazníci, kteří by byli příjemci nabízené služby a za tuto službu by platili. Úřad tedy v tomto smyslu hodnotil hospodářskou hodnotu práva zpřístupňovat předmět ochrany ubytovaným, když dospěl k závěru, že tato hodnota musí být nutně vyšší, pokud je předmět ochrany poskytován zákazníkům při vyšší obsazenosti ubytovacího zařízení než v případě obsazenosti nižší.

196. Účastník řízení poukazuje na to, že sám Úřad ve sdělení výhrad dospěl k závěru, že jednání účastníka řízení nevedlo vůči spotřebitelům k navyšování cen za ubytovací služby či snížení kvality těchto služeb. Přičemž účastník řízení byl veden snahou zajistit řádný výkon práva jím zastupovaných nositelů chráněných práv na spravedlivou odměnu.
197. K tomu Úřad konstatuje, že účastníkem řízení uváděné skutečnosti vzal v rámci správního řízení v úvahu např. při vyhodnocení míry individuální závažnosti posuzovaného jednání účastníka řízení a stanovení výše pokuty či při posouzení subjektivní stránky přestupku. Nicméně je třeba zároveň uvést, že tyto skutečnosti nemohou znamenat, že by jednání účastníka řízení v posuzovaném období nenaplněovalo skutkovou podstatu zneužití dominantního postavení ve smyslu § 11 odst. 1 zákona a čl. 102 SFEU.

Absence posuzování přiměřenosti protiplnění

198. Účastník řízení uvádí, že soutěžní úřady EU jsou v rámci tzv. více ekonomického přístupu povinny při aplikaci čl. 102 SFEU zkoumat skutečné dopady posuzovaného jednání na hospodářskou soutěž, resp. spotřebitelský blahobyt. V oblasti kolektivní správy SDEU dovodil, že je třeba zvažovat, zda jsou poplatky kolektivního správce v přiměřeném poměru k hospodářské hodnotě plnění poskytnutých touto organizací.¹³⁰
199. Ve sdělení výhrad se uvádí, že vztah mezi odměnou požadovanou kolektivním správcem INTERGRAM a jím zprostředkovaným protiplněním je nepřiměřený. Takový závěr je dle účastníka řízení zcela svévolný, neboť Úřad k němu dospěl bez provedení řádné ekonomické analýzy. Úřad totiž neprovedl žádnou ekonomickou analýzu hodnoty plnění, jak vyžaduje judikatura SDEU.¹³¹ Jelikož Úřad vůbec neposoudil hodnotu plnění, nemohl ani posoudit možnou nepřiměřenost obchodních podmínek.

¹³⁰ Viz rozsudek SDEU ve věci *STIM*.

¹³¹ Viz rozsudek SDEU ve věci *STIM*.

200. K tomu Úřad odkazuje na svá vyjádření výše. Úřad posuzoval hodnotu plnění ze dvou hledisek. Jednak posuzoval, zda lze považovat za přiměřené, aby za plnění v části, které nebylo smluvnímu partnerovi reálně poskytnuto, bylo požadováno protiplnění. Za druhé provedl srovnání cenových úrovní autorských odměn na zahraničních trzích s cenovou úrovní na trhu v České republice za účelem ověření, zda maximální legislativně stanovená výše autorských odměn není natolik nízká, že by ekonomická hodnota užití předmětu ochrany zjevně nemohla být ve prospěch nositelů chráněných práv spravedlivě pokryta. Není tedy pravdivé tvrzení účastníka řízení, že zcela pominul posouzení hodnoty poskytovaného protiplnění (hodnoty licence). Naopak Úřad k tomuto posouzení provedl poměrně rozsáhlé šetření (zpracování a porovnání údajů poskytnutých zahraničními kolektivními správci).

Úřad zaměňuje hodnotu pro uživatele předmětu ochrany a nepřímý obchodní prospěch ubytovacích zařízení

201. Sdělení výhrad považuje za hodnotu plnění, kterou ubytovací zařízení získala, reálné užití předmětu ochrany ubytovanými. Tento závěr je dle účastníka řízení nesprávný a odporující hospodářské realitě.

202. Ubytovací zařízení samo o sobě nijak neužívá předmět ochrany ve smyslu jeho zhlédnutí či poslechu, možnost předmět ochrany užit je doprovodnou službou nabízenou budoucím hostům. Úřad v této souvislosti zcela přehlídá nepřímý obchodní prospěch, který licence ubytovacím zařízením přináší, neboť obchodní hodnota licence pro ubytovací zařízení vzniká již v momentu nabídky potenciálnímu zákazníkovi.

203. Úřad se neztotožňuje s námitkou účastníka řízení, že licence na užití předmětů ochrany na pokojích přináší ubytovacím zařízením užitek již v momentu nabídky potenciálnímu zákazníkovi, neboť ubytovací zařízení z licence profituje až v okamžiku využití ubytovacích služeb svými hosty. Tomu odpovídá i odměna nositelů chráněných práv, která jim náleží až v okamžiku užití jejich předmětů ochrany uživatelem. K tomu Úřad plně odkazuje na bod 139 tohoto rozhodnutí.

Úřad nesprávně zhodnotil rovnováhu mezi zájmem nositelů práv a ubytovacích zařízení

204. Účastník řízení namítá, že sdělení výhrad je vnitřně nekonzistentní, neboť na jedné straně porovnává podmínky na relevantním trhu s jinými členskými státy EU a jinde ve sdělení výhrad uvádí, že takové jednání není nijak vypovídající. Dále účastník řízení poukazuje na nutnost nalézt přiměřenou rovnováhu mezi zájmem výkonných umělců a výrobců záznamů na získání odměny za užití předmětu ochrany a zájmem ubytovacích zařízení získat licenci za přiměřených podmínek.

205. Úřad uvádí, že porovnával cenu licencí aplikovanou v jiných členských státech za účelem zhodnocení tvrzení účastníka řízení, že sazba licenční odměny byla autorským zákonem nastavena výrazně v neprospěch nositelů práv, což ve správním řízení nebylo potvrzeno. Zjištění, že se zákonem stanovený limit celkových autorských odměn pohybuje v posuzovaném období na 4. až 6. místě z osmi porovnávaných zemí a i v případě, že by byla uvažována odměna ve výši 50 % ze zákonem stanoveného limitu (při lineárním zohlednění 50% obsazenosti), se tato výše pohybuje na 3. až 4. místě v rámci porovnávaných zemí, nesvědčí námitce účastníka řízení, že by byl zákonný limit celkových autorských odměn za užití předmětu ochrany v pokojích ubytovacích zařízení stanoven v neprospěch výkonných umělců

a výrobců záznamů a bylo by nutno jej kompenzovat nezohledňováním obsazenosti. Co se týká porovnávání dalších obchodních podmínek, Úřad konstatuje, že přiměřenost se hodnotí především ve vztahu k poskytovanému protiplnění a odkazuje na své vyjádření výše (viz bod 183 tohoto rozhodnutí).

206. Účastník řízení konstatuje, že ubytovacím zařízením nemohla být způsobena újma jednáním účastníka řízení, když účastníku řízení platila v průběhu posuzovaného období téměř totožné odměny jako po něm. Nedává totiž smysl, aby stejné plnění bylo vůči ubytovacím zařízením nepřiměřené, když za toto plnění zaplatila téměř totožnou cenu.
207. Úřad odkazuje na své vyjádření v bodě 191 tohoto rozhodnutí a dále uvádí, že v daném správním řízení nehodnotí nepřiměřenost výše stanovené sazby za užití předmětů ochrany na pokojích ubytovacích zařízení, ale požadavek platby v situaci, kdy prokazatelně nebylo poskytnuto protiplnění za tuto požadovanou platbu.
208. Účastník řízení namítá, že Úřad sice porovnal výši ceny licence, ale nijak nehodnotil výši odměn, kterou výkonní umělci a výrobci záznamů obdrželi. Navíc závěr Úřadu odporuje názoru Ministerstva, že zastropování odměn znamenalo jednostrannou výhodu ve prospěch ubytovacích zařízení v neprospěch autorů a dalších nositelů práv, přičemž toto zastropování odměn spolu s povinným zohledňováním obsazenosti znamenalo dvojnásobnou výhodu jedné kategorie uživatelů – poskytovatelů ubytovacích služeb.
209. K tomu Úřad opětovně konstatuje, že není pravdivé tvrzení účastníka řízení, že Úřad nijak nehodnotil výši odměn za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným prostřednictvím televizního a rozhlasového vysílání, která byla v posuzovaném období předmětem cenové regulace. Vzhledem k tomu, že kolektivní správci namítali, že v důsledku cenové regulace nemohli zohledňovat v sazbách odměn obsazenost pokojů, neboť by jimi zastupovaní nositelé chráněných práv nezískali spravedlivou odměnu za užití předmětů ochrany, provedl Úřad srovnání sazeb odměn za zpřístupňování předmětu ochrany televizním vysíláním na hotelových pokojích v České republice a vybraných zemích EU. Úřad prostřednictvím tohoto srovnání prokázal, že výše stanovené maximální odměny nemohla být objektivním důvodem pro ukončení zohledňování obsazenosti pokojů v sazbách odměn. K názoru Ministerstva je třeba uvést, že i kdyby bylo pravdou, že právní úprava stanovící zastropování odměn spolu s povinným zohledňováním obsazenosti znamenala výhodu jedné kategorie uživatelů předmětů ochrany oproti ostatním kategoriím těchto uživatelů, toto tvrzení se žádným způsobem nevyjadřuje k samotné hodnotě zastropovaných odměn například v tom smyslu, že by zastropovaná výše odměn byla nepřiměřeně nízká. Tvrzení pouze konstatuje, že dle názoru Ministerstva byli nositelé chráněných práv prostřednictvím právní úpravy bezdůvodně jednostranně omezeni ve smluvní svobodě, čímž byla narušena rovnost smluvních stran. Hodnocení soukromoprávní pozice smluvních stran však nebyla předmětem správního řízení vedeného s účastníkem řízení, a Úřad proto tuto otázku nemohl hodnotit.
210. Účastník řízení nesouhlasí s tím, že autorský zákon obsahoval povinnost zohledňovat obsazenost implicitně i v posuzovaném období, neboť pokud by taková povinnost byla již v zákoně obsažena, nedávalo by pro zákonodárce smysl, aby tuto povinnost do znění autorského zákona výslovně nově zakotvoval.
211. K tomu Úřad konstatuje, že k výslovnému legislativnímu zakotvení povinnosti zohledňovat obsazenost pokojů ubytovacích zařízení v sazbách odměn mohlo dojít v důsledku jednání

kolektivních správců, kteří v minulosti obsazenost pokojů ubytovacích zařízení běžně zohledňovali a teprve v reakci na regulaci sazeb odměn ji zohledňovat přestali. Právní úprava tak mohla představovat výslovný projev vůle zákonodárce jednoznačně informovat o povinnosti nadále zohledňovat obsazenost v sazbách odměn i při cenové regulaci maximální výše odměn.

Jednání účastníka řízení odpovídalo běžné praxi a podmínkám na relevantním trhu

212. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném období zohledňovaly obsazenost tři ze sedmi porovnávaných zemí, je dle účastníka řízení zřejmé, že nezohledňování obsazenosti je v dané tržní oblasti obvyklou soutěžní praxí. Nadto INTERGRAM poskytl Úřadu informace o tom, že 27 z 35 zahraničních kolektivních správců obsazenost nikdy nezohledňovalo.
213. Úřad uvádí, že podobnost jednání jiných kolektivních správců v zahraničí s posuzovaným jednáním účastníka řízení není důvodem, proč by jednání účastníka řízení nemělo představovat zneužití dominantního postavení. K tomu Úřad blíže odkazuje na vypořádání totožné námítky účastníka řízení výše – viz bod 147 tohoto rozhodnutí.

Jednání je nutno posuzovat jako možné excesivní ceny

214. Účastník řízení nesouhlasí s právním názorem Úřadu, že jednání účastníka řízení spočívá v požadování jiných než cenových obchodních podmínek, neboť dle něj spočívá v údajně nadměrné výši odměny za poskytnutí licence. Tomu svědčí i porovnání podmínek na relevantním trhu s podmínkami na trzích okolních členských států, přičemž to indikuje, že podmínky na relevantním trhu v posuzovaném období byly srovnatelné s podmínkami na trzích okolních členských států.
215. Úřad k námitce účastníka řízení opětovně konstatuje, že v daném správním řízení neposuzoval excesivnost cenových podmínek a odkazuje na svá vyjádření výše.
216. Účastník řízení dále poukazuje na to, že formální nezohlednění obsazenosti je třeba posoudit v kontextu s ostatními podmínkami. V případě, že se provozovatel ubytovacího zařízení rozhodl pořídit licenci nabízenou účastníkem řízení, bylo mu na jejím základě umožněno, aby všichni jeho zákazníci mohli užít předmět ochrany na svých pokojích, a to až do plné obsazenosti ubytovacích zařízení. Jednalo se tak dle účastníka řízení o faktor ovlivňující výši ceny za poskytnutí licence. Zvoleným modelem kolektivní správy byla rovněž ovlivněna výše nákladů účastníka řízení spočívající v administraci celého systému.
217. K tomu Úřad konstatuje, že v případě, že ubytovací zařízení jako nabyvatel licence nemá zákazníka, kterému by poskytoval na pokoji možnost předmět ochrany užít, nesděluje jej po tuto dobu na pokoji veřejnosti a licenci nevyužívá. Na neobsazeném pokoji tak prokazatelně nemůže dojít k výkonu práva ke sdělování předmětu ochrany veřejnosti, a tudíž požadavek platby za neexistující protiplnění je nepřiměřený. Argumentace účastníka řízení, že cena aplikovaná v posuzovaném období představovala průměrnou cenu za zvukový nebo zvukově obrazový přístroj při jakékoliv obsazenosti ubytovacího zařízení, je účelová. Pokud byla účastníkem řízení před i po posuzovaném období obsazenost zohledňována, byla zohledňována na základě skutečně dosažené obsazenosti každého ubytovacího zařízení a tato skutečnost byla v sazebnících jednoznačně deklarována. Co se týká administrativních nákladů účastníka řízení, v posuzovaném období byly stanovovány autorské odměny za užití předmětu ochrany za celkový počet pokojů, v nichž byl umístěn zvukový nebo zvukově obrazový přístroj.

V případě zohledňování obsazenosti by se jednalo pro účastníka řízení při výpočtu celkové odměny o administrativně totožný úkon, pouze by počet pokojů byl upraven dle míry jejich obsazenosti, navíc tuto informaci účastníkovi řízení poskytuje ubytovací zařízení. Dle názoru Úřadu tedy zohledňování obsazenosti ve stanovení celkových odměn nemohlo zásadním způsobem navýšit administrativní náklady účastníka řízení.

218. Účastník řízení podotýká, že Úřad sám ve sdělení výhrad uvádí, že posuzoval, zda nezohledňování obsazenosti při výpočtu odměny (ceny) je či není přiměřené k poskytovanému protiplnění. Jinými slovy i sám Úřad uznává, že je třeba posoudit, zda předmětné cenové podmínky za poskytnuté protiplnění byly v souladu s právem hospodářské soutěže.
219. K tomu Úřad konstatuje, že posuzoval, zda uplatňované obchodní podmínky jsou přiměřené k poskytovanému protiplnění a jsou tedy v souladu s právem hospodářské soutěže, tak jak uvádí účastník řízení. Zároveň je však třeba uvést, že nepřiměřenost obchodních podmínek nemusí nutně spočívat v uplatňování excesivních cen, a to i přesto, že nepřiměřená obchodní podmínka ovlivňuje výslednou výši ceny za celkové poskytované protiplnění.

Úřad neprokázal, že by jednání účastníka řízení v posuzovaném období bylo zneužitím dominantního postavení

220. Účastník řízení konstatuje, že porovnáním sazeb odměn účastníka řízení se sazbami zahraničních kolektivních správců provedeným Úřadem bylo prokázáno, že neexistují indicie na existenci excesivních cen kolektivního správce INTERGRAM.
221. Úřad opětovně uvádí, že nezohledňování obsazenosti neposuzoval v kontextu aplikace nepřiměřených cen, ale jako nepřiměřenou obchodní podmínku, v jejímž důsledku byla požadována platba za neexistující protiplnění (viz bod 183 tohoto rozhodnutí).
222. Účastník řízení taktéž namítá, že Úřad měl navíc povinnost posoudit výši administrativních nákladů účastníka řízení s ohledem na efektivitu výkonu kolektivní správy.¹³² K tomu účastník řízení uvádí, že jeho náklady na operativní činnost za rok 2013 dosáhly hodnoty přibližně 15,1 % z celkového inkasa odměn, a proto je jím vykonávaná kolektivní správa vysoce efektivní.¹³³
223. Úřad konstatuje, že předmětem správního řízení nebylo posouzení efektivity výkonu kolektivní správy ze strany účastníka řízení. I pokud by totiž bylo prokázáno, že administrativní náklady účastníka řízení jsou přiměřené a kolektivní správa chráněných práv je vykonávána efektivně, tato skutečnost nemůže zvrátit závěr o zneužití dominantního postavení jednáním účastníka řízení, které bylo předmětem posouzení v tomto správním řízení.

Nedostatečné posouzení újmy

224. Účastník řízení namítá, že Úřad určuje újmu způsobenou posuzovaným jednáním pouze na základě pouhého odhadu. Dle účastníka řízení lze za údajnou újmu považovat případnou excesivní část ceny za licenci. Jelikož byla cena za licenci v posuzovaném období téměř totožná jako v roce 2015, kdy byla obsazenost zohledňována, k žádné újmě dojít nemohlo.

¹³² K tomu srov. rozsudek SDEU ve věci AKKA/LAA.

¹³³ Dle judikatury SDEU náklady ve výši do 20 % z celkové vybrané částky odměn nesvědčí o neefektivní správě.

225. Úřad v daném správním řízení neposuzoval nepřiměřenost výše sazeb za licenci a nedeklaroval, že by posuzované sazby měly excesivní charakter, proto újmu není možno vyjádřit jako excesivní část ceny. Co se týká vyčíslení újmy, Úřad odkazuje na bod 151 tohoto rozhodnutí. Obecně je třeba uvést, že ačkoli je existence újmy základním znakem skutkové podstaty zneužití dominantního postavení a její vznik jiným soutěžitelům či spotřebitelům způsobený jednáním dominantanta musí být spolehlivě prokázán, zásadně není nutné, aby Úřad hodnotu újmy přesně vyčíslil. To ostatně často není ani možné, neboť pojem *újma* ve smyslu § 11 odst. 1 zákona zahrnuje všechny škodlivé následky, bez ohledu na to, zda jsou materiální povahy a zda jsou vyčíslitelné v penězích. Skutečnost, že byla výše finanční újmy vyčíslena pouze odhadem, tedy nemůže mít vliv na prokázání skutkové podstaty zneužití dominantního postavení účastníkem řízení. Nicméně v tomto správním řízení Úřad vyčíslil spodní hranici možné újmy v případě, že by obsazenost byla v posuzovaném období zohledňována lineárně, což je způsob zohlednění obsazenosti, který účastník řízení, pokud obsazenost zohledňoval, nejčastěji aplikoval a aplikuje i v současnosti.¹³⁴ I v případě, že by účastník řízení zohledňoval obsazenost i jiným způsobem než lineárně, např. intervalově, a sazba ve střední hodnotě intervalů by byla vyšší, než by odpovídalo sazbě při lineárním zohledňování, rozdíl mezi výší tržeb při nezohledňování obsazenosti a výší tržeb při jejím zohledňování by vždy byl za posuzované období v řádu desítek milionů Kč. Pokud by rozdíl tržeb byl nižší než 10 milionů Kč, při celkových tržbách 187 mil. Kč dosažených za posuzované období by snížení tržeb při takovém modelu zohledňování obsazenosti představovalo v průměru cca 5 % z maximální sazby. Takový model by nemohl být při skutečné průměrné obsazenosti nižší než 50 % považován za spravedlivý a obsazenost by téměř nezohledňoval.
226. Úřad dle účastníka řízení navíc vůbec neprokázal, že míra obsazenosti nebyla materiálně zohledněna v posuzovaném období již při tvorbě sazeb, což ostatně dokládá téměř totožná výše odměny za licenci v roce následujícím po posuzovaném období. Úřad rovněž nezohlednil, že INTERGRAM nepožadoval po ubytovacích zařízeních odměnu, pokud existovaly objektivně zjištěné odstávky nebo uzavření ubytovacího zařízení nebo jeho části.
227. K namítanému zohlednění obsazenosti v posuzovaném období Úřad odkazuje na vypořádání této námítky výše (viz bod 144 tohoto rozhodnutí). Úřadu není zřejmé, jakým způsobem měl zohlednit, že INTERGRAM nepožadoval po ubytovacích zařízeních odměnu, pokud existovaly objektivně zjištěné odstávky nebo uzavření ubytovacího zařízení nebo jeho části. Naopak toto jednání účastníka řízení svědčí o nelogičnosti stanovení sazeb odměn účastníkem řízení, neboť odstávka či uzavření ubytovacího zařízení má z hlediska zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným stejný účinek jako neobsazení pokoje hosty. Pokud účastník řízení uznal, že v době odstávky či uzavření ubytovacího zařízení nemají být vybírány odměny za užití předmětu ochrany, měl tento princip uplatnit i pro případ neobsazení pokojů ubytovacího zařízení (rozdílný přístup nemá opodstatnění). Tomu svědčí ostatně i rozhodovací praxe Nejvyššího soudu (viz bod 137 tohoto rozhodnutí).

Předpokládaná sankce je nezákonná

228. Účastník řízení má za to, že Úřadem předběžně vyčíslená pokuta je zjevně nepřiměřená, nezákonná a odporuje *soft law*. Předpokládaná sankce je v jasném nepoměru se

¹³⁴ Lineární zohledňování obsazenosti bylo účastníkem řízení aplikováno v letech 2002 – 2006 a od roku 2017 do současnosti. Obsazenost byla zohledňována intervalově pouze v letech 2015 a 2016.

srovnatelnými případy v rámci rozhodovací praxe samotného Úřadu, a tudíž porušením zásady legitimního očekávání a rovného přístupu k celému správnímu řízení.

229. Účastník řízení považuje za zásadní pochybení Úřadu to, že pro výpočet výše pokuty vychází z příjmů, které plynou výkonným umělcům a výrobcům záznamů za poskytování licence za zpřístupňování předmětu ochrany ubytovaným, což je mj. v rozporu s judikaturou SDEU¹³⁵ i Metodikou k ukládání pokut.¹³⁶ Účastník řízení uvádí, že pro účely stanovení sankce nelze do obratu zahrnovat obrat dosažený činnostmi, které netvoří předmět jeho podnikání (např. obrat dosažený prodejem cenných papírů). Do obratu též nelze zahrnovat srážky na sociální, kulturní a vzdělávací služby, jelikož tato částka slouží na úhradu nákladů na uvedené služby. Maximální výše sankce podle zákona tak představuje dle účastníka řízení 10 % z relevantní částky 82 042 tis. Kč, což je příjem za službu spočívající ve výběru poplatků, z nichž jsou odměňováni výkonní umělci a výrobci záznamů, tj. za činnost, která je předmětem jeho podnikání.
230. V přípise ze dne 5. října 2020 účastník řízení doplnil svou argumentaci týkající se nesprávného stanovení horní hranice pokuty. Odkázal na § 14 zákona, v němž se uvádí, že: „*Čistým obratem ... soutěžitelů se rozumí čistý obrat dosažený jednotlivými soutěžiteli pouze při činnosti, která je předmětem jejich podnikání.*“ Proto dle názoru účastníka řízení Úřad pochybil, když pro účely určení maximální výše sankce zahrnul do jeho obratu obrat dosažený z prodeje cenných papírů, což nesouvisí s předmětem jeho podnikání. Dále uvádí, že v případě entit jako je INTERGRAM, kdy je obrat za jejich běžnou podnikatelskou činnost uveden na řádku „*Tržby za vlastní výkony a zboží*“ výkazu zisku a ztrát, se do obratu započítává pouze výše tržeb „*z prodeje zboží, výrobků a poskytování služeb zaznamenaných ve výkazu zisku a ztrát*“,¹³⁷ přičemž zbývající položky uvedené ve výkazu zisků a ztrát „*nepředstavují součást obratu*“.¹³⁸ V této souvislosti INTERGRAM konstatuje, že do výše obratu pro účely stanovení maximální výše sankce nelze zahrnout:
- obrat (jiné ostatní výnosy) uvedený na řádku 54 výkazu zisku a ztráty sloupce *Hlavní činnost* ve výši 31 002 000 Kč, představující srážky na sociální a kulturní a vzdělávací služby v roce 2019 a výnosy generované pojistným plněním;
  - výnosy uvedené na řádku 51 (výnosové úroky) ve sloupci *Hlavní činnost* představující úroky z termínovaného vkladu na běžném účtu a ve sloupci *Hospodářská činnost* úroky z obchodování s cennými papíry;
  - výnosy uvedené na řádku 52 (kurzové zisky) ve sloupci *Hlavní činnost* představující realizované kurzové rozdíly vzniklé z náhrad faktur v jiné měně a ve sloupci *Hospodářská činnost* představující realizované kurzové rozdíly vzniklé z titulu obchodování s cennými papíry;

¹³⁵ K tomu srov. rozsudek SDEU ve věci AKKA/LAA.

¹³⁶ Metodika k ukládání pokut představuje dokument vydaný Úřadem pod názvem „Postup při stanovení výše pokut ukládaných za porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže“ – viz dále bod 251 tohoto rozhodnutí.

¹³⁷ Viz bod 13 Oznámení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o výpočtu obratu pro účely kontroly spojování soutěžitelů.

¹³⁸ Viz bod 14 Oznámení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o výpočtu obratu pro účely kontroly spojování soutěžitelů

- výnosy uvedené na řádku 54 (jiné ostatní výnosy) ve sloupci *Hospodářská činnost* představující výsledek přecenění cenných papírů u České spořitelny;
- výnosy uvedené na řádku 59 (výnosy z krátkodobého finančního majetku) ve sloupci *Hospodářská činnost* představující výnosy z dividend a státních spořicíh dluhopisů;
- výnosy uvedené na řádku 57 (tržby z prodeje cenných papírů) v částce 218 096 000 Kč realizované prodejem cenných papírů (tj. nikoli při výkonu běžné podnikatelské činnosti).

Účastník řízení dále uvádí, že podle § 14 odst. 6 zákona výnosy z úroků, z cenných papírů a majetkových účastí, z poplatků a provizí a zisků z finančních operací představují obrat bank a úvěrových a jiných finančních institucí. INTERGRAM není bankou, úvěrovou, ani jinou finanční institucí, a proto není možné úroky, kurzové rozdíly, výsledek přecenění cenných papírů, výnosy z dividend a státních spořicíh dluhopisů či výnosy z prodeje cenných papírů zahrnovat do jeho obratu.

231. Úřad uvádí, že účastník řízení v první řadě odkazuje na rozsudek SDEU ve věci AKKA/LAA ze dne 14. 9. 2017, aniž je zřejmé, v čem spatřuje rozpor s tímto rozsudkem. Dle bodu 72 tohoto rozsudku mohou být pro účely určení výše pokuty zahrnuty odměny pro majitele práv do obratu organizace pro správu autorských práv za podmínky, že tyto odměny jsou součástí hodnoty služeb poskytovaných kolektivním správcem. Je nesporné, že hodnota licencí, kterou hradila/hradí ubytovací zařízení, obsahuje jak odměnu vyplácenou nositelům práv, tak režijní srážky, kterými kolektivní správce pokrývá náklady na kolektivní správu. Zahrnutí hodnoty odměn náležejících nositelům práv do hodnoty tržeb pro účely stanovení pokuty je tedy naopak v souladu s judikaturou SDEU a je rovněž v souladu s Metodikou k ukládání pokut. Základním faktorem stanovení hodnoty tržeb pro výpočet pokuty je dle této metodiky stanovení hodnoty tržeb za zboží přímo či nepřímo dotčené protisoutěžním jednáním. Dotčeným zbožím jsou licence jako takové, jejichž cena, kterou hradí ubytovací zařízení, obsahuje jak odměny pro nositele práv, tak i režijní srážky pro kolektivního správce.
232. K námitce účastníka řízení, že pro účely stanovení horní hranice pokuty nelze zahrnovat obrat dosažený činnostmi, které netvoří předmět jeho podnikání, tj. obrat, který představují srážky z vybraných poplatků za užití předmětu ochrany, které byly použity na sociální, kulturní a vzdělávací služby, jelikož tato částka slouží na úhradu nákladů na uvedené služby, výnosy z úroků, výnosy z krátkodobého finančního majetku a výnosy z prodeje cenných papírů, Úřad uvádí, že zákon požaduje, aby uložená pokuta nepřesahovala výši 10 % z **čistého obratu** dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené období. Pojem čistý obrat je definován zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění (dále jen „**zákon o účetnictví**“), který se vztahuje také na spolky, jakým je INTERGRAM. Ročním úhrnem čistého obratu účetní jednotky se dle § 1d odst. 2 zákona o účetnictví rozumí výše výnosů snížená o prodejní slevy, dělená počtem započatých měsíců, po které trvalo účetní období, a vynásobená 12. V případě podnikatelských subjektů je dle vyhlášky č. 500/2002 Sb. ze dne 6. listopadu 2002, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, čistý obrat v Příloze č. 3 explicitně definován jako součet veškerých výnosů obsažených ve výkazu zisku a ztrát, tedy i výnosů z finančních operací, úroků apod. Analogicky je čistý obrat chápán i u účetních jednotek, u kterých není hlavním předmětem činnosti podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví. V této

souvislosti Úřad dále uvádí, že také v jiných případech, kdy ukládal pokutu dle § 22a odst. 2 zákona za prokázané protisoutěžní jednání soutěžitelů, byl jejich čistý obrat stanoven v souladu se zákonem o účetnictví jako součet veškerých tržeb/výnosů dosažených za posuzované účetní období.

233. K námitce účastníka řízení, že do čistého obratu účastníka řízení nelze zahrnovat obrat dosažený v rámci hospodářské činnosti, Úřad odkazuje na § 6 odst. 1 vyhlášky č. 504/2002 Sb. ze dne 6. listopadu 2002, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, v němž je uvedeno, že za účetní jednotku jako celek se dílčí výsledky hospodaření sumarizují.
234. Co se týká § 14 zákona a bodů 13 a 14 Oznámení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o výpočtu obratu pro účely kontroly spojování soutěžitelů (dále též „**Oznámení**“), z nichž účastník řízení dovozuje, že čistým obratem pro účely stanovení maximální výše pokuty se nerozumí čistý obrat definovaný zákonem o účetnictví, ale pouze obrat dosažený z prodeje zboží, výrobků a poskytování služeb zaznamenaný ve výkazu zisků a ztrát jako jedna z položek výnosů, Úřad uvádí následující.
235. Ustanovení § 14 odst. 1 zákona a bližší výklad tohoto ustanovení obsažený v bodě 13 a 14 Oznámení nelze považovat za definici čistého obratu jako takového. Z ustanovení § 14 odst. 1 zákona plyne, že za soutěžně relevantní obrat pro posouzení notifikačních kritérií se považuje jen ta část čistého obratu dotčených podniků, která je dosažena při činnosti, která je předmětem podnikání příslušných soutěžitelů a která je předmětem posuzování při jejich spojení. Odstavec 1 *de facto* stanoví, které výnosy či příjmy se pro účely posouzení splnění notifikačních kritérií dle zákona z čistého obratu vyloučí.¹³⁹ V případě některých specifických odvětví, jako jsou banky a pojišťovny, je pojem obratu pro účely kontroly spojení pojímán odlišně, než v jeho obecném pojetí výnosů za poskytnutá plnění. Toto odlišné pojetí obratu je v § 14 odst. 6 zákona definováno pro účely stanovení notifikačních podmínek vzhledem k odlišným podnikatelským aktivitám těchto institucí. To však rozhodně neznamená, že by se výnosy z finančních operací a z úroků u účetních jednotek, které nejsou finančními institucemi, neměly započítávat do jejich čistého obratu ve smyslu zákona o účetnictví,¹⁴⁰ tedy potažmo do čistého obratu pro účely výpočtu pokuty dle § 22a odst. 2 zákona.
236. Úřad podotýká, že nelze směšovat pojem čistý obrat uvedený v § 22a zákona a definici pojmu čistého obratu pro účely posouzení splnění notifikačních kritérií uvedenou v § 14 zákona. V případě § 22a odst. 2 zákona slouží čistý obrat ve smyslu zákona o účetnictví k vyjádření ekonomické síly soutěžitele za účelem stanovení maximální částky pokuty. Pro účely spojení podniků je posuzována pouze část čistého obratu soutěžitelů, tedy obratu dosaženého v rámci činností, které jsou relevantní pro posuzované spojení soutěžitelů.

¹³⁹ Viz JUDr. David Raus, Ph.D., JUDr. Robert Neruda: Zákon o ochraně hospodářské soutěže – Komentář a související české i komunitární právní předpisy, str. 227, vydáno LINDE PRAHA, a.s., 2006, ISBN 80-7201-563-X

¹⁴⁰ Úřad podotýká, že např. výnosy z úroků z bankovních účtů u nebankovních subjektů představují náklady bank a naopak, proto ustanovení § 14 odst. 6 zákona nemá logickou souvislost se stanovením čistého obratu ve smyslu zákona o účetnictví u nebankovních subjektů.

237. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že nepochybil, když za roční úhrn čistého obratu pro účely výpočtu pokuty považoval veškeré výnosy z hlavní i hospodářské činnosti, které INTERGRAM v roce 2019 dosáhl.
238. Účastník řízení dále uvádí, že Úřad do obratu dosaženého z prodeje dotčeného zboží pro účely výpočtu pokuty započítává obrat z výběru odměn, tedy vychází z obratu jiných soutěžitelů (výkonných umělců a výrobců záznamů) a nikoli z obratu účastníka řízení, přestože INTERGRAM s majiteli práv netvoří jednu hospodářskou jednotku.
239. Úřad odkazuje na své vyjádření výše a konstatuje, že účastník řízení sám stanovuje cenové a obchodní podmínky za poskytované licence, přičemž nositele práv plně zastupuje. Úřad dále konstatuje, že kolektivní správce INTERGRAM nemá předem stanoveno v případě odměn za užití předmětů ochrany jím zastupovaných nositelů práv, jaká část licence z celkové hodnoty licence náleží autorům a jaká část je stanovena jako režijní srážka, neboť procentuální hodnota režijních srážek ve vztahu k celkovým inkasovaným odměnám od uživatelů licencí je meziročně proměnlivá. Ze všech těchto důvodů Úřad považuje jím stanovenou hodnotu prodeje pro uložení pokuty účastníkovi řízení, kdy do ní zahrnul odměny vybrané pro zastupované nositele práv a režijní srážky náležející účastníkovi řízení, za správnou a také konzistentní s judikaturou SDEU (z judikatury SDEU neplatí podmínka existence jedné hospodářské jednotky tvořené kolektivním správcem a nositeli chráněných práv pro možnost zahrnutí odměn vyplacených nositelům chráněných práv do celkové částky obratu sloužící jako základ pro výpočet pokuty soutěžním orgánem).
240. Účastník řízení namítá, že Úřad hodlá uložit pokutu v téměř maximální možné výši, kterou stanoví pro zneužití dominantního postavení Metodika k ukládání pokut. I pokud by účastník řízení připustil, že došlo ke zneužití dominantního postavení, uvádí, že Úřad při stanovení výše pokuty nepřihlédl k tomu, že posuzované jednání se nijak negativně neprojevilo v obchodní činnosti údajně postižených ubytovacích zařízení a nevedlo ve vztahu ke spotřebitelům k navýšování cen za poskytované ubytování či snížení kvality ubytovacích služeb.
241. Dle Metodiky k ukládání pokut se podíl hodnoty tržeb stanoví zpravidla v rozpětí 5 až 15 % z hodnoty tržeb. Úřad toto procento stanovil na úrovni 10 %, tedy jako střední hodnotu obvyklého rozpětí dle metodiky. Není tedy pravdivé tvrzení účastníka řízení, že ukládaná pokuta je téměř v maximální možné výši. Skutečnost, že z pohledu jednotlivých smluvních ubytovacích zařízení nepředstavovaly neoprávněně vybrané částky odměn za užití předmětu ochrany vzhledem k celkovým nákladům na poskytování ubytovacích služeb náklady, které by výrazně negativně ovlivnily jejich poskytování, Úřad zohlednil při stanovení procenta podílu hodnoty tržeb, resp. při zhodnocení závažnosti protisoutěžního jednání účastníka řízení (viz bod 182 sdělení výhrad a bod 268 tohoto rozhodnutí).
242. Účastník řízení se domnívá, že Úřad měl při stanovení výše pokuty zohlednit polehčující okolnosti, a to skutečnost, že jednání se účastník řízení dopouštěl pouze v době platnosti problematického zastropování sazeb na základě příslušného znění § 23 autorského zákona. Navíc se téhož jednání dopouštěli v tomto období i ostatní kolektivní správci. Nesprávnost a nejasnost právní úpravy přitom potvrdilo jak Ministerstvo, tak zákonodárce. Úřad rovněž nezohlednil, že posuzované praktiky kolektivní správci aplikovali po jednáních, kterých se účastnilo Ministerstvo, které tento postup minimálně implicitně schvalovalo.

243. K tomu Úřad konstatuje, že prokázal, že legislativní omezení maximální výše odměny nijak neodůvodňovalo nezohledňování obsazenosti pokojů v sazbách autorských odměn. Úřad proto tuto skutečnost neposoudil ani jako polehčující okolnost při stanovení předpokládané výše pokuty. Polehčující okolností není ani to, že se stejného jednání dopouštěli i jiní kolektivní správci. Za obdobné praktiky bylo naopak zahájeno správní řízení i s kolektivním správcem OSA. Nebezpečnost posuzovaného jednání nemůže být nižší z důvodu páčání obdobného protisoutěžního jednání jiným soutěžitelem. Co se týče jednání kolektivních správců za účasti Ministerstva, Úřad konstatuje, že jejich předmětem bylo rozdělení maximální možné celkové výše odměny stanovené v § 23 autorského zákona mezi jednotlivé kolektivní správce. Ze zápisů z jednání však nijak neplyne, že by se řešila otázka zohledňování obsazenosti pokojů v sazbách odměn jednotlivých kolektivních správců. Dohoda o rozdělení maximální celkové výše odměny tak jednotlivým kolektivním správcům nijak nebránila v zohledňování obsazenosti v jejich sazbách odměn, neboť dohoda pouze stanovila maximální částku odměny, kterou konkrétní kolektivní správci nemohli překročit, v jejím snížení jim však nic nebránilo. Ani existence společných jednání kolektivních správců za účasti Ministerstva tak nemůže být posouzena jako polehčující okolnost.

Důkazní návrhy

244. Pro případ, že by Úřad nevyhověl návrhu účastníka řízení na zastavení řízení, ten navrhuje, aby Úřad provedl následující důkazy: (i) zadal vypracování znaleckého posudku, který určí hospodářskou hodnotu poskytnutého plnění (licence) pro ubytovací zařízení v posuzovaném období tak, aby ji bylo možno porovnat s cenou licence v posuzovaném období sjednanou s ubytovacími zařízeními; (ii) zadal vypracování znaleckého posudku, který určí, jakou odměnu za poskytnutí licence v posuzovaném období obdrželi konkrétní výkonní umělci a výrobci záznamů; a (iii) zadal vypracování znaleckého posudku, který určí, jakou část celkových nákladů ubytovacích zařízení představovaly v posuzovaném období náklady na poskytnutí této licence.
245. Vzhledem k tomu, že pro prokázání zneužití dominantního postavení posuzovaným jednáním účastníka řízení není podstatné ani stanovení konkrétní výše odměny, která by odpovídala hodnotě poskytované licence, ani způsob rozdělení vybraných odměn mezi jednotlivé zastupované výkonné umělce a výrobce záznamů, Úřad má za to, že provedení důkazů navržených účastníkem řízení by nemohlo přispět k jakémukoli objasnění skutečného stavu věci. Stejně tak určení částky nákladů ubytovacích zařízení na poskytnutí licence na celkových nákladech nemá vliv na samotné posouzení existence zneužití dominantního postavení. Úřad skutečnost, že náklady na licence nepředstavovaly zásadní podíl celkových nákladů ubytovacích zařízení, zohlednil již v hodnocení závažnosti jednání a tedy při stanovení výše pokuty. Pro tyto účely však není nutné disponovat údajem o přesném podílu nákladů na odměny za zpřístupňování předmětu ochrany na celkových nákladech ubytovacích zařízení na poskytování ubytovacích služeb. Úřad proto ani u posledně navrženého důkazu nepovažuje jeho provedení za důvodné.

IX. Odůvodnění výše pokuty

246. Podle § 22a odst. 1 písm. c) a odst. 2 ZOHS 360/2012 Sb. může Úřad soutěžitelům uložit pokutu do výše 10 mil. Kč nebo do výše 10 % z čistého obrátu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období za zneužití dominantního postavení v rozporu s § 11 odst. 1 zákona.

Při určení výměry pokuty Úřad přihlíží k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Dále se přihlídně k jednání právnické osoby v průběhu řízení před Úřadem a její snaze odstranit škodlivé následky správního deliktu. Dle § 21h odst. 5 ZOHS 360/2012 Sb. při ukládání pokut a opatření k nápravě v šetřeních nebo řízeních s unijním prvkem postupuje Úřad podle § 20 odst. 4 a podle hlavy VII zákona.

247. Úřad předně konstatuje, že posuzované jednání kolektivního správce INTERGRAM, které je předmětem vedeného správního řízení, představuje zneužití dominantního postavení jak ve smyslu § 11 odst. 1 ZOHS 360/2012 Sb., tak čl. 102 SFEU. Úřad proto dospěl k závěru, že v daném případě jsou splněny podmínky pro uložení pokuty dle § 21h odst. 5 a § 22a odst. 2 ZOHS 360/2012 Sb.
248. Hranice pro uložení pokuty stanovená v § 22a odst. 2 ZOHS 360/2012 Sb. pevnou částkou se uplatní zejména u soutěžitelů, kteří nejsou založeni za účelem podnikatelské činnosti a žádného obratu tudíž nedosahují.¹⁴¹ I když kolektivní správa autorských práv není podnikáním, účastník řízení generuje obrat, a proto u něj bude Úřad pokutu ukládat do 10 % čistého obratu.
249. Vzhledem k tomu, že pro účely dodržení zákonné maximální hranice výše pokuty do 10 % čistého obratu judikatura¹⁴² požaduje, aby dodržení této zákonné výše pokuty bylo posouzeno dle čistého obratu za poslední ukončené účetní období před vydáním prvostupňového rozhodnutí Úřadu, jímž se pokuta ukládá, vychází Úřad z obratu účastníka řízení za rok 2019.
250. Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení Úřadu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Pokuta uložená Úřadem musí plnit základní funkce správního trestu, tedy funkci represivní a funkci preventivní. Pokuta musí být citelná, aby byla schopna odradit nejen jiné soutěžitele od případného porušení ZOHS, ale současně odradit účastníka řízení od případného opakování porušení ZOHS. Je požadováno, aby Úřadem uložená pokuta nejen nepřekračovala zákonem omezenou max. výši 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období, ale zároveň aby Úřad posoudil celkovou aktuální finanční a majetkovou situaci soutěžitele, zda uložená pokuta nebude pro něj likvidační.¹⁴³
251. Úřad za účelem zvýšení předvídatelnosti a transparentnosti svého rozhodování při ukládání pokut za porušení hmotněprávních povinností stanovených zákonem (shodně i za porušení čl. 101 a 102 SFEU) postupuje dle pravidel obsažených v dokumentu „Postup při stanovení výše pokut ukládaných za porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže“ zveřejněném v dubnu 2018 (dále též „**Metodika k ukládání pokut**“).¹⁴⁴ Dle článku 5.3 Metodiky k ukládání pokut bude dle ní Úřad postupovat ve správních řízeních zahájených po její účinnosti.
252. Vzhledem k tomu, že posuzované protisoutěžní jednání účastníka řízení trvalo v období od 1. 1. 2009 do 6. 11. 2014, kdy byly účinné Zásady postupu Úřadu pro ochranu hospodářské

¹⁴¹ Např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Ca 64/2004-58 ze dne 31. 5. 2006 ve věci ČEZ.

¹⁴² Viz též usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „**NSS**“) č. j. 7 Afs 57/2011-1234 ze dne 24. 6. 2014, usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 1 As 9/2008-133 ze dne 20. 4. 2010, rozsudek NSS č. j. 5 Afs 7/2011-619 ze dne 29. 3. 2012 ve věci *Pekaři*.

¹⁴³ Srov. např. rozsudek NSS č. j. 5 Afs 7/2011-619 ze dne 29. 3. 2012 ve věci *DELTA PEKÁRNÍ*.

¹⁴⁴ Dostupné na <https://www.uohs.cz/cs/legislativa/hospodarska-soutez.html>.

soutěže při stanovování výše pokut podle § 22 odst. 2 ZOHS (dále též „Zásady“),¹⁴⁵ tedy *soft law* předcházející Metodice k ukládání pokut, Úřad se nejdříve zaměřil na to, zda aplikací Metodiky k ukládání pokut nebyla porušena zásada zákazu retroaktivity právních norem v neprospěch účastníka řízení.

253. V této souvislosti Úřad nejprve obecně konstatuje, že interní pravidla (tzv. *soft law*) pro ukládání pokut (jako je Metodika k ukládání pokut a Zásady), která Úřad přijal k zajištění transparentnosti a předvídatelnosti postupu Úřadu při vyměřování pokut, nejsou právním předpisem,¹⁴⁶ a proto nemohla být porušena ani zásada zákazu aplikace přísnějšího právního předpisu, než v době spáchání přestupku/deliktu.¹⁴⁷ Naopak judikatura NSS se již několikrát vyjádřila v tom smyslu, že pokud Úřad přijme vlastní interní pravidla, musí podle nich postupovat, neboť jej zavazují stejně jako jeho vlastní správní praxe.¹⁴⁸
254. Z unijní judikatury navíc jednoznačně plyne možnost změnit dosavadní praxi soutěžních orgánů při ukládání pokut, resp. možnost revidovat dosavadní pravidla pro ukládání pokut způsobem, který povede k jejich navýšení. SDEU například v rozsudku ve věci *BPB*¹⁴⁹ uvádí následující: „V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že předchozí rozhodovací praxe Komise sama o sobě neslouží jako právní rámec pro pokuty v oblasti hospodářské soutěže. Skutečnost, že Komise v minulosti uplatnila pokuty určité výše na určité typy protiprávních jednání, ji nemůže zbavit možnosti zvýšit tuto úroveň v mezích uvedených v nařízení č. 17, pokud je to nezbytné k zajištění uplatňování politiky hospodářské soutěže Společenství.“¹⁵⁰
255. Co se týče unijní judikatury v dané oblasti, za velmi přílehlavý ve vztahu k Úřadem posuzovanému případu lze dále považovat rozsudek SDEU ve věci *Saint-Gobain*,¹⁵¹ v němž Komise aplikovala novější (přísnější) pokyny pro výpočet pokut, které byly účinné až poté, co posuzované protisoutěžní jednání skončilo. SDEU v této souvislosti posuzoval, zda Komise neměla na danou věc aplikovat dřívější pokyny pro výpočet pokut účinné v době spáchání protisoutěžního jednání. SDEU v daném rozsudku předně dospěl k závěru, že v důsledku jejich přijetí a zveřejnění mohou pokyny způsobovat právní účinky, neboť tím dochází k vlastnímu omezení posuzovací pravomoci Komise, která se nemůže od těchto pokynů odchýlit, aniž by byla případně sankcionována z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je rovné zacházení, ochrana legitimního očekávání a právní jistota (obdobně viz výše judikatura NSS). Nicméně na rozdíl od tuzemských správních soudů SDEU dospěl k závěru, že pokyny spadají do působnosti zásady zákazu zpětné účinnosti, stejně jako nový soudní výklad normy stanovující protiprávní jednání, jak vyplývá z judikatury Evropského soudu pro lidská práva.

¹⁴⁵ Dostupné na: https://www.uohs.cz/download/Legislativa/HS/SoftLaw/zasady_stanovovani_pokut.pdf.

¹⁴⁶ Viz rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Afs 77/2012-46 či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 6. 2020, č. j. 62 Af 15/2019-238 nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16. 2. 2017, č. j. 62 Af 120/2015-115.

¹⁴⁷ K tomu Úřad na doplnění uvádí, že z pohledu retroaktivity při ukládání pokuty znění § 22a odst. 2 ZOHS 360/2012 Sb., účinného v době dokonání skutku, se co do maximální možné výše uložené pokuty nijak nezměnilo ani v pozdějších zněních zákona.

¹⁴⁸ Viz rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2009, č. j. 7 As 43/2009-52 nebo rozsudek NSS č. j. 6 Ads 88/2006-132 ze dne 21. 7. 2009.

¹⁴⁹ Viz rozsudek SDEU ze dne 8. 7. 2008, ve věci T-53/03, bod 342.

¹⁵⁰ Shodně rovněž např. rozsudky SDEU ze dne 7. 6. 1983, ve věci C-100/80, *Musique diffusion française*, bod 109 nebo ze dne 7. 6. 2007, ve věci C-76/06 P, *Britannia Alloys & Chemicals*, bod 61.

¹⁵¹ Rozsudek SDEU ve věci T-56/09 a T-73/09 ze dne 27. 3. 2014.

256. Ačkoli SDEU vztáhl na pokyny Komise zákaz retroaktivity, zároveň deklaroval, že tento zákaz může být porušen, pokud změna pokynů, resp. změna při výpočtu pokuty, byla pro účastníka řízení rozumně předvídatelná. Z toho tedy plyne, že je možné, aby Úřad změnil svou praxi pro ukládání pokut, avšak pouze v případě, že tento svůj postup dostatečně odůvodní a navíc bude takový postup pro účastníka řízení předvídatelný.
257. Ve vztahu ke kritériu naplnění podmínky předvídatelnosti Úřad konstatuje, že již dlouhodobě před vydáním Metodiky k ukládání pokut avizoval, že hodlá ukládat vyšší pokuty, než tomu bylo při aplikaci Zásad,¹⁵² a to zejména z důvodu, že Zásady často vedly k neúměrně nízkým pokutám. Dále bylo potřeba, aby měl Úřad možnost pokuty více individualizovat i s ohledem na skutečnost, že uložená pokuta musí převyšovat zisk protisoutěžním jednáním dosažený. Úřad tak měl zcela jistě racionální důvody pro revizi pravidel pro ukládání pokut, neboť pokuty ukládané podle Zásad často na samé spodní hranici nemohly dostatečně plnit ani preventivní, ani represivní funkci sankce. Užití nové Metodiky k ukládání pokut tak Úřad řádně odůvodnil, účastník řízení měl možnost se s danou situací seznámit.¹⁵³ Lze tak uzavřít, že podmínka předvídatelnosti byla z hlediska možné aplikovatelnosti Metodiky k ukládání pokut naplněna. Její použití k stanovení výše pokuty za protisoutěžní jednání účastníka řízení je tak plně legitimní.
258. Úřad se tedy dále zaměřil na posouzení jednání účastníka řízení z pohledu uložení přiměřené sankce v zákonné výši na základě zákona a Metodiky k ukládání pokut a na její řádné odůvodnění tak, aby dostál své zákonné povinnosti při ukládání sankce za protisoutěžní jednání.
259. Úřad posoudil jednání účastníka řízení jako souběh 2 deliktů, a to porušení § 11 odst. 1 písm. a) ZOHS 360/2012 Sb. a čl. 102 písm. a) SFEU vynucováním nepřiměřené obchodní podmínky ve vztahu k uživatelům předmětů ochrany z řad ubytovacích zařízení. Jelikož se účastník řízení dopustil dvou správních deliktů, musí Úřad určit, který z uvedených deliktů je nejzávažnější a tím nejpřísněji trestný, tj. za který delikt je pokuta primárně ukládána, a způsob zohlednění spáchání dalšího deliktu dle absorpční zásady. Ta v souladu s principy trestnosti dle trestního práva spočívá v uložení sankce za nejpřísněji postižitelný delikt, přičemž skutečnost, že účastník řízení spáchal souběžně více deliktů, zvyšuje závažnost sankcionovaného protiprávního jednání a projevuje se uložení přísnější sankce ve formě navýšení k původně stanovené sankci za závažnější delikt.
260. Úřad posuzoval závažnost porušení § 11 odst. 1 ZOHS 360/2012 Sb. a čl. 102 SFEU u jednání účastníka řízení. V posuzovaném případě platí, že oba delikty byly páčány ve stejném časovém období a představují porušení zákona a také SFEU, pro které je horní hranice sankce totožná. Přestože se v posuzovaném případě znaky obou skutkových podstat jinak v zásadě kryjí, liší se účinkem protisoutěžního jednání na obchod mezi členskými státy. Vzhledem k tomu, že jednání účastníka řízení mělo negativní dopady na ubytovací zařízení v rámci České

---

¹⁵² Viz např. výroční zpráva Úřadu za rok 2014, str. 92, dostupné na <https://www.uohs.cz/cs/informacni-centrum/vyrocnizpravy.html>; poznámka Úřadu: Nová podoba metodiky byla odborné veřejnosti představena mimo jiné na Svatomartinské konferenci konané v sídle Úřadu v listopadu roku 2016. Viz: <https://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/aktuality-z-hospodarske-souteze/2217-druhy-den-svatomartinske-konference-se-nesl-v-uchu-digitalni-ekonomie-a-vyznamne-trzni-sily.html>.

¹⁵³ K otázce předvídatelnosti srov. rozsudek SDEU ze dne 28. 6. 2005, ve věci C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P a C-213/02 P, *Dansk Rorindustri*, bod 219.

republiky, Úřad považuje míru závažnosti porušení § 11 odst. 1 ZOHS 360/2012 Sb. za vyšší než v případě porušení čl. 102 SFEU, u něhož je dopad na obchod mezi členskými státy pouze v rovině potenciální. Úřad proto jako nejzávažnější, a tedy i nejpřísněji postižitelný správní delikt stanovil porušení § 11 odst. 1 zákona.

IX.1. Základní částka pokuty

261. Při stanovování konkrétní výše pokuty Úřad předně vychází z kritérií předepsaných ZOHS. Vyměření pokuty je výsledkem hodnocení řady faktických, ekonomických a právních skutečností, při respektování zákonných kritérií pro uložení pokuty a vždy s přihlédnutím ke specifickým okolnostem daného případu. Přitom postupuje Úřad v souladu s pravidly stanovenými v Metodice k ukládání pokut, která spolu s obecnými principy správního trestání představují komplexní právní úpravu ukládání pokut i jejich vyměřování. Podle stejných pravidel Úřad postupuje i při ukládání pokut za porušení unijního práva (čl. 101 a 102 SFEU).
262. Pokuta se zásadně vyměřuje s ohledem na dva faktory, a to hodnotu tržeb za zboží přímo či nepřímo dotčené protisoutěžním jednáním se zohledněním doby trvání přestupku/deliktu a aktuální celkový čistý obrat soutěžitele.¹⁵⁴ Samotné vyměřování pokuty se skládá z několika relativně samostatných kroků. Základní částka pokuty je dle Metodiky k ukládání pokut stanovována na základě hodnoty tržeb za zboží přímo či nepřímo dotčené protisoutěžním jednáním. Za zboží dotčené protisoutěžním jednáním je třeba považovat v souladu s prokázaným porušením a vymezením relevantního trhu licence poskytované ubytovacím zařízením na území České republiky k zpřístupňování předmětů ochrany výkonných umělců a výrobců záznamů zastupovaných kolektivním správcem INTERGRAM, ubytovaným prostřednictvím přístrojů umožňujících rozhlasové a/nebo televizní vysílání a prostřednictvím jiných zvukových a zvukově obrazových přístrojů, za které INTERGRAM inkasoval od ubytovacích zařízení odměny (Metodika k ukládání pokut používá pojem „tržby“).¹⁵⁵ Úřad vychází z hodnoty těchto inkasovaných odměn (tržeb) dosažených v *posledním ukončeném* účetním období, ve kterém se soutěžitel protiprávního jednání dopouštěl, tj. v roce 2013. Dle údajů poskytnutých účastníkem řízení dosahovala tato výše tržeb kolektivního správce INTERGRAM za užití předmětů ochrany na pokojích ubytovacích zařízení v roce 2013 celkem částku [...obchodní tajemství...].
263. Vzhledem ke způsobu účtování kolektivního správce INTERGRAM dochází k nesouladu mezi pojetím tržeb ve smyslu příjmů za poskytování licencí ubytovacím zařízením k užití předmětu ochrany a tržbami dle účetní závěrky účastníka řízení. INTERGRAM o platbách pohledávek za užití chráněných práv neúčtuje jako o výnosech za služby poskytnuté uživatelům předmětu ochrany, ale jako o závazcích k zastupovaným nositelům práv.¹⁵⁶ Tyto příjmy nevstupují do účetnictví jako výnos účastníka řízení a nejsou součástí jeho dosaženého čistého obratu. Tržby účastníka řízení z hlavní činnosti představují především tržby za služby poskytnuté

¹⁵⁴ Srov. čl. 3 Metodiky k ukládání pokut.

¹⁵⁵ Viz rozsudek SDEU ve věci C-177/16 AKKA/LAA ze dne 14. 9. 2017, bod 72 : “... v případě, kdy je prokázáno protiprávní jednání uvedené v čl. 102 druhém pododstavci písm. a) SFEU, musí být pro účely určení výše pokuty odměny pro majitele práv zahrnuty do obratu dotčené organizace pro správu autorských práv pod podmínkou, že tyto odměny jsou součástí hodnoty služeb poskytovaných uvedenou organizací a jejich zahrnutí je nezbytné k zajištění účinné, přiměřené a odrazující povahy uložené sankce. Předkládajícímu soudu přísluší, aby s ohledem na všechny okolnosti projednávané věci posoudil, zda jsou tyto podmínky splněny.”

¹⁵⁶ Viz zpravodaj kolektivního správce INTERGRAM 2018; správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 505 – 506.

zastupovaným nositelům práv, získané jako režijní srážky z odměn, které INTERGRAM pro tyto nositele práv vybral včetně režijních srážek z odměn vybraných pro zastupované kolektivní správce. INTERGRAM dále vykazuje výnosy z hospodářské činnosti, kterou představuje obchodování s cennými papíry.

264. Úřad se v daném správním řízení zabývá vztahem mezi kolektivním správcem INTERGRAM a uživateli chráněných práv, a proto v souladu s vymezením relevantního trhu, dotčené zboží představují licence k zpřístupňování předmětů ochrany nositelů práv sdružených u kolektivního správce INTERGRAM ubytovaným, a proto Úřad považuje za tržby pro účely stanovení výše pokuty odměny inkasované od nabyvatelů těchto licencí, včetně režijních srážek náležejících tomuto kolektivnímu správci z takto vybraných odměn.
265. Úřad je současně povinen zohlednit zákonnou podmínku, aby udělená pokuta nepřesáhla 10 % čistého obratu účastníka řízení dosaženého za poslední ukončené účetní období. Úřad je vázán auditovanou účetní závěrkou účastníka řízení považující za jeho výnosy z hlavní činnosti v rámci celkového čistého obratu pouze režijní srážky z inkasovaných chráněných odměn na úhradu vynaložených nákladů. Čistý obrat účastníka řízení za rok 2019 (poslední ukončené účetní období před vydáním tohoto rozhodnutí) činí dle účetní závěrky za rok 2019 částku 351 281 725 Kč. Uložená pokuta tedy nesmí přesáhnout 10 % z této částky, což činí 35 128 173 Kč.

IX.1.1. Závažnost protiprávního jednání

266. Základním východiskem při vyměřování pokuty je stanovení podílu hodnoty tržeb, který se určí s ohledem na závažnost předmětného přestupku/deliktu a okolností jeho spáchání. Úřad zohlednil nejen typovou závažnost danou samotnou charakteristikou přestupku/deliktu, ale i závažnost individuální, vyplývající ze způsobu a okolností jeho spáchání a jeho dopadů.
267. Posuzované jednání účastníka řízení naplňuje skutkovou podstatu zneužití dominantního postavení, které dle Metodiky k ukládání pokut spadá mezi typově velmi závažné přestupky/delikty, u kterých bývá podíl hodnoty tržeb zpravidla v rozpětí 5 až 15 % z hodnoty tržeb. Konkrétní procento pro určení podílu hodnoty tržeb se následně stanoví v rámci tohoto rozpětí s ohledem na individuální okolnosti případu;¹⁵⁷ pokud to odůvodňují specifické okolnosti hodné zvláštního zřetele, je výjimečně možno stanovit je i mimo toto rozpětí.
268. V rámci posuzování individuální závažnosti Úřad vycházel ze skutečnosti, že nebylo prokázáno, že by jednání účastníka řízení mělo dopad na konečné spotřebitele – ubytované na pokojích ubytovacích zařízení (tj. že by vedlo k navýšování cen za poskytované ubytování či snížení kvality ubytovacích služeb apod.). Současně Úřad zohlednil, že z pohledu jednotlivých smluvních ubytovacích zařízení nepředstavovaly neoprávněně vybrané částky autorských odměn vzhledem k celkovým nákladům na poskytování ubytovacích služeb, náklady, které by výrazně negativně ovlivnily jejich poskytování.
269. Na druhé straně Úřad vzal v úvahu, že vytýkaného jednání se dopustil soutěžitel, který na vymezeném relevantním trhu poskytování licencí k užití předmětů ochrany výkonných umělců

¹⁵⁷ Tj. zejména, zda bylo jednání skutečně implementováno, zda mělo skutečný nebo jen potenciální dopad na soutěž, prospěch dosažený v důsledku posuzovaného protisoutěžního jednání, charakter a typ dotčeného zboží, míra dopadu jednání na konečného spotřebitele, tržní síla soutěžitelů účastnících se protisoutěžního jednání relativně k dalším soutěžitelům působícím na relevantním trhu.

a výrobců záznamů ubytovanými prostřednictvím zvukových a zvukově obrazových přístrojů včetně přístrojů umožňujících rozhlasové a televizní vysílání v pokojích ubytovacích zařízení zastával téměř monopolní postavení a ubytovací zařízení tak neměla reálnou alternativu dosáhnout jinak souhlasu s užitím chráněných práv za pro ně přiměřených podmínek. Dále vzal Úřad v úvahu, že posuzované jednání bylo aplikováno vůči velkému počtu ubytovacích zařízení a skutečnost, že ta fakticky hradila více, než by odpovídalo skutečnému užití předmětů ochrany. V této souvislosti Úřad přihlédl k tomu, že celková újma způsobená protisoutěžním jednáním byla v řádu desítek miliónů korun.

270. Úřad tedy hodnotí porušení § 11 odst. 1 ZOHS 360/2012 Sb. jednáním účastníka řízení stanovením základní částky pokuty za závažnost zneužití dominantního postavení ve výši **10 % hodnoty tržeb za zboží dotčené protisoutěžním jednáním dosažených v roce 2013**. Částka výchozího podílu ve výši 10 % z hodnoty prodejů představuje [...obchodní tajemství...].
271. Délka trvání protisoutěžního jednání významně ovlivňuje dopad jednání na hospodářskou soutěž. Do výše základní částky pokuty bude proto přímo promítnuta použitím tzv. koeficientu času ve výši **5,92**, který odpovídá nyní posuzovanému protisoutěžnímu jednání o délce 5 let a 11 měsíců, tj. celkem 71 měsíců.¹⁵⁸
272. Základní částka pokuty za závažnost deliktu spočívajícího v porušení § 11 odst. 1 ZOHS 360/2012 Sb. po zohlednění časového koeficientu za délku trvání protisoutěžního jednání činí po zaokrouhlení na celé koruny dolů 19 808 941,- Kč.

IX.1.2. Přítěžující a polehčující okolnosti

273. Úřad podle okolností případu dále posuzuje, zda u soutěžitele existují přítěžující nebo polehčující okolnosti, které by byly důvodem ke zvýšení nebo snížení pokuty. Všechny přítěžující a polehčující okolnosti přitom vyhodnotí jak jednotlivě, tak ve vzájemném kontextu.
274. Úřad ve svých úvahách týkajících se stanovení výše pokuty dospěl k závěru, že neexistují žádné důvody, které by odůvodňovaly snížení či navýšení pokuty.

IX.1.3. Absorpční zásada

275. Zásada absorpce představuje institut, na jehož základě přísnější trest pohlcuje trest mírnější a který eliminuje sčítání trestů za jednotlivé delikty. Úřad postupuje tak, že ze spáchaných přestupků (deliktů) určí ten nejpřísněji postižitelný a vypočte za něj pokutu, za každý další sbíhající se přestupek (delikt) pak Úřad tuto částku zvýší až o 25 %. Při konkrétní míře zvýšení pokuty za další přestupek (delikt) přihlédne Úřad k typové i individuální závažnosti každého sbíhajícího se přestupku (deliktu), délce jeho trvání, polehčujícím a přítěžujícím okolnostem, jakož i k dalším okolnostem rozhodným pro vyměření pokuty za takový přestupek (delikt).¹⁵⁹
276. Při aplikaci absorpční zásady Úřad zohlednil, že účastník řízení spáchal vyjma nejzávažnějšího deliktu další delikt v jednočinném souběhu, jehož závažnost se od primárního deliktu liší toliko potencialitou dopadu na obchod mezi členskými státy ve srovnání se skutečným narušením soutěže v České republice. Úřad proto zohlednil spáchání druhého deliktu navýšením základní částky pokuty o **5 %**.

¹⁵⁸ Dle čl. 3.24. Metodiky k ukládání pokut se koeficient času stanoví s ohledem na každý započatý měsíc protiprávního jednání.

¹⁵⁹ Viz čl. 3.30. Metodiky k ukládání pokut.

XI.2. Konečná výše pokuty

277. Po aplikaci zásady absorpce činí konečná výše pokuty ukládané Úřadem částku 20 799 388,- Kč, po zaokrouhlení na celé tisíce dolů pak **částku 20 799 000,- Kč**. Úřad je při rozhodování o výši pokuty povinen ve smyslu § 22a odst. 2 ZOHS 360/2012 zkoumat, zda výsledná výše pokuty nepřesahuje zákonnou maximální výši 10 % celkového čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období. Zjištěný čistý obrat účastníka řízení za rok 2019 činil 351 281 725 Kč. Vyměřená pokuta ve výši 20 799 000 Kč představuje 5,92 % z celkového čistého obratu účastníka řízení v roce 2019 a zjevně tuto zákonnou maximální 10% hranici nepřekračuje.
278. Dále je Úřad povinen zkoumat, zda je účastník řízení s ohledem na svou aktuální celkovou majetkovou a finanční situaci schopen pokutu uhradit, resp. zda ukládaná pokuta nemůže být považována z tohoto důvodu za nepřiměřenou či likvidační. Hlavním předmětem činnosti účastníka řízení je kolektivní správa chráněných práv k výkonům výkonných umělců a výrobců záznamů. Kolektivní správa není podnikáním, jedná se o nevýdělečnou činnost. Do výnosů je účtována srážka z vybraných odměn do výše potřebné na úhradu nákladů spolku nehrzenou z jiných výnosů. Výši pokuty je tak nutno posoudit v porovnání s celkovou výší vybraných autorských odměn a zhodnotit do jaké míry by mohla navýšit režijní srážku na úhradu nákladů spolku. Toto porovnání je možno učinit pouze na základě údajů o inkasovaných autorských odměnách z roku 2019 s předpokladem obdobných výdajů a příjmů v následujících letech. Jak je výše uvedeno předpokládaná výše pokuty představuje 5,92 % z celkového čistého obratu účastníka řízení, tedy o tuto procentní část by navýšila náklady účastníka řízení na výkon kolektivní správy v následujícím účetním období. V porovnání s celkovými inkasovanými autorskými odměnami v roce 2019 pro nositele chráněných práv zastupované kolektivním správcem INTERGRAM (bez inkasa a režijních srážek pro ostatní tuzemské kolektivní správce¹⁶⁰) ve výši 537 438 000 Kč¹⁶¹ představuje uvažovaná výše pokuty podíl 3,87 % (dle údajů 2019) z těchto inkasovaných autorských odměn.
279. Na základě shora doložených skutečností lze uzavřít, že výše ukládané pokuty je přiměřená okolnostem případu, je ukládána v rozmezí stanoveném ZOHS, nepovede k výraznějšímu snížení odměn pro nositele práv přímo zastupované účastníkem řízení v období její úhrady a neznamena finanční ohrožení činnosti účastníka řízení.

Splatnost pokuty

280. Uloženou pokutu je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě uvedené ve výroku III. tohoto rozhodnutí, tj. ve lhůtě 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada se provede na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj, číslo účtu 3754-17721621/0710, jako variabilní symbol se uvede identifikační číslo účastníka řízení.

X. Náklady řízení

281. Vzhledem k tomu, že Úřad v rámci správního řízení dospěl k závěru, že účastník řízení porušil § 11 odst. 1 písm. a) ZOHS 360/2012 Sb. a čl. 102 písm. a) SFEU, tedy porušil svou povinnost nezneužít své dominantní postavení, je splněna podmínka daná v § 79 odst. 5 správního řádu

¹⁶⁰ Úřad uvažuje pouze autorské odměny náležející nositelům práv zastupovaným účastníkem řízení, neboť tito nositelé práv budou ovlivněni snížením autorských odměn v důsledku udělené pokuty.

¹⁶¹ Správní spis sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP, I. č. 691.

a tedy zákonný předpoklad pro uložení povinnosti účastníku řízení nahradit náklady správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0250/2018/DP. Výši paušální částky stanovil Úřad dle § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, na **3 500 Kč**. S ohledem na délku řízení a složitost posuzované problematiky, má Úřad za to, že se jednalo o zvláště složitý případ, tudíž základní paušální částku 1 000 Kč navýšil o 2 500 Kč.

282. Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vedený u České národní banky v Brně, číslo účtu 19-24825621/0710, konstantní symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede 2018000250.

XI. Závěr

283. Ze všech shora podaných důvodů Úřad konstatuje, že kolektivnímu správci OSA bylo prokázáno spáchání správního deliktu dle § 22a odst. 1 písm. c) ZOHS 360/2012 Sb., kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 11 odst. 1 písm. a) ZOHS 360/2012 Sb. zneužil své dominantní postavení, a rovněž se dopustil porušení čl. 102 písm. a) SFEU. Proto Úřad rozhodl v souladu s § 67 odst. 1 správního řádu, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení dle § 152 odst. 1 a 5 ve spojení s § 83 odst. 1 a § 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad, o kterém rozhoduje předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Rozklad se podává u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný a přípustný rozklad má odkladný účinek.

otisk úředního razítka

JUDr. Hynek Brom
I. místopředseda Úřadu

Obdrží

JUDr. Pavel Dejl, Ph.D., LL.M., advokát
Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
Jungmannova 24
110 01 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy